

32000L0060

L 327/1

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

2000.12.22.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2000/60/EK IRÁNYELVE
(2000. október 23.)
a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽³⁾,

a Szerződés 251. cikkében ⁽⁴⁾ megállapított eljárásnak megfelelően és az egyeztetőbizottság által 2000. július 18-án jóváhagyott együttes szövegtervezet fényében,

mivel:

(1) A víz nem szokásos kereskedelmi termék, hanem örökség, amit annak megfelelően óvni, védeni és kezelni kell.

(2) A közösségi vízpolitikáról 1988-ban, Frankfurtban tartott miniszteri szeminárium következtetései rávilágítottak az ökológiai minőséget lefedő közösségi joganyag szükségességére. A Tanács 1988. június 28-i állásfoglalásával ⁽⁵⁾ arra kérte a Bizottságot, hogy nyújtson be javaslatokat a Közösség felszíni vizei ökológiai minőségének javítására vonatkozóan.

⁽¹⁾ HL C 184., 1997.6.17., 20. o.,
HL C 16., 1998.1.20., 14. o. és
HL C 108., 1998.4.7., 94. o.

⁽²⁾ HL C 355., 1997.11.21., 83. o.

⁽³⁾ HL C 180., 1998.6.11., 38. o.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament 1999. február 11-i véleménye (HL C 150., 1999.5.28., 419. o.), megerősítve 1999. szeptember 16-án és a Tanács 1999. október 22-i közös álláspontja (HL C 343., 1999.11.30., 1. o.). Az Európai Parlament 2000. szeptember 7-i határozata és a Tanács 2000. szeptember 14-i határozata.

⁽⁵⁾ HL C 209., 1988.8.9., 3. o.

(3) A Hágában, 1991-ben a felszín alatti vizekről tartott miniszteri szeminárium nyilatkozata felismerte, hogy cselekvésre van szükség a felszín alatti vizek hosszú távú minőségi és mennyiségi leromlásának elkerüléséhez, és szükségesnek tartott egy 2000-ig végrehajtható cselekvési programot az édesvízkészletekkel történő fenntartható gazdálkodás és azok védelmének céljából. A Tanács 1992. február 25-i ⁽⁶⁾ és 1995. február 20-i ⁽⁷⁾ határozataiban egy, a felszín alatti vizekkel kapcsolatos cselekvési programot kért, továbbá a felszín alatti víz egyes veszélyes anyagok okozta szennyezés elleni védelméről szóló, 1979. december 17-i 80/68/EGK tanácsi irányelv ⁽⁸⁾ felülvizsgálatát, az édesvizek védelmére irányuló átfogó politika részeként.

(4) A Közösség vizei egyre nagyobb terhelésnek vannak kitéve, mivel minden felhasználási területen folyamatosan növekszik az igény a kielégítő mennyiségű, jó minőségű víz iránt. A Európai Környezetvédelmi Ügynökség 1995. november 15-én benyújtott, „az Európai Unió környezetének helyzete 1995-ben” témájú jelentésében bemutatta a környezet aktuális állapotát, megerősítve a Közösség vizeinek mind mennyiségi, mind minőségi védelmét célzó cselekvés szükségességét.

(5) A Tanács 1995. december 18-án elfogadott következtetései többek között egy új keretirányelv felvázolását kívánták meg a fenntartható vízpolitika alapelveinek meghatározására az Európai Unióban, és a Bizottságot egy javaslat elkészítésére kérték fel.

(6) 1996. február 21-én a Bizottság az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz szóló közleményt fogadott el az Európai Közösség vízpolitikájáról, meghatározva a Közösség vízpolitikájának alapelveit.

(7) A Bizottság 1996. szeptember 9-én javaslatot terjesztett

⁽⁶⁾ HL C 59., 1992.3.6., 2. o.

⁽⁷⁾ HL C 49., 1995.2.28., 1. o.

⁽⁸⁾ HL L 20., 1980.1.26., 43. o. A 91/692/EGK (HL L 377., 1991.12.31., 48. o.) irányelvvel módosított irányelv.

elő az Európai Parlament és a Tanács határozatához ⁽¹⁾ a felszín alatti vizek integrált védelmére és a velük való gazdálkodásra irányuló cselekvési programról. Ebben a javaslatban a Bizottság rámutatott annak szükségességére, hogy eljárásokat alakítsanak ki az édesvizek kitermelésének szabályozására, továbbá az édesvizek mennyiségének és minőségének megfigyelésére (monitoring).

- (8) 1995. május 29-én a Bizottság az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, a vizes élőhelyek ésszerű használatáról és megőrzéséről szóló közleményt fogadott el, amely elismerte ezeknek a vízkészletek védelmében játszott fontos szerepét.
- (9) Szükség van egy integrált közösségi vízpolitika kialakítására.
- (10) A Tanács 1996. június 25-én, a Régiók Bizottsága 1996. szeptember 19-én, a Gazdasági és Szociális Bizottság 1996. szeptember 26-án és az Európai Parlament 1996. október 23-án arra kérte fel a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot egy tanácsi irányelvre, amely meghatározza az európai vízpolitika kereteit.
- (11) A Szerződés 174. cikke szerint, a Közösség környezetpolitikájának hozzá kell járulnia a környezet minőségének megőrzésére, védelmére és javítására irányuló célkitűzések követéséhez, valamint a természeti erőforrások körültekintő és ésszerű használatához; e politikának az elővigyázatosság, a megelőzés és a szennyező fizet elvén kell alapulnia és azon az elven, hogy a környezeti károkat elsődlegesen a szennyező forrásnál kell orvosolni.
- (12) A Szerződés 174. cikkének megfelelően környezetpolitikájának kialakítása során a Közösség figyelembe veszi a rendelkezésre álló tudományos és műszaki ismereteket, a Közösség különböző régióinak környezeti viszonyait és a Közösségnek mint egésznek gazdasági és szociális fejlődését, és régióinak kiegyensúlyozott fejlődését éppúgy, mint a Közösség fellépésének, illetve a fellépés hiányának potenciális hasznát és költségeit.
- (13) A Közösségen belüli eltérő adottságok és szükségletek különböző, egyedi megoldásokat tesznek szükségessé. Ezt a különbözőséget figyelembe kell venni azoknak az intézkedéseknek a tervezésénél és végrehajtásánál, amelyek a víz védelmét és fenntartható használatát biztosítják egy vízgyűjtő határain belül. A döntéseket a lehető legközelebb kell meghozni azokhoz a helyekhez, ahol a vízre hatást gyakorolnak, vagy azt használják. A tagállamok felelősségi

körébe tartozó tevékenységeknek prioritást kell biztosítani a regionális és helyi feltételekhez alkalmazkodó intézkedési programok kidolgozásánál.

- (14) Ezen irányelv sikere a közösségi, a tagállami és a helyi szintű szoros együttműködéstől és összehangolt intézkedésektől, valamint legalább ennyire az információktól, a konzultációktól és a nyilvánosság, ide értve a vízhasználókat is, bevonásától függ.
- (15) A vízellátás közérdekű szolgáltatás, ahogyan azt a Bizottságnak az európai közérdekű szolgáltatásokról szóló közleménye meghatározza ⁽²⁾.
- (16) Szükséges a víz védelmének és a fenntartható gazdálkodásnak a közösségi politika más, olyan területeibe való további integrálása, mint az energia-, a közlekedés-, a mezőgazdasági, a halászati, a regionális és idegenforgalmi politika. Ennek az irányelvnek alapot kell biztosítania a folyamatos párbeszédhez és a fokozottabb politikai integrációra törekvő stratégiák fejlesztéséhez. Ez az irányelv fontos hozzájárulást jelenthet a tagállamok együttműködésének más területei, többek között az európai területfejlesztési terv (ESDP) számára.
- (17) A hatékony és összehangolt vízpolitikának figyelembe kell vennie a tengerpartok és torkolatok közelében vagy tengeröblökben, továbbá a viszonylag zárt tengerekben található vízi ökoszisztémák sérülékenységét, mivel ezek egyensúlyát nagyban befolyásolja az azokba beömlő szárazföldi vizek minősége. A vizek állapotának védelme a vízgyűjtőkön belül gazdasági előnyt jelent, mert hozzájárul a halpopuláció védelméhez, beleértve a part menti halpopulációt is.
- (18) A közösségi vízügyi politika átlátható, hatékony és összehangolt jogi kereteket kíván. A Közösségnek biztosítania kell a közös elveket és a cselekvés átfogó kereteit. Ezen irányelvnek ilyen keretet kell létrehoznia, továbbá koordinálnia, integrálnia, és hosszú távon továbbfejlesztnie szükséges a víz védelmének és fenntartható használatának általános elveit és intézményi kereteit a Közösségben, a szubszidiaritás elvének megfelelően.
- (19) Ezen irányelv célja a vízi környezet fenntartása és javítása a Közösségben. Ez a célkitűzés elsősorban az érintett vizek minőségére vonatkozik. A mennyiség szabályozása kiegészítő elem a jó vízminőség biztosításában, ezért ki kell dolgozni a jó vízminőség biztosítását szolgáló mennyiségre vonatkozó intézkedéseket is.

⁽¹⁾ HL C 355., 1996.11.25., 1. o.

⁽²⁾ HL C 281., 1996.9.26., 3. o.

- (20) Egy felszín alatti víztest mennyiségi állapota hatással lehet a felszíni vizek ökológiai minőségére és az azzal a felszín alatti víztesttel kapcsolatban levő szárazföldi ökoszisztémákra.
- (21) A Közösség és a tagállamok részes felek különböző nemzetközi egyezményekben, amelyek fontos kötelezettségeket tartalmaznak a tengervizek szennyezés elleni védelmére, különösen a Balti térség tengeri környezetének védelméről szóló, Helsinkiben, 1992. április 9-én aláírt és a 94/157/EK tanácsi határozattal ⁽¹⁾ jóváhagyott egyezmény, az ÉK-atlanti térség tengeri környezetének védelméről szóló, Párizsban, 1992. szeptember 22-én aláírt és a 98/249/EK tanácsi határozattal ⁽²⁾ jóváhagyott egyezmény, és a Földközi-tenger szennyezés elleni védelméről szóló, Barcelonában, 1976. február 16-án aláírt, és a 77/585/EGK tanácsi határozattal ⁽³⁾ jóváhagyott egyezmény, továbbá az ehhez tartozó, a Földközi-tenger szárazföldi szennyezőforrások szennyező hatása elleni védelméről szóló, Athénban, 1980. május 17-én aláírt és a 83/101/EGK tanácsi határozattal ⁽⁴⁾ jóváhagyott jegyzőkönyv. Ez az irányelv hozzájárul ahhoz, hogy a Közösség és a tagállamok eleget tessenek ezeknek a kötelezettségeknek.
- (22) Ezen irányelv célja, hogy hozzájáruljon a veszélyes anyagok vízbe történő kibocsátásának fokozatos csökkenéséhez.
- (23) Közös elvek szükségesek azoknak az erőfeszítéseknek a koordinálásához, amelyeket a tagállamok tesznek a Közösség vizei védelmének javítására mennyiségi és minőségi szempontból, a fenntartható vízhasználat előmozdítására, a határvízi problémák szabályozásának támogatására, a vízi ökoszisztémák és az azoktól közvetlenül függő szárazföldi ökoszisztémák és vizes élőhelyek védelmére, továbbá a közösségi vizek hasznosíthatóságának megőrzésére és fejlesztésére.
- (24) A jó vízminőség hozzájárul a lakosság ivóvízellátásának biztonságához.
- (25) A vizek állapotának leírására minőségi, és, ahol az környezetvédelmi szempontból lényeges, mennyiségi szempontból közös fogalmakat kell meghatározni. Környezeti célkitűzéseket kell meghatározni annak biztosítására, hogy a Közösségben mindenütt elérhető legyen a felszíni és a felszín alatti vizek jó állapota, és hogy a vizek állapotának romlása közösségi szinten megelőzhető legyen.
- (26) A tagállamoknak arra kell törekedniük, hogy legalább a jó vízminőségi állapotot, mint célkitűzést elérjék a meglévő közösségi előírásokat figyelembe vevő, integrált intézkedési programok szerint szükséges intézkedések meghatározásával és végrehajtásával. Ahol a jó vízminőségi állapot már biztosított, ott azt fenn kell tartani. A felszín alatti vizekre a jó állapot követelményén túlmenően, bármely szennyező anyag koncentrációjának bármilyen jelentős és tartós növekedését ki kell mutatni, és meg kell fordítani.
- (27) Ezen irányelv végső célja, hogy elérje az elsőbbségi veszélyes anyagok kiküszöbölését, és hozzájáruljon a természetesen előforduló anyagok háttértékekhez közeli koncentrációjának eléréséhez.
- (28) A felszíni és a felszín alatti vizek elvben megújuló természeti erőforrások; különösen a felszín alatti víz jó állapotának biztosítása korai cselekvést és a védelmi intézkedések stabil és hosszú távú tervezését kívánja a kialakulása és megújulása közötti természetes időköz miatt. A felszín alatti víz jó állapotának elérésére és bármely szennyezőanyag-koncentráció jelentős és tartósan növekvő tendenciájának megfordítására irányuló intézkedések ütemezésekor ezt a természetes időközt figyelembe kell venni.
- (29) Az ezen irányelvben rögzített célkitűzések elérése és az intézkedési programok kialakítása során a tagállamok ütemezhetik az intézkedési terv lépcsőzetes végrehajtását a teljesítés költségeinek megosztása érdekében.
- (30) Ezen irányelv teljes és következetes végrehajtásának biztosítása érdekében a határidők bármilyen meghosszabbítása csak megfelelő, egyértelmű és átlátható kritériumok alapján lehetséges, és a tagállamoknak indokolniuk kell azt a vízgyűjtő-gazdálkodási tervekben.
- (31) Olyan esetekben, ahol az emberi tevékenység vagy a természetes adottságok oly mértékben hatnak egy víztestre, hogy jó állapotának elérése lehetetlen, vagy aránytalanul magas költségekkel járna, kevésbé szigorú környezeti célkitűzések állapíthatók meg megfelelő, egyértelmű és átlátható indokok alapján, és minden gyakorlati lépést meg kell tenni a vizek bármely további állapotromlásának megelőzésére.
- (32) Különleges körülmények között indokolt lehet, hogy felmentést adjanak a további romlás megelőzésének vagy a jó

⁽¹⁾ HL L 73., 1994.3.16., 19. o.

⁽²⁾ HL L 104., 1998.4.3., 1. o.

⁽³⁾ HL L 240., 1977.9.19., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 67., 1983.3.12., 1. o.

állapot elérésének követelménye alól, ha ez előre nem látható vagy kivételes körülmények, különösen árvizek és aszályok következménye, vagy olyan, a felszíni víztest fizikai jellemzői megváltozásának, vagy felszín alatti víztestek szintjének módosulásának a következménye, amelyet magasabb rendű közérdek indokolt, feltéve, hogy minden lehetséges lépést megtesznek a víztest állapotát érő kedvezőtlen hatások csökkentésére.

(33) Minden vízgyűjtőn törekedni kell a vizek jó állapotának elérésére, úgy, hogy az ugyanahhoz az ökológiai, hidrológiai és hidrogeológiai rendszerhez tartozó felszíni és felszín alatti vizekkel kapcsolatban tett intézkedések összehangoltak legyenek.

(34) A környezetvédelem céljából szükséges a minőségi és a mennyiségi szempontok fokozottabban kell integrálni a felszíni és a felszín alatti vizek esetében egyaránt, figyelembe véve a víz természetes körforgását.

(35) Egy olyan vízgyűjtőn, amelyen a vizek használatának országhatárokon áttérjedő hatásai lehetnek, az ezen irányelvben meghatározott környezeti célkitűzések elérésének követelményeit, és különösen minden intézkedési programot a vízgyűjtő kerület egészén kell koordinálni. A Közösség határain túlterjedő vízgyűjtők esetében a tagállamoknak törekedniük kell a megfelelő koordináció biztosítására az érintett nem tagállamokkal. Ezen irányelv hozzá kíván járulni a vizek védelméről és az azokkal való gazdálkodásról szóló nemzetközi egyezményekből, nevezetesen az Egyesült Nemzeteknek a határokat átlépő vízfolyások és nemzetközi tavak védelméről és használatáról szóló, a 95/308/EK ⁽¹⁾ tanácsi határozattal jóváhagyott egyezményből és bármely az annak alkalmazásáról szóló későbbi egyezményből fakadó közösségi kötelezettségek teljesítéséhez.

(36) El kell végezni a vízgyűjtő jellemzőinek és az emberi tevékenységek hatásainak elemzését éppúgy, mint a víz használatának gazdasági elemzését. A tagállamoknak rendszeres és összehasonlítható módon kell figyelniük a vizek állapotának fejlődését a Közösség egész területén. Ezekre az információkra azért van szükség, hogy szilárd alapot nyújtsanak a tagállamoknak az ezen irányelvben megállapított célkitűzések elérésére szolgáló intézkedési programok kialakításában.

(37) A tagállamoknak ki kell jelölniük az ivóvíz kivételére használt vizeket, és biztosítaniuk kell az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről szóló, 1980. július 15-i 80/778/EGK tanácsi irányelv ⁽²⁾ rendelkezéseinek betartását.

(38) A tagállamok által használt gazdasági eszközöknek egy intézkedési terv részét kell képezniük. A vízszolgáltatások költségmegtérülésének elvét figyelembe kell venni, beleértve a vízi környezetben előidézett károkkal vagy kedvezőtlen hatásokkal összefüggő környezetvédelmi és készletgazdálkodási költségeket is, összhangban – különösen – a szennyező fizet elvével. Ebből a célból szükség lesz a vízellátásra és az iránta felmerülő igényekre vonatkozó hosszú távú előrejelzések alapján a vízgyűjtő kerületekben a vízhasználat elemzésére.

(39) Szükséges az olyan események hatásának megelőzése vagy csökkentése, amelyek következtében a víz balesetszerűen szennyeződhet. Az ilyen célú intézkedéseket be kell venni az intézkedési programba.

(40) A szennyeződés megelőzését és szabályozását illetően a Közösség vízpolitikájának a kombinált megközelítésen kell alapulnia, amely egyaránt alapul a szennyezésnek a szennyezőforrásnál történő szabályozásán, kibocsátási határértékek megadásával, valamint környezetminőségi szabványok megállapításán.

(41) A víz mennyiségét illetően általános elveket kell meghatározni a vízkivételek és víztározások szabályozására, hogy biztosítható legyen az érintett vízrendszerek környezeti fenntarthatósága.

(42) A Közösség jogalkotásában minimális követelményként közös környezetminőségi követelményeket és kibocsátási határértékeket kell megállapítani a szennyező anyagok bizonyos csoportjaira vagy családjaira. Az intézkedéseket az ilyen szabványok elfogadásához közösségi szinten kell biztosítani.

(43) Az elsőbbségi veszélyes anyagok bevezetésével, kibocsátásával vagy veszteségével okozott szennyezést meg kell szüntetni, vagy fokozatosan ki kell küszöbölni. A Bizottság javaslatára az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak meg kell állapodnia azokról az anyagokról, amelyeket elsődlegesen kell kezelni, és azokról a meghatározott intézkedésekről, amelyeket minden jelentős szennyezőforrás figyelembevételével foganatosítani kell a víznek az ilyen anyagok által történő szennyeződése ellen, meghatározva a szabályozások költséghatékony és arányos szintjét és azok kombinációját.

(44) Az elsőbbségi veszélyes anyagok meghatározásánál figyelembe kell venni az elővigyázatosság elvét, különösen a termék bármilyen potenciálisan kedvezőtlen hatásának meghatározására és a tudományos kockázatelemzésre támaszkodva.

⁽¹⁾ HL L 186., 1995.8.5., 42. o.

⁽²⁾ HL L 229., 1980.8.30., 11. o. A legutóbb a 98/83/EK irányelvvel (HL L 330., 1998.12.5., 32. o.) módosított irányelv.

- (45) A tagállamoknak intézkedéseket kell elfogadniuk a felszíni vizek elsőbbségi anyagok általi szennyeződésének kiküszöbölésére és egyéb anyagok általi szennyeződés fokozatos csökkentésére, amely egyébként megakadályozná a tagállamokat a felszíni víztestekre megállapított célkitűzések elérésében.
- (46) Ahhoz, hogy biztosítható legyen a nyilvánosság részvétele, beleértve a vízhasználókat is, a vízgyűjtő-gazdálkodási tervek kialakításában és korszerűsítésében, szükséges biztosítani a megfelelő információkat a tervezett intézkedésekről, és tájékoztatást kell adni azok végrehajtásának előrehaladásáról, hogy a nyilvánosságot be lehessen vonni még a szükséges intézkedések felőli végső döntések meghozatala előtt.
- (47) Ezen irányelv mechanizmusokat kell biztosítson a vizek állapotának javítását nehezítő olyan akadályok kezelésére, amelyek kívül esnek a Közösség vízszabályozásán. A cél, hogy megfelelő közösségi stratégiákat fejlesszenek ki ezen akadályok leküzdésére.
- (48) A Bizottságnak évente korszerűsített tervet kell közreadnia azokról az új kezdeményezésekről, amelyeket a vízügyi politika terén javasolni szándékozik.
- (49) Ezen irányelv részeként műszaki előírásokat kell kidolgozni, amelyek összehangolt megközelítésmódot biztosítanak a Közösségben. A vizek állapotának értékelésére szolgáló kritériumok fontos előrelépést jelentenek. Az egyes műszaki elemek összehangba hozását a műszaki fejlődéssel, a monitoring, a mintavételi és elemzési módszerek szabványosítását bizottsági eljárással kell elfogadni. A vízgyűjtő kerületjellemezésére és a vizek állapotának értékelésére szolgáló kritériumok teljes megértésének és következetes alkalmazásának elősegítésére, a Bizottság irányelveket fogadhat el ezeknek a kritériumoknak az alkalmazásáról.
- (50) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozatnak ⁽¹⁾ megfelelően kell elfogadni.
- (51) Ezen irányelv végrehajtásával a vizek védelmének bizonyos korábbi szabályozásokban biztosított legalább egyenértékű

szintjét kell elérni, amely szabályokat ezért hatályon kívül kell helyezni, amint ezen irányelv vonatkozó rendelkezéseit teljes mértékben átültetik.

- (52) Ezen irányelv előírásai átveszik az egyes veszélyes anyagok által okozott szennyezések szabályozásának a 76/464/EGK irányelvben ⁽²⁾ meghatározott kereteit. Azt az irányelvet ezért hatályon kívül kell helyezni, amint ezen irányelv vonatkozó rendelkezéseit teljes mértékben átültetik.
- (53) Biztosítani kell a vizek védelmét szolgáló előírások teljes körű átültetését és végrehajtását. Az ezen irányelv átültetését szolgáló előírások rendeltetésszerű alkalmazását a Közösség egészében a tagállamok jogalkotása által előírt megfelelő szankciókkal kell biztosítani. Az ilyen szankcióknak hatékonynak, arányosnak és elrettentőnek kell lenniük,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Cél

Ezen irányelvnek az a célja, hogy keretet adjon a szárazföldi felszíni vizek, az átmeneti vizek, a parti tengervizek és a felszín alatti vizek védelmének, amely:

- megakadályozza a vízi ökoszisztémák, és – tekintettel azok vízszükségletére – a vízi ökoszisztémáktól közvetlenül függő szárazföldi ökoszisztémák és vizes területek további romlását, védi és javítja azok állapotát;
- elősegíti a hasznosítható vízkészletek hosszú távú védelmére alapozott fenntartható vízhasználatot;
- a vízi környezet fokozott védelmére és javítására irányul, többek között célzott intézkedések révén a veszélyes anyagok bevezetésének, kibocsátásának és veszteségeinek fokozatos csökkentésére, továbbá a különösen veszélyes anyagok bevezetésének, kibocsátásának és veszteségeinek megszüntetésére vagy fokozatos kivonására;
- biztosítja a felszín alatti vizek szennyezésének fokozatos csökkentését, és megakadályozza további szennyezésüket; és
- hozzájárul az árvizek és aszályok hatásainak mérsékléséhez,

⁽¹⁾ HL C 184., 1999.7.17., 23. o.

⁽²⁾ HL L 129., 1976.5.18., 23. o. A 91/692/EGK irányelvvel (HL L 377., 1991.12.31., 48. o.) módosított irányelv.

és ezzel hozzájárul:

- a fenntartható, kiegyensúlyozott és méltányos vízhasználatához elegendő, jó minőségű felszíni és felszín alatti víz biztosításához,
- a felszín alatti víz szennyezettségének jelentős csökkentéséhez,
- a felségvizek és a tengervizek védelméhez, és
- a vonatkozó nemzetközi egyezmények célkitűzéseinek eléréséhez, beleértve azokat is, amelyek célja a tengeri környezet szennyezésének megelőzése és kiküszöbölése, olyan, a 16. cikk (3) bekezdése szerinti közösségi intézkedéseken keresztül, amelyek az elsőbbségi veszélyes anyagok bevezetéseinek, kibocsátásának és veszteségeinek megszüntetésére vagy fokozatos csökkentésére irányulnak azzal a végső céllal, hogy a tengeri környezetben elérjék a természetben előforduló anyagok koncentrációja a háttér értékhez közeli értéket és a mesterséges szintetikus anyagoknál a nullához közeli koncentrációt.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. „Felszíni víz” a szárazföldi vizek, kivéve a felszín alatti vizet; az átmeneti vizek és a parti tengervizek, kivéve a kémiai állapot szempontját, amely szerint a felségvizek is ide tartoznak.
2. „Felszín alatti víz” mindaz a víz, amely a föld felszíne alatt a telített zónában található, és közvetlen kapcsolatban van a talajjal vagy az altalajjal.
3. „Szárazföldi víz” minden, a földfelszínen álló vagy mozgó víz, és minden felszín alatti víz annak az alapvonalnak a szárazföld felőli oldalán, amelytől a felségvizek szélességét számítják.
4. „Vízfolyás” szárazföldi víztest, amely nagyjából a földfelszínen folyik, de amely hosszának egy részén a felszín alatt is áramolhat
5. „Tó” álló szárazföldi víztest.
6. „Átmeneti vizek” a folyótorkolatok közelében levő felszíni víztestek, amelyek részben sós jellegűek a parti tengervizekhez való közelségük eredményeképpen, de amelyeket alapjában véve az édesvizek beáramlása befolyásol.
7. „Parti tengervíz” egy olyan vonal szárazföld felőli oldalán levő felszíni víz, amelynek minden pontja egy tengeri mérföld távolságra van a tenger felőli oldalon annak a vonalnak a legközelebbi pontjától, amelytől a felségvizek szélességét mérik, adott esetben kiterjesztve az átmeneti vizek külső határáig.
8. „Mesterséges víztest” emberi tevékenységgel létrehozott felszíni víztestet jelent.
9. „Jelentősen (erősen) módosított víztest” felszíni víztest, amely emberi tevékenység általi fizikai változások eredményeként jellegében lényegesen megváltozott, ahogy azt a tagállam a II. mellékletnek megfelelően kijelölte.
10. „Felszíni víztest” a felszíni víznek olyan különálló és jelentős eleme, mint például egy tó, egy tározó, egy vízfolyás, folyó vagy csatorna, egy vízfolyás, folyó vagy csatorna része, átmeneti víz vagy parti tengervíz egy szakasza.
11. „Víztartó réteg” felszín alatti kőzetréteg vagy kőzetrétegek vagy más földtani képződményekből álló réteg vagy rétegek, amelyek porozitása és vízáteresztő képessége lehetővé teszi a felszín alatti víz jelentős áramlását vagy jelentős mennyiségű felszín alatti víz kitermelését.
12. „Felszín alatti víztest” A felszín alatti víznek egy víztartón vagy víztartókon belül lehatárolható része
13. „Vízgyűjtő” egy olyan földterületet jelent, amelyről minden felszíni lefolyás a vízfolyások, folyók, és esetleg tavak sorozatán át a tengerbe folyik egyetlen folyótorkolaton vagy folyódtán keresztül.
14. „Részvízgyűjtő” olyan földterület, amelyről minden felszíni lefolyás a vízfolyások, folyók, és esetleg tavak sorozatán át egy vízfolyás bizonyos pontjához folyik (ami általában egy tó vagy folyók összefolyása).
15. „Vízgyűjtő terület” a szárazföldnek vagy tengernek egy olyan területe, amely egy vagy több szomszédos vízgyűjtőből áll azok felszín alatti vizeivel és parti tengervizeivel együtt, és amelyet a 3. cikk (1) bekezdése a vízgyűjtő-gazdálkodás fő egységként határoz meg.
16. „Hatáskörrel rendelkező hatóság” a 3. cikk (2) vagy (3) bekezdése által meghatározott hatóság vagy hatóságok.
17. „A felszíni víz állapota” egy felszíni víztest állapotával kapcsolatos általános kifejezés, amely állapotot a víz ökológiai és kémiai állapota közül a rosszabb határoz meg.

18. „A felszíni víz jó állapota” az a felszíni víztest által elért állapot, amikor annak mind ökológiai, mind kémiai állapota legalább „jó”.
19. „A felszín alatti víz állapota” egy felszín alatti víztest állapotaival kapcsolatos általános kifejezés, amely állapotot a víz mennyiségi és kémiai állapota közül a rosszabb határoz meg.
20. „A felszín alatti víz jó állapota” az a felszín alatti víztest által elért állapot, amikor annak mind mennyiségi, mind kémiai állapota legalább „jó”.
21. „Ökológiai állapot” a felszíni vizekkel kapcsolatban levő vízi ökoszisztémák szerkezetének és működésének minősége, az V. mellékletnek megfelelően osztályozva.
22. „Jó ökológiai állapot” egy felszíni víztest állapota az V. mellékletnek megfelelő osztályozás szerint.
23. „Jó ökológiai potenciál” egy jelentősen (erősen) módosított vagy mesterséges víztest állapota az V. melléklet vonatkozó feltételei szerint lett megfelelően osztályozva.
24. „A felszíni víz jó kémiai állapota” a 4. cikk (1) bekezdésének a) pontjában a felszíni vizekre meghatározott környezeti célkitűzéseket elérő kémiai állapot, azaz egy olyan, a felszíni víztest által elért kémiai állapotot, ahol a szennyező anyagok koncentrációja nem haladja meg a IX. mellékletben és a 16. cikk (7) bekezdésében meghatározott környezetminőségi követelményeket, és más vonatkozó közösségi joganyagban, közösségi szinten megállapított környezetminőségi követelményeket.
25. „A felszín alatti víz jó kémiai állapota” egy olyan felszín alatti víztest kémiai állapota, amely az V. melléklet 2.3.2. táblázatban megállapított minden feltételnek megfelel.
26. „Mennyiségi állapot” annak a mértéknek a kifejezése, hogy egy felszín alatti víztestet a közvetlen és közvetett vízkivételek mennyire befolyásolnak.
27. „Hasznosítható felszín alatti vízkészlet” a felszín alatti víztest utánpótlódásának hosszú idejű éves átlagos mértéke, levonva a kapcsolatban levő felszíni vizek 4. cikkben részletezett ökológiai minőségi célkitűzéseinek eléréséhez szükséges hosszú távú éves átlagos vízhozamát, hogy elkerülhető legyen az ilyen vizek ökológiai állapotának bármilyen jelentős romlása és az azokkal összefüggő szárazföldi ökoszisztémák bármely jelentős károsodása.
28. „Jó mennyiségi állapot” az V. melléklet 2.1.2. táblázatában meghatározott állapot.
29. „Veszélyes anyagok” olyan anyagok vagy anyagcsoportok, amelyek toxikusak, biológiailag nem bonthatók és hajlamosak a bioakkumulációra, és az olyan anyagok vagy anyagcsoportok, amelyek az előbbiekkal egyenértékű gondokat okoznak.
30. „Elsőbbségi anyagok” a 16. cikk (2) bekezdésnek megfelelően meghatározott és a X. mellékletben felsorolt anyagok. Ezek között az anyagok között találhatók az „elsőbbségi veszélyes anyagok”, amelyek a 16. cikk (3) és (6) bekezdésének megfelelően meghatározott anyagok, és amelyekre a 16. cikk (1) és (8) bekezdésének megfelelő intézkedéseket kell megtenni.
31. „Szennyező anyag” minden olyan anyag, amely szennyeződést okozhat, különösen, amelyet a VIII. melléklet felsorol.
32. „Közvetlen bevezetés a felszín alatti vízbe” szennyező anyagok bevezetése a felszín alatti vízbe, a talajon vagy az altalajon való átszivárgtatás nélkül.
33. „Szennyezés” olyan, emberi tevékenységből származó anyagok és hő közvetlen, vagy közvetett bevezetését jelenti a levegőbe, a vízbe vagy a talajba, amelyek károsak lehetnek az emberi egészségre, a vízi ökoszisztémák vagy a vízi ökoszisztémáktól közvetlenül függő földi ökoszisztémák minőségére, illetve amelyek az anyagi tulajdon károsodását okozzák, vagy amelyek rontják, vagy befolyásolják a környezet élvezetét vagy más jogszerű használatát.
34. „Környezeti célkitűzések” a 4. cikkben megállapított célkitűzések.
35. „Környezetminőségi előírás” egy bizonyos anyag vagy az anyagok egy csoportjának koncentrációja a vízben, üledékben vagy biótában, amelyet az emberi egészség és a környezet védelme érdekében nem szabad meghaladni.
36. „Kombinált megközelítés” a felszíni vizekbe történő bebocsátások és kibocsátások, a 10. cikkben rögzített megközelítés szerinti szabályozása.
37. „Emberi fogyasztásra szánt víz” a 98/83/EK irányelvvel módosított 80/778/EGK irányelv megfelelő definíciója szerinti víz.
38. „Vízszolgáltatás” minden olyan szolgáltatás, amely biztosítja a háztartások, közintézmények és bármely gazdasági tevékenység számára:
- a) a felszíni vagy felszín alatti víz kivételét, duzzasztását, tárolását, kezelését és elosztását;

- b) a szennyvíz összegyűjtését és kezelését végző létesítményeket, amelyek a vizet ezt követően felszíni vizekbe bocsátják ki.

39. „Vízhasználat” vízszolgáltatások, és bármely, az 5. cikk és a II. melléklet alapján meghatározott egyéb tevékenység, amelyek jelentős hatással vannak a víz állapotára.

Ez a fogalom meghatározás érvényes az 1. cikkre nézve és az 5. cikk, valamint a III. melléklet b) pontja szerint elvégzett gazdasági elemzésre.

40. „Kibocsátási határérték” bizonyos paraméterek viszonylatában kifejezett tömege, koncentrációja és/vagy szintje egy kibocsátásnak, amely egyáltalán nem, vagy meghatározott időszakban nem léphető túl. Kibocsátási határértéket meg lehet állapítani bizonyos anyagcsoportokra, családaira vagy kategóriáira, különösen a 16. cikk alatt meghatározottakra.

Az anyagok kibocsátási határértéket általában arra a pontra vonatkozik, ahol a kibocsátott anyagok elhagyják a berendezéseket, meghatározásukkor figyelmen kívül hagyva a hígulást. A vízbe történő közvetett bevezetéseket illetően a szennyvíztisztító telep hatása figyelembe vehető az érintett berendezések kibocsátási határértékeinek meghatározásakor, feltéve hogy ez a környezetvédelem azonos szintjét biztosítja, és feltéve hogy ez nem vezet a környezet magasabb szintű szennyezettségéhez.

41. „Kibocsátásszabályozások” szabályozások, amelyek a kibocsátás meghatározott korlátozását követelik meg, például egy kibocsátási határértéket, vagy másként határozva meg a korlátokat, illetve feltételeket egy kibocsátás hatásaira, természetére vagy más jellemzőire, vagy a kibocsátásokat befolyásoló üzemeltetési feltételeket. A „kibocsátásszabályozás” kifejezés alkalmazása ebben az irányelvben bármely más irányelv előírásaival kapcsolatban, nem tekinthető azon előírások bármilyen tekintetben történő újraértelmezésének.

3. cikk

A közigazgatási megállapodások összehangolása a vízgyűjtő kerületekben

- (1) A tagállamok meghatározzák az országuk területén belül fekvő egyes vízgyűjtőket és ezen irányelv céljára, egyedi vízgyűjtő kerületekbe sorolják őket. A kis vízgyűjtők adott esetben összevonhatók nagyobbakkal, vagy összevonhatók a szomszédos kis vízgyűjtőkkel egyedi vízgyűjtő kerületeket alkotva. A felszín alatti vizeket, amelyek nem tartoznak teljesen egy meghatározott vízgyűjtőhöz, azonosítják, és a legközelebbi vagy a legmegfelelőbb vízgyűjtő kerülethez rendelik. A parti tengervizeket is azonosítják, és a legközelebbi vagy a leginkább megfelelő vízgyűjtő kerülethez, illetve vízgyűjtő kerületekhez rendelik.

- (2) A tagállamok gondoskodnak a megfelelő közigazgatási megállapodásokról, beleértve a megfelelő hatáskörrel rendelkező hatóságkijelölését is, ezen irányelv szabályainak az országuk területén belül fekvő minden egyes vízgyűjtő körzetben való alkalmazása céljából.

- (3) A tagállamok biztosítják, hogy az egy tagállam területénél nagyobb területen fekvő vízgyűjtőket egy nemzetközi vízgyűjtő kerülethez rendelik. Az érintett tagállamok kérésére a Bizottság elősegíti az ilyen nemzetközi vízgyűjtő kerületek kijelölését.

Minden tagállam gondoskodik a megfelelő közigazgatási megállapodásokról, beleértve a megfelelő hatáskörrel rendelkező hatóság kijelölését is, ezen irányelv szabályainak a nemzetközi vízgyűjtő kerületek országuk területén fekvő részein való alkalmazása céljából.

- (4) A tagállamok biztosítják, hogy összehangolják az ezen irányelv 4. cikkben megállapított, a környezeti célkitűzések elérésére vonatkozó követelményeket, különösen a vízgyűjtő kerület egészére vonatkozó intézkedési programokat. Nemzetközi vízgyűjtő kerületek esetében az érintett tagállamok együtt biztosítják ezt a koordinációt, és erre a célra felhasználhatják a nemzetközi egyezményekből származó meglévő szervezeteket. Az érintett tagállamok kérésére a Bizottság elősegíti az intézkedési programok kialakítását.

- (5) Ahol a vízgyűjtő kerület túlterjed a Közösség határain, az érintett tagállam, vagy tagállamok a megfelelő koordináció kialakítására törekszenek az érintett nem tagállamokkal azzal a céllal, hogy ezen irányelv célkitűzéseit a vízgyűjtő kerület egészén elérjék. A tagállamok biztosítják ezen irányelv szabályainak alkalmazását saját területükön.

- (6) A tagállamok egy meglévő nemzeti vagy nemzetközi testületet is meghatározhatnak –hatáskörrel rendelkező hatóságként, ezen irányelv alkalmazására.

- (7) A tagállamok a 24. cikkben említett időpontig kijelölik a hatáskörrel rendelkező hatóságokat.

- (8) A tagállamok átadják a Bizottságnak a hatáskörrel rendelkező hatóságait, és minden olyan nemzetközi testület hatáskörrel rendelkező hatóságainak listáját, amelyekben részt vesznek, legkésőbb a 24. cikkben említett dátumot követő hat hónapon belül. Minden egyes hatáskörrel rendelkező hatóságról az I. mellékletben foglalt információkat adják meg.

- (9) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a (8) bekezdésnek megfelelően megadott információban bekövetkezett bármely változásról, a változás hatálybalépését követő három hónapon belül.

4. cikk

Környezeti célkitűzések

(1) A vízgyűjtő-gazdálkodási tervekben előírt intézkedési programok átültetésére az alábbiak vonatkoznak:

a) a felszíni vizek

- i. a tagállamok a (6) és (7) bekezdésre is figyelemmel, a (8) bekezdés sérelme nélkül végrehajtják a szükséges intézkedéseket, hogy megakadályozzák az összes felszíni víztest állapotának romlását;
- ii. a tagállamok védik, javítják, és helyreállítják az összes felszíni víztestet, figyelemmel a mesterséges és jelentősen módosított víztestekre vonatkozó iii. pont rendelkezéseire is, azzal a céllal, hogy legkésőbb az ezen irányelv hatálybalépését követő 15 éven belül elérjék a jó állapotot, az V. mellékletben foglalt előírásoknak megfelelően, figyelemmel a (4) bekezdés szerinti hosszabbításokra, és az (5), (6) és (7) bekezdés alkalmazására is, a (8) bekezdés sérelme nélkül;
- iii. a tagállamok védik, és javítják az összes mesterséges és jelentősen módosított víztestet, a jó ökológiai potenciál és jó kémiai állapot elérésének céljából, legkésőbb 15 éven belül ezen irányelv hatálybalépését követően az V. mellékletben foglalt előírásoknak megfelelően, figyelemmel a (4) bekezdés szerinti hosszabbításokra, és az (5), (6) és (7) bekezdés alkalmazására is, a (8) bekezdés sérelme nélkül;
- iv. a tagállamok végrehajtják a szükséges intézkedéseket a 16. cikk (1) és (8) bekezdésének megfelelően az elsőbbségi anyagok általi szennyezések fokozatos csökkentésének céljából és az elsőbbségi veszélyes anyagok kibocsátásainak, bevezetéseinek és veszteségeinek megszüntetésére vagy kiiktatására

az 1. cikkben említett vonatkozó nemzetközi egyezmények sérelme nélkül az érintett tagállamok vonatkozásában;

b) a felszín alatti vizek

- i. a tagállamok végrehajtják a szükséges intézkedéseket a szennyező anyagok felszín alatti vizekbe történő bevezetésének megelőzésére vagy korlátozására és a felszín alatti víztestek állapotromlásának megakadályozására, a (6) és (7) bekezdés alkalmazására is figyelemmel, a (8) bekezdés sérelme nélkül, valamint a 11. cikk (3) bekezdése j) pontjának alkalmazására is figyelemmel;

- ii. a tagállamok védik, javítják, és helyreállítják az összes felszín alatti víztestet, és biztosítják az egyensúlyt a felszín alatti víz kitermelése és utánpótlódása között, azzal a céllal, hogy elérjék a felszín alatti vizek jó állapotát, legkésőbb az ezen irányelv hatálybalépését követő 15 évvel, az V. melléklet előírásainak megfelelően, figyelemmel a (4) bekezdésben meghatározott esetleges hosszabbításokra és az (5), (6) és (7) bekezdés alkalmazására is, a (8) bekezdés sérelme nélkül, valamint figyelemmel a 11. cikk (3) bekezdésének j) pontjára is;

- iii. a tagállamok végrehajtják a szükséges intézkedéseket az emberi tevékenységből származó bármely szennyezőanyag-koncentráció bármilyen jelentős és tartós emelkedésének visszafordítására, a felszín alatti víz szennyezettségének folyamatos csökkentése érdekében.

A tendencia visszafordításához szükséges intézkedéseket a 17. cikk (2), (4) és (5) bekezdésének megfelelően teszik meg, figyelembe véve a vonatkozó közösségi jogszabályokban rögzített szabványokat, figyelemmel a (6) és (7) bekezdés alkalmazására is, a (8) bekezdés sérelme nélkül;

c) a védett területekre

a tagállamok legkésőbb ezen irányelv hatálybalépését követő 15 éven belül megfelelnek minden szabványnak és célnak, hacsak azok a közösségi jogszabályok, amelyek alapján kijelölték az egyes védett területeket, másként nem rendelkeznek.

(2) Ahol az (1) bekezdésben foglalt célkitűzések közül egynél több vonatkozik egy meghatározott víztestre, a legszigorúbbat alkalmazzák.

(3) A tagállamok akkor minősíthetnek egy felszíni víztestet mesterségesnek vagy jelentősen módosítottnak, ha:

- a) a víztest hidromorfológiai jellemzőinek megváltoztatása, amely szükségessé válhat a jó ökológiai állapot eléréséhez, jelentős mértékben káros hatással lehet:

- i. a tágabb környezetre;
- ii. a hajózásra, beleértve a kikötői létesítményeket vagy a szabadidős tevékenységekre;
- iii. olyan tevékenységekre, amelyek céljából a vizet tározzák, mint az ivóvízellátás, energiatermelés vagy az öntözés;
- iv. folyószabályozásra, árvízvédelemre, a területi vízrendezésre; vagy
- v. egyéb, ugyanilyen fontos fenntartható emberi fejlesztési tevékenységekre;

- b) a víztest mesterséges vagy megváltoztatott jellemzői által szolgáltat hasznos célok műszaki megvalósíthatatlanság vagy aránytalan költségek miatt nem érhetőek el más, a környezet szempontjából jóval előnyösebb eszközzel.

Az ilyen minősítést és az okait külön megemlítik a 13. cikkben megkívánt vízgyűjtő-gazdálkodási tervben és hatévente felülvizsgálják.

- (4) Az (1) bekezdésben megállapított határidőket meg lehet hosszabbítani a víztestekre vonatkozó célkitűzések fokozatos elérése érdekében, biztosítva, hogy nem következik be további romlás az érintett víztest állapotában, és az összes alábbi feltétel teljesülése esetén:

- a) a tagállamok megállapítják, hogy ésszerű becslés szerint a víztestek állapotának összes szükséges javítása nem érhető el az (1) bekezdésben meghatározott határidőn belül, az alábbi okok legalább egyike miatt:

- i. a javítások megkívánt mértéke csak a határidőt meghaladó időszakokban érhető el a műszaki megvalósíthatóság miatt;
- ii. a javítások végrehajtása a megadott határidőn belül aránytalanul költséges lenne;

- iii. a természeti viszonyok nem engedik meg a víztest állapotának időben történő javítását.

- b) A határidő meghosszabbítását és annak okait külön megemlítik, és megmagyarázzák a 13. cikk szerint megkívánt vízgyűjtő-gazdálkodási tervben.

- c) A meghosszabbításokat korlátozzák a vízgyűjtő-gazdálkodási terv legfeljebb két további korszerűsítéséig, kivéve azokat az eseteket, ahol a természeti viszonyok olyanok, hogy a célkitűzések nem érhetőek el ezen az időtartamon belül.

- d) A vízgyűjtő-gazdálkodási tervben rögzítik a 11. cikk által megkövetelt intézkedések összefoglalását, amelyek a víztestek megkívánt állapotra hozásához fokozatosan szükségesek a meghosszabbított határidőig, ezeknek az intézkedéseknek az átültetését késleltető bármely okot, és a végrehajtásuk várható időrendjét. A korszerűsített vízgyűjtő-gazdálkodási tervbe

belefoglalják az intézkedések végrehajtásának ellenőrzését, és az esetleges kiegészítő intézkedés összefoglalását.

- (5) A tagállamok kevésbé szigorú környezeti célkitűzések elérését is megcélozhatják, mint amelyeket az 1. cikk alatt követelnek meg olyan sajátos víztestekre, amelyeket annyira befolyásolt az emberi tevékenység, az 5. cikk (1) bekezdése értelmében, vagy amelyek természetes állapota olyan, hogy ezeknek a célkitűzéseknek az elérése nem valósítható meg vagy aránytalanul költséges lenne, és az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) az ilyen emberi tevékenység által szolgáltat környezeti és társadalmi-gazdasági célkitűzések nem érhetőek el más módon, amelyek jelentősen jobb környezetvédelmi változatot jelentenek aránytalan költségek előidézése nélkül;

- b) a tagállamok biztosítják

- felszíni vizek esetén, a lehető legjobb ökológiai és kémiai állapot elérését, figyelembe véve a hatásokat, amelyeket nem lehet ésszerű módon elkerülni az emberi tevékenység vagy a szennyezés természete miatt,

- felszín alatti vizek esetén, a lehetséges legkisebb változást a felszín alatti víz jó állapotában, figyelembe véve a hatásokat, amelyeket nem lehet ésszerű módon elkerülni az emberi tevékenység vagy a szennyezés természete miatt;

- c) nem következik be további romlás az érintett víztestben;

- d) a kevésbé szigorú környezeti célkitűzések meghatározását és annak okait kifejezetten megemlítik a 13. cikkben megkívánt vízgyűjtő-gazdálkodási tervben és ezeket a célkitűzéseket hatévente felülvizsgálják.

- (6) A víztestek állapotának időszakos leromlása nem jelenti ezen irányelv megszegését, ha ez természetes ok vagy *vis maior* következménye, amelyek kivételesek és ésszerűen előre nem láthatóak, főként a szélsőséges árvizek és a hosszú idejű aszályok, vagy az ésszerűen előre nem látható balesetekből származó körülmények eredménye, amikor az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) minden megvalósítható lépést megtesznek az állapot további romlásának megelőzésére és azért, hogy ne veszélyeztessék ezen irányelv célkitűzéseinek megvalósulását más víztestekben, amelyekre e körülmények nincsenek hatással;

b) a feltételek, amelyek esetén a körülmények kivételesnek és előre nem láthatónak nyilváníthatók, beleértve a megfelelő indikátorok elfogadását is, a vízgyűjtő-gazdálkodási tervben rögzítve vannak;

c) az ilyen kivételes körülmények között szükséges intézkedések szerepelnek az intézkedési programban, és nem veszélyeztetik a víztest minőségének helyreállítását a körülmények megszűnése után;

d) a kivételes vagy előre nem látható körülmények hatásait évente számba veszik, és a (4) bekezdés a) pontjában kifejtett okokat is figyelembe véve, minden lehetséges intézkedést megtesznek, hogy a víztest állapota a gyakorlatilag lehetséges legrövidebb időn belül visszaálljon az említett körülmények hatása előtti állapotra;

e) a körülmények hatásainak, és az a) és d) pontoknak megfelelően megtett vagy megteendő ilyen intézkedéseknek az összefoglalását beépítik a vízgyűjtő-gazdálkodási terv következő korszerűsítésébe.

(7) A tagállamok nem szegik meg ezt az irányelvet, ha

- az eredménytelenség a felszín alatti víz jó állapotának, egy felszíni vagy felszín alatti víztest jó ökológiai állapotának, vagy adott esetben, jó ökológiai potenciáljának elérésében, vagy állapotromlásának megelőzésében, egy felszíni víztest fizikai jellemzőinek újabb keletű módosulásának vagy a felszín alatti víztestek szintjében beállt változásoknak a következménye, vagy
- új, fenntartható emberi fejlesztési tevékenység következménye az eredménytelenség annak megakadályozásában, hogy egy felszíni víztest kiváló állapota jó állapotúvá romoljon,

és az összes alábbi feltétel teljesül:

- a) minden lehetséges lépést megtesznek a víztest állapotára gyakorolt ártalmas hatás mérséklésére;
- b) e változtatások okait a 13. cikkben megkívánt vízgyűjtő-gazdálkodási terv részletesen tartalmazza, és a célkitűzéseket hatévente felülvizsgálják;
- c) e változtatások vagy módosítások oka elsőrendű közérdek és/vagy ha a hasznokat, amelyek a környezet és a társadalom számára az (1) bekezdésben meghatározott célokból fakadnak,

felülmúlják e változások hasznai az emberi egészség, az emberi biztonság megtartása vagy a fenntartható fejlődés tekintetében;

d) a víztest megváltoztatásával vagy módosításával szolgált hasznos célkitűzések a műszaki megvalósíthatóság vagy az aránytalan költségek miatt nem érhetők el más olyan módon, ami a környezet számára jóval előnyösebb.

(8) A (3), (4), (5), (6) és (7) bekezdések alkalmazása során a tagállam biztosítja, hogy az alkalmazás nem zárja ki vagy veszélyezteti állandó jelleggel az ezen irányelvben foglalt célkitűzések teljesítését az ugyanazon a vízgyűjtő területen belüli más víztestek esetén, és összhangban van az egyéb közösségi környezeti joganyaggal.

(9) Lépéseket kell tenni annak érdekében, hogy az új rendelkezések alkalmazása, beleértve a (3), (4), (5), (6) és (7) bekezdés alkalmazását is, biztosítsa a védelemnek legalább ugyanazt a szintjét, mint a meglévő közösségi joganyag.

5. cikk

A vízgyűjtő terület jellemzői, az emberi tevékenység környezeti hatásainak vizsgálata és a vízhasználat gazdasági elemzése

(1) Minden tagállam biztosítja, hogy minden vízgyűjtő területre vagy egy nemzetközi vízgyűjtő területnek az országa területén belüli részére elvégzi:

- a vízgyűjtő terület jellemzőinek elemzéseit,
- az emberi tevékenységnek a felszíni és a felszín alatti vizek állapotára gyakorolt hatásának vizsgálatát, és
- a vízhasználatok gazdasági elemzését

a II. és III. mellékletben felsorolt műszaki előírások szerint, és, hogy azt legkésőbb ezen irányelv hatálybalépését követő négy éven belül befejezik.

(2) Az (1) bekezdésben említett elemzéseket és vizsgálatokat legkésőbb ezen irányelv hatálybalépését követő 13 éven belül, és azt követően hatévente, felülvizsgálják, és ha szükséges korszerűsítik.

6. cikk

Védett területek jegyzéke

(1) A tagállamok gondoskodnak olyan jegyzék vagy jegyzékek kialakításáról, amelyek vízgyűjtő kerületenként tartalmaznak minden olyan területet, amelyet a közösségi joganyag alá tartozó különleges védelmet kívánó területként jelöltek ki, felszíni és felszín alatti vizeik védelme érdekében, vagy a közvetlenül a víztől függő élőhelyek és fajok megőrzése céljából. Biztosítják, hogy a jegyzék ezen irányelv hatálybalépését követően, legkésőbb négy éven belül elkészüljön.

(2) A jegyzék vagy jegyzékek minden, a 7. cikk (1) bekezdése alatt meghatározott víztestet és minden, a IV. mellékletben foglalt védett területet tartalmaznak.

(3) A védett területek jegyzékét vagy jegyzékeit minden vízgyűjtő kerület esetében folyamatosan felülvizsgálják és naprakész állapotban tartják.

7. cikk

Az ivóvíz kivételére használt vizek

(1) A tagállamok minden vízgyűjtő kerületen belül:

- meghatároznak minden víztestet, amelyet emberi fogyasztásra szánt vízkivételre használnak átlagosan napi 10 m³-nél több víz biztosítására vagy több mint 50 személy ellátására, és
- meghatározzák azokat a víztesteket, amelyeket a jövőben ilyen használatra szánnak.

A tagállamok az V. mellékletnek megfelelően megfigyelik azokat a víztesteket, amelyek az V. melléklet szerint átlagosan napi 100 m³-nél több vizet biztosítanak.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben meghatározott víztestek nemcsak a 4. cikk ezen irányelv felszíni vizekre vonatkozó követelményeinek megfelelő célkitűzéseit teljesítik, ide értve a 16. cikk alapján közösségi szinten megállapított minőségi követelményeket is, hanem, hogy az alkalmazott vízkezelési módszer figyelembevételével és a közösségi joganyagnak megfelelően, a keletkező víz megfelel a 98/83/EK irányelvvel módosított 80/778/EGK irányelv követelményeinek.

(3) A tagállamok biztosítják a kijelölt víztestek szükséges védelmét, azzal a céllal, hogy elkerüljék minőségük romlását, és ezzel csökkentsék az ivóvíz előállítása során szükséges vízkezelés mértékét. A tagállamok védőövezeteket alakíthatnak ki az ilyen víztestek számára.

8. cikk

A felszíni és felszín alatti vizek és a védett területek állapotának megfigyelése

(1) A tagállamok gondoskodnak a vizek állapotának megfigyeléséhez programok kidolgozásáról azért, hogy a vizek állapota minden egyes vízgyűjtő kerületben összehangolt és átfogó módon áttekinthető legyen:

- felszíni vizek esetén az ilyen programok kiterjednek:
 - i. a víztérfogatra és a vízszintre vagy vízhozamra olyan mértékben, amennyire azt a kémiai állapot és az ökológiai potenciál indokolja; és
 - ii. az ökológiai és a kémiai állapotra, és az ökológiai potenciálra,
- felszín alatti vizek esetén az ilyen programok a kémiai és a mennyiségi állapot megfigyelésére terjednek ki,
- védett területek esetén a fenti programokat kiegészítik azoknak a jellemzőknek a megfigyelésével, amelyeket az a közösségi joganyag tartalmaz, amely alapján az egyes védett területeket kialakították.

(2) Ezek a programok legkésőbb hat évvel ezen irányelv hatálybalépését követően legyenek alkalmazhatóak, kivéve ha a vonatkozó joganyag másként rendelkezik. Az ilyen megfigyelés összhangban lesz az V. mellékletnek megfelelő követelményekkel.

(3) A 21. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően műszaki előírásokat és szabványosított módszereket állapítanak meg a vizek állapotának elemzéséhez és figyelemmel kíséréséhez.

9. cikk

A vízszolgáltatások költségeinek megtérülése

(1) A tagállamok figyelembe veszik a vízszolgáltatások megtérülésének elvét, beleértve a környezeti és a vízkészletekkel összefüggő költségeket, tekintettel a III. melléklet szerint elvégzett gazdasági elemzésekre és különösen a szennyező fizet elvének megfelelően.

A tagállamok 2010-ig biztosítják,

- hogy a vízzel kapcsolatos árpolitika biztosítson megfelelő készletet a vízhasználók számára, hogy a vízkészleteket hatékonyan használják, és ezáltal járuljon hozzá ezen irányelv célkitűzéseikhez,
- a különböző vízhasználatok megfelelő hozzájárulását a vízszolgáltatások költségeinek megtérüléséhez, legalább ipari, mezőgazdasági és háztartási bontásban, a III. melléklet szerint végzett gazdasági elemzések alapján és figyelembe véve a szennyező fizet elvet.

A tagállamok ennek során tekintettel lehetnek a költségek megtérítésének szociális, környezeti és gazdasági hatásaira, továbbá az érintett régió vagy régiók földrajzi és éghajlati jellemzőire.

(2) A tagállamok a vízgyűjtő-gazdálkodási tervekben beszámolnak az (1) bekezdés alkalmazásának irányában tervezett lépésekről, amelyek hozzájárulnak ahhoz, hogy teljesüljenek ezen irányelv környezeti célkitűzései, továbbá a különböző vízhasználatok hozzájárulásáról a vízszolgáltatások költségeinek megtérüléséhez.

(3) Az e cikkben foglaltak nem akadályozzák az ezen irányelv célkitűzéseinek elérése érdekében tett megelőző vagy helyreállító intézkedések finanszírozását.

(4) A tagállamok nem sértik meg ezt az irányelvet, ha úgy döntenek, hogy a fennálló gyakorlatnak megfelelően nem alkalmazzák az (1) bekezdés második mondatának rendelkezéseit, és ezzel összefüggésben a (2) bekezdés vonatkozó rendelkezéseit sem egy adott vízhasználatra, ha ez nem veszélyezteti az irányelv célkitűzéseinek teljesítését. A tagállamok a vízgyűjtő-gazdálkodási tervekben beszámolnak az okokról, amelyek miatt nem alkalmazzák teljeskörűen az (1) bekezdés második mondatát.

10. cikk

Kombinált megközelítés a pontszerű és a diffúz szennyezőforrások esetén

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a (2) bekezdésben említett felszíni vizekbe való bevezetéseket, az e cikkben meghatározott kombinált megközelítés szerint szabályozzák.

(2) A tagállamok biztosítják a kialakítását és/vagy megvalósítását:

a) a kibocsátások elérhető legjobb technológiakon alapuló szabályozásának;

b) a megfelelő kibocsátási határértékeknek; vagy

c) diffúz hatások esetében a korlátozásoknak, amelyek adott esetben a legjobb környezeti gyakorlatot is magukban foglalják,

megfelelve:

– a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 1996. szeptember 24-i 96/61/EK tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾,

– a települési szennyvíz kezeléséről szóló, 1991. május 21-i 91/271/EGK tanácsi irányelvnek ⁽²⁾,

– a vizek mezőgazdasági eredetű nitrátszennyezéssel szembeni védelméről szóló 1991. december 12-i 91/676/EGK tanácsi irányelvnek ⁽³⁾,

– az ezen irányelv 16. cikke értelmében elfogadott irányelveknek,

– a IX. mellékletben felsorolt irányelveknek,

– bármely más, vonatkozó közösségi joganyagnak

legkésőbb 12 évvel ezen irányelv hatálybalépését követően, kivéve ha a vonatkozó jogszabályok másként rendelkeznek.

(3) Ha ezen irányelvnek, vagy a IX. mellékletben felsorolt irányelveknek, vagy bármely más közösségi joganyagnak megfelelően megállapított vízminőségi célkitűzés vagy vízminőségi szint szigorúbb feltételeket követel meg, mint amilyeneket a (2) bekezdés alkalmazása eredményezne, a szigorúbb kibocsátás szabályozást kell alkalmazni.

11. cikk

Intézkedési program

(1) Minden tagállam biztosítja intézkedési program kialakítását valamennyi vízgyűjtő kerületre, vagy a nemzetközi vízgyűjtő kerület országának területére eső részére a 4. cikkben megállapított célkitűzések elérése érdekében, figyelembe véve az 5. cikk által megkívánt elemzések eredményeit. Ezek az intézkedési programok hivatkozhatnak olyan nemzeti szinten elfogadott

⁽¹⁾ HL L 257., 1996.10.10., 26. o.

⁽²⁾ HL L 135., 1991.5.30., 40. o. A 98/15/EK bizottsági irányelvvel (HL L 67., 1998.3.7., 29. o.) módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 375., 1991.12.31., 1. o.

jogszabályokból következő intézkedésekre, amelyek a tagállam egész területére vonatkoznak. Adott esetben a tagállam elfogadhat az összes vízgyűjtő kerületre, illetve a nemzetközi vízgyűjtő kerületek országa területére jutó hányadára alkalmazható intézkedéseket.

(2) Minden intézkedési program tartalmaz a (3) bekezdésben meghatározott „alapintézkedéseket”, és ahol szükséges, „kiegészítő intézkedéseket”.

(3) „Alapintézkedések” a minimálisan teljesítendő követelmények, amelyek tartalmazzák:

- a) a vizek védelmével kapcsolatos közösségi joganyag átültetéséhez szükséges intézkedéseket, beleértve a 10. cikkben, továbbá a VI. melléklet A részében foglalt előírásoknak megfelelő intézkedéseket;
- b) a 9. cikk teljesítéséhez megfelelőnek tekintett intézkedéseket;
- c) a vizek hatékony és fenntartható használatát előmozdító intézkedéseket azzal a céllal, hogy elkerüljék a 4. cikkben meghatározott célkitűzések elérésének veszélyeztetését;
- d) a 7. cikk követelményeinek elérését szolgáló intézkedéseket, beleértve a vízminőség megőrzését szolgáló intézkedéseket azzal a céllal, hogy csökkentsék az ivóvíztermeléshez szükséges kezelés mértékét;
- e) a felszíni édesvizek és a felszín alatti vizek kitermelésének, továbbá a felszíni édesvizek tározásának szabályozását, beleértve a vízkivételek nyilvántartását vagy nyilvántartásait és a vízkivételek, tározások előzetes engedélyeztetésének követelményét. E szabályozásokat rendszeresen felülvizsgálják, és ahol szükséges, korszerűsítik. A tagállamok mentesíthetik az ilyen szabályozások alól az olyan vízkivételeket és tározásokat, amelyeknek nincs jelentős hatása a vizek állapotára;
- f) szabályozásokat, beleértve a felszín alatti víztestek mesterséges utánpótlásának vagy dúsításának előzetes engedélyezésére vonatkozó követelményt. A felhasznált víz származhat bármely felszíni vagy felszín alatti vízből, feltéve hogy az adott készlet használata nem veszélyezteti a készletre vagy az utánpótlott vagy dúsított felszín alatti vízre megállapított környezeti célkitűzések elérését. Ezeket a szabályozásokat rendszeresen felülvizsgálják, és ahol szükséges, korszerűsítik;
- g) a potenciális pontszerű szennyezőforrásokból származó bevezetések esetén az előzetes szabályozásra vonatkozó követelményt, mint például a szennyező anyagok vízbe juttatásának tilalma vagy az előzetes engedélyeztetés vagy nyilvántartásba

vétel olyan általánosan kötelező szabályok alapján, amelyek kibocsátáskorlátozást jelentenek az érintett szennyező anyagok vonatkozásában, beleértve a 10. és 16. cikknek megfelelő szabályozásokat is. Ezeket a szabályozásokat rendszeresen felülvizsgálják, és ahol szükséges, korszerűsítik;

- h) a potenciális nem pontszerű szennyezőforrások esetén a szennyező anyagok bevezetését megelőző vagy szabályozó intézkedéseket. A szabályozások formája lehet az előzetes szabályozás iránti követelmény, mint például a szennyező anyagok vízbe juttatásának megtiltása, általánosan kötelező szabályokon alapuló előzetes hozzájárulás, vagy nyilvántartásba vétel, ahol a közösségi joganyag nem biztosít más módon ilyen követelményt. Ezeket a szabályozásokat rendszeresen felülvizsgálják, és ha szükséges, korszerűsítik;
- i) az 5. cikk és a II. melléklet alatt meghatározott vizek állapotára hatással lévő bármely egyéb jelentős kedvezőtlen hatás esetén különösen azokat az intézkedéseket, amelyek biztosítják, hogy a víztestek hidromorfológiai viszonyai olyanok legyenek, hogy a mesterségesként vagy jelentősen módosítottként kijelölt víztestek megkívánt ökológiai állapotának vagy jó ökológiai potenciáljának elérése elérhető legyen. Az ilyen célú szabályozások formája lehet az általánosan kötelező érvényű szabályokon nyugvó előzetes engedélyeztetés, vagy nyilvántartásba vétel olyankor, amikor a közösségi joganyag nem ír elő más módon ilyen követelményt. Ezeket a szabályozásokat rendszeresen felülvizsgálják, és ahol szükséges, korszerűsítik;
- j) a szennyező anyagok felszín alatti vízbe történő közvetlen bevezetésének a tilalmát, a következő rendelkezések szerint:

A tagállamok engedélyezhetik a geotermikus célokra használt víz visszasajtolását ugyanabba a víztartóba.

Engedélyezhetik továbbá, a megfelelő feltételek megszabásával:

- a szénhidrogének feltárásából és kitermeléséből vagy bányászati tevékenységekből származó anyagokat tartalmazó víz visszasajtolását, valamint műszaki célból víz visszasajtolását azokba a földtani közegekbe, ahonnan a szénhidrogéneket vagy más anyagokat kitermelték, vagy olyan földtani közegekbe, amelyek természeti okokból tartósan alkalmatlanok. A visszasajtolt víz nem tartalmazhat más anyagokat, mint amelyek a fent említett tevékenységekből származnak,
- a bányákból, kőfejtőkből vagy építési és karbantartási célból kiszivattyúzott víz visszasajtolását,

- a földgáz vagy cseppfolyósított földgáz (LPG) bevezetését tárolási céllal természeti okokból más célra tartósan alkalmatlan földtani közegekbe,
- a földgáz vagy cseppfolyósított gáz (LPG) bevezetését tárolási céllal más földtani közegekbe, ha kiemelkedően fontos a gázellátás biztonsága, és ha olyan a bevezetés, hogy bármely befogadó felszín alatti víz minőségromlásának minden jelenlegi vagy jövőbeni veszélye megelőzhető,
- a talajon vagy talajban végzett magas- vagy mélyépítési munkákat, vagy hasonló tevékenységeket, amelyek során közvetlen kapcsolat alakul ki a felszín alatti vízzel. Ezekre a célokra a tagállamok úgy határozhatnak, hogy az ilyen tevékenységeket engedélyezettnek tekintik, amennyiben azokat a tagállam ezekre a tevékenységekre kialakított általánosan kötelező szabályozásával összhangban végzik,
- kis mennyiségű anyag bevezetését tudományos céllal, a víztestek jellemzése, védelme vagy helyreállítása érdekében, az adott célra szolgáló, szigorúan legkisebb szükséges mennyiség mértékéig,

feltéve hogy az ilyen bevezetések nem veszélyeztetik az adott felszín alatti víztestre meghatározott környezeti célkitűzések elérését;

- k) a 16. cikk szerint meghozott intézkedésekkel összhangban azokat az intézkedéseket, amelyek a 16. cikk (2) bekezdésnek megfelelően elfogadott elsőbbségi anyagok listájában meghatározott anyagok által a felszíni vizekben okozott szennyeződések kiküszöbölésére szolgálnak, továbbá arra, hogy folyamatosan csökkentsék a más anyagok által okozott olyan szennyeződések, amelyek egyébként akadályoznák a tagállamokat a felszíni víztestekre vonatkozó, 4. cikkben foglalt célkitűzések teljesítésében;
- l) bármely intézkedést, a műszaki berendezésekből származó jelentős szennyezőanyag-vesztésig kibocsátásának megelőzésére, továbbá a rendkívüli szennyezési események, például árvizek hatásainak megelőzésére és/vagy csökkentésére szolgáló intézkedéseket, beleértve az ilyen eseményeket korán észlelő vagy azokra figyelmeztető rendszerek igénybevételét is, és olyan baleseti események esetén, amelyeket értelemszerűen nem lehetett előre látni, minden megfelelő intézkedést a vízi ökoszisztémák veszélyeztetésének csökkentésére.

(4) „Kiegészítő intézkedések” azok az intézkedések, amelyeket az alapintézkedések kiegészítéseként terveznek és alkalmaznak a 4. cikk szerinti meghatározott célok elérése céljából. A VI. melléklet B. része tartalmazza az ilyen intézkedések nem teljes körű felsorolását.

A tagállamok további kiegészítő intézkedéseket is elfogadhatnak azzal a céllal, hogy gondoskodjanak az ezen irányelvvel érintett vizek kiegészítő védelméről vagy állapotjavításáról, ugyanez vonatkozik az 1. cikkben meghatározott vonatkozó nemzetközi egyezmények végrehajtására is.

(5) Ha a megfigyelések vagy egyéb adatok jelzik, hogy a víztestekre a 4. cikkben meghatározott célkitűzések valószínűleg nem érhetők el, az érintett tagállam biztosítja, hogy:

- megvizsgálja a lehetséges sikertelenség okait,
- megvizsgálja és, ha szükséges, felülvizsgálja a vonatkozó engedélyeket és felhatalmazásokat,
- megvizsgálja és, ha szükséges, felülvizsgálja az ellenőrző programokat, és
- ha szükséges, kiegészítő intézkedéseket hoznak a megállapított célkitűzések elérése érdekében, beleértve esetleges szigorúbb környezetminőségi előírások V. mellékletben foglalt eljárás szerinti megállapítását is.

Ha ezek az okok természetes körülmények vagy *vis maior* eredményei, amelyek kivételesek és ésszerű módon előre nem láthatók, különösen a szélsőséges árvizek és az elhúzódozó aszályok, a tagállam megállapíthatja, hogy a 4. cikk (6) bekezdésére is tekintettel, a kiegészítő intézkedések nem alkalmazhatóak.

(6) A (3) bekezdés szerinti intézkedések végrehajtása során a tagállamok minden megfelelő lépést megtesznek, hogy ne növeljék a tengervizek szennyezettségét. A meglévő joganyag sérelme nélkül, a (3) bekezdés szerinti intézkedések alkalmazása sem közvetlenül, sem közvetve nem vezethet a felszíni vizek szennyezettségének növekedéséhez. Ezt a követelményt nem alkalmazzák, ha az a környezetnek mint egésznek nagyobb szennyezettségét eredményezné.

(7) Az intézkedési programokat legkésőbb ezen irányelv hatálybalépését követő kilenc éven belül ki kell dolgozni, és minden intézkedést át kell ültetni a gyakorlatba legkésőbb ezen irányelv hatálybalépését követő 12 éven belül.

(8) Az intézkedési programokat felülvizsgálják, és szükség esetén korszerűsítik legkésőbb ezen irányelv hatálybalépését követő 15 éven belül, és azt követően hatévente. Az új és a felülvizsgált program alapján meghatározott bármely felülvizsgált intézkedést át kell ültetni a gyakorlatba, az elfogadását követő három éven belül.

12. cikk

Tagállami szinten megoldhatatlan problémák

(1) Ha egy tagállam olyan problémát azonosít, amely hatással van a vizeivel való gazdálkodásra, de a tagállam által nem oldható meg, jelentheti az ügyet a Bizottságnak vagy bármelyik érintett tagállamnak, és ajánlásokat tehet annak megoldására.

(2) A Bizottság hat hónapon belül válaszol a tagállamoktól kapott bármely jelentésre vagy ajánlásra.

13. cikk

Vízgyűjtő-gazdálkodási tervek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy minden, teljes egészében a területükön fekvő vízgyűjtő kerületre vízgyűjtő-gazdálkodási terv készüljön.

(2) Abban az esetben, ha egy nemzetközi vízgyűjtő kerület teljesen a Közösség területén belül helyezkedik el, a tagállamok biztosítják a koordinációt azzal a céllal, hogy egyetlen nemzetközi vízgyűjtő-gazdálkodási terv készüljön. Ha nem készül ilyen nemzetközi vízgyűjtő-gazdálkodási terv, akkor a tagállamok ezen irányelv célkitűzései vonatkozásában olyan vízgyűjtő-gazdálkodási terveket készítenek, amelyek a nemzetközi vízgyűjtő kerületnek legalább a területükre eső hányadát lefedik.

(3) A Közösség területén túlnyúló nemzetközi vízgyűjtő kerület esetében a tagállamok egyetlen vízgyűjtő-fejlesztési terv készítésére törekcszenek, ha ez nem lehetséges, a tervnek a vízgyűjtő kerületnek legalább az érdekelt tagállam területére jutó hányadát le kell fednie.

(4) A vízgyűjtő-gazdálkodási terv a VII. mellékletben részletezett információkat tartalmazza.

(5) A vízgyűjtő-gazdálkodási tervek kiegészíthetők olyan, a rész-vízgyűjtőkre, ágazatokra, problémakörökre vagy víztípusra vonatkozó részletesebb programokkal vagy gazdálkodási tervekkel, amelyek a vízgazdálkodás bizonyos különös aspektusaival foglalkoznak. Ezeknek az intézkedéseknek a megvalósítása nem

mentesíti a tagállamokat az ezen irányelvből fakadó további kötelezettségek teljesítése alól.

(6) A vízgyűjtő-gazdálkodási terveket legkésőbb ezen irányelv hatálybalépését követő kilenc évvel közczéteszik.

(7) A vízgyűjtő-gazdálkodási terveket legkésőbb ezen irányelv hatálybalépését követő 15 évvel, majd ezután hatévente felülvizsgálják, és korszerűsítik.

14. cikk

A nyilvánosság tájékoztatása és részvétele

(1) A tagállamok elősegítik az összes érdekelt fél bevonását ezen irányelv végrehajtásába, különösen a vízgyűjtő-gazdálkodási tervek elkészítésébe, felülvizsgálatába és korszerűsítésébe. A tagállamok biztosítják, hogy minden vízgyűjtő kerület esetében nyilvánosságra hozzák, és a nyilvánosság, beleértve a vízhasználókat, számára hozzáférhetővé teszik az alábbiakat, azért, hogy azok állást foglalhassanak:

a) a terv kidolgozásának ütemterve és munkaprogramja, beleértve a tervezett konzultációs intézkedésekről szóló közleményt legalább három évvel annak az időszaknak a kezdete előtt, amelyre a terv vonatkozik;

b) a vízgyűjtőn azonosított jelentős vízgazdálkodási kérdések közbenső áttekintése, legalább két évvel azon időszak kezdete előtt, amelyre a terv vonatkozik;

c) a vízgyűjtő-gazdálkodási terv tervezete legalább egy évvel azon időszak kezdete előtt, amelyre a terv vonatkozik.

Kérelemre hozzáférhetővé kell tenni azokat a háttérdokumentumokat és információkat, amelyeket felhasználtak a vízgyűjtő-gazdálkodási terv tervezetének kidolgozásában.

(2) Az aktív részvétel és konzultáció érdekében a tagállamok legalább hat hónap időtartamot biztosítanak a fenti dokumentumok írásos észrevételezésére.

(3) Az (1) és (2) bekezdés egyaránt vonatkozik a korszerűsített vízgyűjtő-gazdálkodási tervekre is.

15. cikk

Jelentés

(1) A tagállamok a vízgyűjtő-gazdálkodási tervek és azok minden későbbi korszerűsített változatának másolatát a közzétételt követő három hónapon belül megküldik a Bizottság és minden érintett tagállam részére:

- a) az olyan vízgyűjtő kerületekre, amelyek teljes egészükben a tagállam területén vannak, minden azt a nemzeti területet lefedő és a 13. cikk szerint közzétett vízgyűjtő-gazdálkodási tervet;
- b) nemzetközi vízgyűjtő kerületekre a vízgyűjtő-gazdálkodási tervnek legalább azt a részét, amely lefedi a tagállam területét.

(2) A tagállamok összefoglaló jelentést nyújtanak be:

- az 5. cikk alapján megkövetelt elemzésekről, és
- a 8. cikk alapján megtervezett ellenőrzési programokról,

amelyeket az első vízgyűjtő-gazdálkodási terv céljára készítettek, az elkészülésüket követő három hónapon belül.

(3) A tagállamok minden egyes vízgyűjtő-gazdálkodási tervnek vagy a 13. cikk szerinti korszerűsítésének közzétételét követő három éven belül közbenső jelentést nyújtanak be, az intézkedési program végrehajtása során elért célokról.

16. cikk

Vízszennyezés elleni stratégiák

(1) Az Európai Parlament és a Tanács különös intézkedéseket fogad el a vizek olyan szennyező anyagok vagy szennyezőanyag-csoportok általi szennyezése ellen, amelyek jelentős kockázatot jelentenek a vízi környezetre, vagy azon keresztül, beleértve az ivóvíz kitermelésére használt vizekre vonatkozó kockázatokat is. E szennyező anyagokra vonatkozóan az intézkedések azok fokozatos csökkentésére, a 2. cikk 30. pontjában meghatározott elsőbbségi veszélyes anyagok esetében pedig a bevezetések, a kibocsátások és a veszteségek megszüntetésére vagy fokozatos kiiktatására irányulnak. Az ilyen intézkedéseket a Bizottság által a Szerződésben megállapított eljárásnak megfelelően tett javaslatok alapján fogadják el.

(2) A Bizottság egy elsőbbségi anyagokat felsoroló listára vonatkozó javaslatot nyújt be, amely anyagokat azok közül választ ki, amelyek a vízi környezetre vagy a vízi környezeten keresztül jelentős kockázatot jelentenek. Az anyagokat a vízi környezetre vagy azon keresztül jelentett kockázat alapján prioritási sorrendbe állítják, a következők szerint értékelve:

- a) a 793/93/EGK tanácsi rendelet ⁽¹⁾, a 91/414/EGK tanácsi irányelv ⁽²⁾ és a 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ keretein belül végzett kockázatértékelés; vagy
- b) célorientált, kockázatalapú értékelés a 793/93/EGK rendelet eljárása szerint, kizárólag a vízi ökototoxicitásra és a vízi környezeten keresztül érvényesülő humán toxicitásra összpontosítva.

Amikor a (4) bekezdés szerinti időterv betartása ezt megkívánja, az anyagokat a vízi környezetre gyakorolt vagy azon keresztül megjelenő kockázat alapján, az intézkedések céljára elsőbbségként kell besorolni, ahol is a besorolás egyszerűsített, kockázatalapú, tudományos elvekre épülő értékeléssel történik, amelynek során különös figyelmet fordítanak az alábbi tényezőkre:

- az érintett anyag természetéből következő nyilvánvaló veszélyességére vonatkozó adatok, különös tekintettel annak vízi ökototoxicitására és a vízi kitettség útján érvényesülő humán toxicitására, és
- a kiterjedt környezetszennyezések megfigyeléséből származó adatok, és
- egyéb bizonyított tényezők, amelyek széles körű környezetszennyezésre engednek következtetni, mint az érintett anyag gyártott és felhasznált mennyisége, továbbá felhasználásának módjai.

(3) A Bizottság javaslata meghatározza az elsőbbségi veszélyes anyagokat is. Ennek során a Bizottság figyelembe veszi a Közösség káros anyagokra vonatkozó joganyagában, vagy a vonatkozó nemzetközi megállapodásokban felsorolt szöba jöhető/kiválasztott anyagokat.

(4) A Bizottság ezen irányelv hatálybalépésétől számított négy éven belül, és azt követően legalább négyévente felülvizsgálja az elsőbbségi anyagok elfogadott listáját, és amennyiben szükséges javaslatokat tesz.

⁽¹⁾ HL L 84., 1993.4.5., 1. o.

⁽²⁾ HL L 230., 1991.8.19., 1. o. A legutóbb a 98/47/EK irányelvvel (HL L 191., 1998.7.7., 50. o.) módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 123., 1998.4.24., 1. o.

(5) Javaslatának előkészítése során a Bizottság figyelembe veszi a toxicitási, ökotoxicitási és környezetvédelmi tudományos bizottságtól, a tagállamoktól, az Európai Parlamenttől, az Európai Környezetvédelmi Ügynökségtől, a Közösség kutatási programjaitól, az olyan nemzetközi szervezetektől, amelyeknek a Közösség tagja, az európai üzleti szervezetektől, beleértve azokat, amelyek a kis- és középvállalatokat képviselik, valamint az európai környezetvédelmi szervezetektől kapott ajánlásokat és az egyéb lényeges tudomására jutó információkat.

(6) Az elsőbbségi anyagokra a Bizottság szabályozási javaslatokat terjeszt elő:

- az érintett anyagok bevezetéseinek, kibocsátásainak és veszteségeinek fokozatos csökkentésére, különösen
- a (3) bekezdésnek megfelelően meghatározott anyagok bevezetéseinek, kibocsátásainak és veszteségeinek megszüntetésére vagy fokozatos megszüntetésére, beleértve a megfelelő időtvet ennek megvalósítására. Az időtvet nem haladhatja meg a 20 évet azt az időpontot követően, hogy az Európai Parlament és a Tanács elfogadta ezeket a javaslatokat, összhangban e cikk rendelkezéseivel.

Ennek során a Bizottság meghatározza a pontszerű és a diffúz források termék- és folyamat-ellenőrzésének megfelelően költséghatékony és arányos szintjét és kombinációját, továbbá figyelembe veszi a Közösség-szerte egységes kibocsátási határértékeket az eljárás ellenőrzésére. Ahol szükséges, a műszaki eljárásokból származó kibocsátások korlátozására közösségi szintű intézkedések hozhatók szektoronkénti alapon. Ahol a termékkorlátozás magában foglalja a 91/414/EGK és a 98/8/EK irányelvek szerint kiadott vonatkozó engedélyek felülvizsgálatát, a felülvizsgálatokat ezen irányelvek előírásainak megfelelően végzik el. A korlátozásokra vonatkozó, minden egyes javaslatnak tartalmaznia kell az azok felülvizsgálatára, korszerűsítésére és hatékonyságuk értékelésére vonatkozó speciális rendelkezéseket.

(7) A Bizottság javaslatokat terjeszt elő az elsőbbségi anyagok felszíni vizekben, üledékben és biótában jelen lévő koncentrációjára vonatkozó minőségi előírásokra.

(8) A Bizottság a (6) és (7) bekezdéseknek megfelelő javaslatokat, legalább a pontszerű szennyezőforrások kibocsátásszabályozására és a környezetminőségi előírásokra vonatkozóan legkésőbb két éven belül benyújtja azt követően, hogy az érintett anyagot felvették az elsőbbségi anyagok listájára. Ha ezen irányelv hatálybalépését követően hat évvel sincs közösségi szintű megegyezés az elsőbbségi anyagok első listájára felvett anyagokkal kapcsolatban, a tagállamok környezetminőségi előírásokat és a fő szennyezési forrásokra korlátozó intézkedéseket állapítanak meg minden olyan felszíni vízre vonatkozóan, amelyre ezen anyagok bevezetése hatással vannak, többek között a csökkentés minden technikai lehetőségének átgondolásán alapulva. Ha az elsőbbségi anyagok listájára később felvett anyagok esetében, közösségi szintű megegyezés nem jön létre, a tagállamok a listára kerülést követő öt éven belül megteszik ezeket az intézkedéseket.

(9) A Bizottság stratégiákat dolgozhat ki a vizek bármely más szennyező anyag vagy szennyezőanyag-csoport által történő szennyezése ellen, beleértve bármely olyan szennyeződést, amely baleset következménye.

(10) A (6) és (7) bekezdés szerint megtett javaslatainak kidolgozása során a Bizottság felülvizsgál minden, a IX. mellékletben felsorolt irányelvet is. A (8) bekezdésben foglalt határidőig javasolja a IX. mellékletben foglalt korlátozások felülvizsgálatát minden, az elsőbbségi anyagok listájára felvett anyagra vonatkozóan, és javaslatot tesz a megfelelő intézkedésekre, beleértve a IX. melléklet szerinti korlátozások esetleges hatálytalánítását minden más anyagra nézve.

A IX. mellékletben foglalt minden felülvizsgálatra javasolt korlátozó intézkedés hatályát veszti a felülvizsgált szabályozás hatálybalépésekor.

(11) A (2) és (3) bekezdés szerinti elsőbbségi anyagok listája az Európai Parlament és a Tanács általi elfogadását követően, ezen irányelv X. mellékletévé válik. A (4) bekezdés szerinti felülvizsgálata ugyanezen eljárással történik.

17. cikk

Stratégia a felszín alatti vizek szennyezésének megakadályozására és szabályozására

(1) Az Európai Parlament és a Tanács speciális intézkedéseket fogad el a felszín alatti vizek szennyezésének megelőzésére és szabályozására. Ezek az intézkedések a felszín alatti vizek 4. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti jó kémiai állapotának elérését szolgálják, és azokat a Bizottság által ezen irányelv hatálybalépését követő két éven belül megteendő javaslat alapján kell elfogadni a Szerződésben megállapított eljárásnak megfelelően.

(2) A Bizottság az intézkedésekre vonatkozó javaslatainak kidolgozása során figyelembe veszi az 5. cikk és a II. melléklet szerint elvégzett elemzéseket. Ha az adatok rendelkezésre állnak, az intézkedésekre, amelyek az alábbiakra terjednek ki, korábbi időpontban tesznek javaslatot:

- a) a felszín alatti vizek jó kémiai állapotának megítélésére szolgáló kritériumok a II. melléklet 2.2. pontjának és az V. melléklet 2.3.2. és 2.4.5. pontjának megfelelően;
- b) a jelentős és tartósan emelkedő tendenciák azonosítására, valamint az V. melléklet 2.4.4. pontjának megfelelően megállapítandó tendencia megfordulási pontjának meghatározására szolgáló kritériumok.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásából következő intézkedéseket kell venni a 11. cikk által megkövetelt intézkedési programokba.

(4) A (2) bekezdés szerint közösségi szinten elfogadott kritériumok hiányában a tagállamok határozzák meg a megfelelő kritériumokat, legkésőbb ezen irányelv hatálybalépését követő öt éven belül.

(5) A (4) bekezdés szerint nemzeti szinten elfogadott kritériumok hiányában a felszín alatti vizekre alkalmazandó közösségi joganyagban meghatározott meglevő vízminőségi előírások szintjének maximum 75 %-át tekintik a tendenciák megfordulási pontjának.

18. cikk

Bizottsági jelentés

(1) A Bizottság jelentést ad közre ezen irányelv átültetéséről legkésőbb 12 évvel az irányelv hatálybalépését követően, és ezután hatévente, és benyújtja az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz.

(2) A jelentés a következőket tartalmazza:

- a) áttekintés az irányelv átültetésének állásáról;
- b) felszíni és a felszín alatti vizek állapotának áttekintése a Közösségben, az Európai Környezetvédelmi Ügynökséggel közösen elvégezve;
- c) a 15. cikknek megfelelően benyújtott vízgyűjtő-gazdálkodási tervek áttekintése, beleértve a jövőbeni tervek javítására irányuló javaslatokat;
- d) a tagállamok által a 12. cikknek megfelelően a Bizottság számára tett jelentésekre vagy javaslatokra adott válaszok összefoglalása;
- e) a 16. cikk alapján kialakított minden javaslat, szabályozási intézkedés és stratégia összefoglalása;
- f) az Európai Parlament és a Tanács által a korábbi végrehajtásról szóló jelentésekre adott válaszok és megjegyzések összefoglalása.

(3) A Bizottság ezenkívül a végrehajtás állásáról a tagállamok által a 15. cikk (2) bekezdése szerint benyújtott összefoglaló jelentéseken alapuló jelentést is közzétesz, és benyújtja azt az Európai Parlamenthez és a tagállamokhoz, legkésőbb két évvel az 5. és 8. cikkben meghatározott időpontokat követően.

(4) A Bizottság az (1) bekezdés szerinti minden egyes jelentés közzétételét követő három éven belül egy közbenső jelentést tesz közzé, amely a tagállamoknak a 15. cikk (3) bekezdésében

említett közbenső jelentéseinek alapulva leírja a végrehajtás állását. Ezt a közbenső jelentést benyújtja az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz.

(5) A Bizottság, amikor szükséges, összhangban a jelentési ciklussal, konferenciára összehívja a közösségi vízpolitikában érdekelt feleket az egyes tagállamokból, az átültetésről szóló bizottsági jelentések észrevételezése és a tapasztalatok megosztása céljából.

A résztvevők között szerepelni kell a hatáskörrel rendelkező hatóságok, az Európai Parlament, a nem kormányzati szervezetek, a szociális és gazdasági partnerek, a fogyasztóvédelmi testületek képviselőinek és más tudósoknak és szakértőknek.

19. cikk

Jövőbeni közösségi intézkedések tervei

(1) A Bizottság évente egyszer tájékoztatásul beterjeszti a 21. cikkben említett bizottsághoz a vízzel kapcsolatos jogalkotásra hatást gyakorló intézkedések figyelemfelhívó tervét, amelyeket a közeli jövőben javasolni szándékozik, beleértve a 16. cikk alapján kialakított javaslatokból, szabályozási intézkedésekből és stratégiákból származókat is. A Bizottság az első ilyen előterjesztést legkésőbb ezen irányelv hatálybalépését követő két éven belül készíti el.

(2) A Bizottság legkésőbb 19 évvel hatálybalépését követően felülvizsgálja ezt az irányelvet, és javaslatot tesz annak minden szükséges módosítására.

20. cikk

Az irányelv műszaki fejlődéshez történő hozzáigazítása

(1) Az I. és a III. Melléklet, valamint az V. melléklet 1.3.6. szakasza, a 21. cikkben szabályozott eljárásnak megfelelően a tudományos és műszaki fejlődéshez igazítható, figyelembe véve a vízgyűjtő-gazdálkodási terveknek a 13. cikk szerinti felülvizsgálati és korszerűsítési időszakait. Ahol szükséges, a Bizottság iránymutatásokat fogadhat el a II. és az V. melléklet végrehajtásához, a 21. cikkben szabályozott eljárásoknak megfelelően.

(2) Az adatok továbbításának és feldolgozásának céljára, beleértve a statisztikai és kartográfiai adatokat is, az (1) bekezdés céljaira technikai formátumok fogadhatók el, a 21. cikkben szabályozott eljárásoknak megfelelően.

21. cikk

Szabályozási bizottság

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti (a továbbiakban: bizottság).

(2) Erre a cikkekre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkei alkalmazandóak, tekintettel 8. cikkének rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdése szerinti időszak három hónap.

(3) A bizottság megállapítja saját eljárási szabályzatát.

22. cikk

Hatályon kívül helyezések és átmeneti rendelkezések

(1) Ezen irányelv hatálybalépése után hét évvel a következők hatályukat veszítik:

- a tagállamokban ivóvízkivételre szánt felszíni víz minőségi követelményeiről szóló, 1975. június 16-i 75/440/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾,
- a Közösségben található felszíni édesvíz minőségére vonatkozó közös információcsere-eljárás létrehozásáról szóló, 1977. december 12-i 77/795/EGK tanácsi határozat ⁽²⁾,
- a tagállamokban az ivóvízkivételre szánt felszíni víz mérésének módszereiről, valamint a mintavételek és elemzések gyakoriságáról szóló, 1979. október 9-i 79/869/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾.

(2) Ezen irányelv hatálybalépése után 13 évvel a következők hatályukat veszítik:

- a halak életének megóvása érdekében védelmet vagy javítást igénylő édesvizek minőségéről szóló, 1978. július 18-i 78/659/EGK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾,

– a mézhéjú állatok vizeinek minőségi követelményeiről szóló, 1979. október 30-i 79/923/EGK tanácsi irányelv ⁽⁵⁾,

– a felszín alatti víz egyes veszélyes anyagok okozta szennyezés elleni védelméről szóló, 1979. december 17-i 80/68/EGK tanácsi irányelv,

– a 76/464/EGK irányelv a 6. cikk kivételével, amely ezen irányelv hatálybalépésével hatályát veszti.

(3) A 76/464/EGK irányelvvel kapcsolatban a következő átmeneti rendelkezések kerülnek alkalmazásra:

- a) az ezen irányelv 16. cikke szerint elfogadott elsőbbségi anyagok listája felváltja a Bizottság Tanácshoz intézett 1982. június 22-i közleményében foglalt elsőbbségi anyagok listáját;
- b) a 76/464/EGK irányelv 7. cikkének alkalmazásában a tagállamok alkalmazhatják az ezen irányelvben megállapított alapelveket, a szennyezési problémák és az azokat okozó anyagok meghatározásához, a minőségi előírások megállapításához és az intézkedések elfogadásához.

(4) A 4. cikkben foglalt környezeti célkitűzéseket, és a IX. mellékletben és a 16. cikk (7) bekezdésének megfelelően meghatározott minőségi előírásokat, és amelyeket a tagállamok állapítottak meg az V. melléklet szerint az elsőbbségi anyagok listáján nem szereplő anyagokra, továbbá a 16. cikk (8) bekezdése szerint az olyan elsőbbségi anyagokra, amelyekre nem állapítottak meg közösségi követelményeket, környezetminőségi előírásoknak tekintik a 96/61/EK irányelv 10. cikkének és 2. cikke 7. pontjának értelmében.

(5) Ha egy, az elsőbbségi anyagoknak a 16. cikk szerint elfogadott listáján szereplő anyag nem szerepel ezen irányelv VIII. mellékletében vagy a 96/61/EK irányelv III. mellékletében, azt ezekbe utólag fel kell venni.

(6) Felszíni víztestekre az ez által az irányelv által megkövetelt első vízgyűjtő-gazdálkodási tervben megállapított környezeti célkitűzések legalább annyira szigorú minőségi szinteket kell, hogy érvényre juttassanak, mint amilyeneket a 76/464/EGK irányelv végrehajtása megkíván.

23. cikk

Szankciók

A tagállamok szankciókat határoznak meg az ezen irányelv átültetése érdekében elfogadott nemzeti rendelkezések megszegése esetére. Az így elrendelt szankcióknak hatékonyaknak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

⁽¹⁾ HL L 194., 1975.7.25., 26. o. A legutóbb a 91/692/EGK irányelvvel módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 334., 1977.12.24., 29. o. A legutóbb az 1994. évi csatlakozási okmánnyal módosított határozat.

⁽³⁾ HL L 271., 1979.10.29., 44. o. A legutóbb az 1994. évi csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

⁽⁴⁾ HL L 222., 1978.8.14., 1. o. A legutóbb az 1994. évi csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

⁽⁵⁾ HL L 281., 1979.11.10., 47. o. A legutóbb a 91/692/EGK irányelvvel módosított irányelv.

24. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok legkésőbb 2003. december 22-ig hatályba lép-
tetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezése-
ket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek meg-
feleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azok-
ban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz kihirdetésük
alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a
tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat
a legfontosabb előírásait, amelyeket az ezen irányelv által szabá-
lyozott területeken fogadnak el. A Bizottság tájékoztatja erről a
többi tagállamot.

25. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való
kihirdetésének napján lép hatályba.

26. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Luxembourgban, 2000. október 23-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

N. FONTAINE

a Tanács részéről

az elnök

J. GLAVANY

MELLÉKLET

A HATÁSKÖRREL RENDELKEZŐ HATÓSÁGOK LISTÁJÁHOZ ELŐÍRT ADATOK

Ahogy az a 3. cikk (8) bekezdése megkívánja, a tagállamok a következő információkat biztosítják minden hatáskörrel rendelkező hatóságról, minden saját vízgyűjtő kerületükön belül, valamint bármely nemzetközi vízgyűjtő kerület területükön belüli részén.

- i. A hatáskörrel rendelkező hatóság neve és címe – a 3. cikk (2) bekezdésében meghatározott hatóság hivatalos neve és címe.
- ii. A vízgyűjtő kerület földrajzi elhelyezkedése – a vízgyűjtő kerületen belüli fő folyók neve a vízgyűjtő kerület határainak pontos leírásával együtt. Ezen információk formájának – amennyire ez lehetséges – alkalmasnak kell lennie egy földrajzi információs rendszerbe (GIS) és/vagy a Bizottság földrajzi információs rendszerébe (GISCO) történő bevezetésre.
- iii. A hatáskörrel rendelkező hatóság jogállása – a hatáskörrel rendelkező hatóság jogállásának leírása, és ahol szükséges, alapokmányának, alapító szerződésének vagy az azokkal egyenértékű dokumentumoknak az összefoglalása vagy másolata.
- iv. Kötelezettségek – minden hatáskörrel rendelkező hatóság jogi és igazgatási felelősségének és szerepének leírása minden vízgyűjtő kerületen belül.
- v. A tagság – ahol a hatáskörrel rendelkező hatóság más hatáskörrel rendelkező hatóságok koordináló testületként működik, e testületek felsorolása szükséges azoknak az intézményi kapcsolatoknak az összefoglalásával együtt, amelyeket a koordináció biztosítására alakítottak ki.
- vi. Nemzetközi kapcsolatok – ahol a vízgyűjtő kerület több tagállam területét fedi le vagy egy nem tagállam területét is magában foglalja, szükséges megadni az intézményi kapcsolatoknak az összefoglalását, amelyeket a koordináció biztosítására alakítottak ki.

II. MELLÉKLET

1. FELSZÍNI VIZEK

1.1. A felszíni víztestek típusainak jellemzése

A tagállamok meghatározzák a felszíni víztestek elhelyezkedését és határait, és elvégzik minden ilyen víztest első jellemzését a következő eljárásnak megfelelően. A tagállamok összevonhatják csoportokba a felszíni víztesteket az első jellemzés céljára.

- i. A vízgyűjtő kerületen belül a felszíni víztesteket a felszíni vizek kategóriáinak – vízfolyások, tavak, átmeneti vizek vagy parti tengervizek – egyikébe sorolják, vagy pedig mesterséges, illetve erősen módosított víztestnek nyilvánítják.
- ii. A felszíni vizek kategóriáin belül a vízgyűjtő kerület megfelelő felszíni víztesteit típusuk szerint különböztetik meg. Ezek a típusok azok, amelyeket az 1.2. szakaszban ismertetett „A rendszer” vagy „B rendszer” alkalmazásával határoztak meg.
- iii. Ha az A rendszert használják, a vízgyűjtő kerületen belüli víztesteket először a vonatkozó ökorégiók szerint differenciálják, az 1.2. pontban ismertetett és a XI. melléklet vonatkozó térképén bemutatott földrajzi területeknek megfelelően. Az egyes ökorégiókon belüli víztesteket az A rendszer táblázataiban szereplő felszíni víz fajták szerint differenciálják.
- iv. Ha a B rendszert használják, a tagállamoknak a differenciálásnak legalább azonos mértékét kell elérniük, mint amelyet az A rendszer használatakor elérnének. Ennek megfelelően a vízgyűjtő kerületen belüli felszíni víztesteket típusokba sorolják a kötelező jellemzők és olyan tetszőleges jellemzők vagy jellemző kombinációk értékeit használva, amilyenek szükségesek annak biztosításához, hogy a típusspecifikus biológiai referenciaviszonyok megbízhatóan levezethetők legyenek.
- v. A mesterséges és jelentősen módosított felszíni víztestekre a differenciálást az azon felszíni víztestekre vonatkozó jellemzőknek megfelelően végzik, amely felszíni víztestek leginkább hasonlítanak az érintett mesterséges vagy jelentősen módosított víztestre.
- vi. A tagállamok térképet vagy térképeket nyújtanak be a Bizottsághoz (GIS formátumban) a típusok földrajzi elhelyezkedéséről, az A rendszer által megkívánt differenciálás fokával összhangban.

1.2. Ökorégiók és a felszíni víztest fajtái

1.2.1. Folyók

A. rendszer

Rögzített tipológia	Leírások
Ökorégió	A XI. melléklet A. térképén ábrázolt ökorégiók
Típus	Tengerszint feletti magasság szerinti tipológia magas: > 800 m közepes magasságú: 200–800 m mély fekvésű: < 200 m A vízgyűjtőn alapuló mérettipológia kicsi: 10–100 km² közepes: > 100–1 000 km² nagy: > 1 000–10 000 km² nagyon nagy: > 10 000 km² Geológia meszes szilikátos szerves

B. rendszer

Alternatív jellemzés	Fizikai és kémiai tényezők, amelyek a folyó vagy a folyó egy szakaszának jellemzőit, és ezen keresztül az élővilág szerkezetét és összetételét meghatározzák
Kötelező tényezők	tengerszint feletti magasság földrajzi szélesség földrajzi hosszúság geológia méret
Választható tényezők	távolság a folyó forrásától áramlási energia (a vízhozam és az esés függvénye) közepes vízszélesség közepes vízmélység a vízfelszín közepes esése a főmeder formája és alakja vízhozam (áramlás) kategória a folyóvíz alakja hordalékszállítás savközömbösítő kapacitás az altalaj átlagos összetétele klorid a levegő hőmérsékleti tartománya közepes léghőmérséklet csapadék

1.2.2. Tavak

A. rendszer

Rögzített tipológia	Leírások
Ökorégió	A XI. melléklet A. térképén ábrázolt ökorégiók
Típus	Tengerszint feletti magassági tipológia magas: >800 m közepes magasságú: 200–800 m mély fekvésű: <200 m Átlagos mélységen alapuló mélységi tipológia < 3 m 3–15 m > 15 m A vízfelszín nagyságán alapuló mérettipológia 0,5–1 km² 1–10 km² 10–100 km² > 100 km² Geológia meszes szilikátos szerves

B. rendszer

Alternatív jellemzés	Fizikai és kémiai tényezők, amelyek meghatározzák a tó jellemzőit, és ezen keresztül az élővilág szerkezetét és összetételét
Kötelező tényezők	tengerszint feletti magasság földrajzi szélesség földrajzi hosszúság mélység geológia méret
Választható tényezők	átlagos vízmélység a tó alakja tartózkodási idő közepes léghőmérséklet a levegő hőmérsékleti tartománya a víz elkeveredési jellemzői (pl. monomiktikus, dimiktikus, polimiktikus) savközbősítő kapacitás háttér-tápanyagállapot altalaj átlagos összetétele vízszintingadozás

1.2.3. Átmeneti vizek

A. rendszer

Rögzített tipológia	Leírások
Ökorégió	A következők, a XI. melléklet B. térképe szerint Balti-tenger Barents-tenger Norvég-tenger Északi-tenger Észak-Atlanti-óceán Földközi-tenger
Típus	Az éves átlagos sótartalom alapján < 0,5‰: édesvíz 0,5 – < 5‰: oligohalin 5 – < 18‰: mezohalin 18 – < 30‰: polihalin 30 – < 40‰: euhalin Az átlagos árapálytartomány alapján < 2 m: mikroárapály 2–4 m: közepes árapály > 4 m: makroárapály

B. rendszer

Alternatív jellemzés	Fizikai és kémiai tényezők, amelyek meghatározzák az átmeneti vizek jellemzőit, és ezen keresztül az élővilág szerkezetét és összetételét
Kötelező tényezők	földrajzi szélesség földrajzi hosszúság árapálytartomány sótartalom
Választható tényezők	mélység áramlási sebesség kitettség a hullámvásznak tartózkodási idő közepes vízhőmérséklet keveredési jellemzők zavarosság az altalaj átlagos összetétele alak vízhőmérsékleti tartomány

1.2.4. Parti tengervizek

A. rendszer

Rögzített tipológia	Leírások
Ökorégió	A XI. melléklet B. térképe szerinti régiók Balti-tenger Barents-tenger Norvég-tenger Észak-Atlanti-óceán Földközi-tenger
Típus	Az éves átlagos sótartalom alapján < 0,5‰: édesvíz 0,5 – < 5‰: oligohalin 5 – < 18‰: mezohalin 18 – < 30‰: polihalin 30 – < 40‰: euhalin A közepes mélység alapján sekély vizek/sekély vizek: < 30 m közepes: 30–200 m mély: > 200 m

B. rendszer

Alternatív jellemzés	Fizikai és kémiai tényezők, amelyek meghatározzák a part menti tengervizek jellemzőit, és ezen keresztül az élővilág szerkezetét és összetételét
Kötelező tényezők	földrajzi szélesség földrajzi hosszúság árapálytartomány sótartalom
Választható tényezők	áramlási sebesség kitettség a hullámnak közepes vízhőmérséklet keveredési jellemzők zavarosság tartózkodási idő (zárt öblökre) az altalaj átlagos összetétele vízhőmérsékleti tartomány

1.3. A felszíni víztestek típusai típusspecifikus referenciaviszonyainak megállapítása

- i. Minden, az 1.1. szakasznak megfelelően jellemzett felszíni víztestre megállapítják azokat a típusspecifikus hidromorfológiai és fizikai-kémiai feltételeket, amelyek az V. melléklet 1.1. pontjában meghatározott hidromorfológiai és fizikai-kémiai elemeknek az V. melléklet 1.2. pontjában levő vonatkozó táblázat szerint meghatározott kiváló ökológiai állapothoz tartozó értékei jellemeznék. Megállapítják azokat a típusspecifikus biológiai referencia feltételeket is, amelyek az V. melléklet 1.1. pontjában meghatározott biológiai minőségi elemek értékeit képviselik arra a felszínvíztest-típusra, az V. melléklet 1.2. szakaszában lévő vonatkozó táblázatban meghatározott kiváló ökológiai állapot esetén.
- ii. Az ebben a részben foglalt eljárások alkalmazásánál a kiváló ökológiai állapotra való hivatkozásokat az V. melléklet 1.2.5. táblázatában meghatározott maximális ökológiai potenciálra való hivatkozásként kell értelmezni. A víztest maximális ökológiai potenciáljának értékeit hatévente felülvizsgálják.
- iii. Az i. és ii. pont céljára szolgáló típusspecifikus feltételek és a típusspecifikus biológiai referencia feltételek meghatározása terepi vizsgálatokon, vagy k modellezésen vagy az e módszerek kombinált használatán alapulhat. Ahol e módszerek alkalmazása nem lehetséges, a tagállamok szakértők becslésére bízhatják a feltételek megállapítását. A kiváló ökológiai állapotnak a szintetikus szennyezők koncentrációja szempontjából történő meghatározáskor kimutatási határnak azokat az értékeket kell tekinteni, amelyek a típusspecifikus feltételek meghatározásának időpontjában rendelkezésre álló műszaki módszerek alkalmazásával elérhetőek.
- iv. Terepi vizsgálatokra alapozott típusspecifikus biológiai referencia feltételek számára a tagállamok referenciahálózatot alakítanak ki a felszíni víztestek mindegyik típusára. A hálózatnak elegendő számban kell tartalmaznia kiváló állapotú helyeket, hogy biztosítsa a referenciafeltételeket jellemző értékek megfelelő megbízhatóságát, tekintettel az arra a felszíni víztestre vonatkozó kiváló ökológiai állapotnak megfelelő vízminőségi elemek értékeinek változékonyságára és az v. bekezdés szerint alkalmazandó modellezési eljárásokra.
- v. A modellezésen alapuló, típusspecifikus biológiai referencia feltételeket mind előrejelzési modellekkel, mind utóértékelési módszerekkel le lehet vezetni. A módszerek történeti, paleológiai és más rendelkezésre álló adatokat használnak, és a referenciafeltételek értékeire megfelelő megbízhatósági szintet biztosítanak annak érdekében, hogy az így meghatározott feltételek konzisztensek és érvényesek legyenek a felszíni víztestek valamennyi típusára vonatkozóan.

- vi. Ahol nem lehet megbízható típusspecifikus referenciafeltételeket kialakítani egy felszíni víztest egy vízminőségi elemére nézve, annak nagyfokú természetes, de nem a szezonális változékonysága miatt, akkor azt az elemet ki lehet zárni az adott felszíni víztípus ökológiai állapotának értékeléséből. Ilyen körülmények esetén a tagállamok közlik a kizárás okait a vízgyűjtő-gazdálkodási tervben.

1.4. A terhelések meghatározása

A tagállamok összegyűjtik és megőrzik azoknak a jelentős antropogén terheléseknek a típusára és nagyságára vonatkozó információkat, amelyek a vízgyűjtő kerületek felszíni víztesteire valószínűleg hatással lehetnek, különösen a következőket.

A jelentős pontszerű szennyezőforrásokból, különösen a VIII. mellékletben felsorolt anyagok által okozott szennyezések becslése és meghatározása, amelyek települési, ipari, mezőgazdasági és más létesítményekből és tevékenységekből származnak, egyebek között az alábbiak alapján gyűjtött információkon alapján:

i. a 91/271/EGK irányelv 15. és 17. cikke;

ii. a 96/61/EK irányelv 9. és 15. cikke ⁽¹⁾;

és az első vízgyűjtő-gazdálkodási terv tekintetében:

iii. a 76/464/EGK irányelv 11. cikke; és

iv. a 75/440/EGK, a 76/160/EGK ⁽²⁾, a 78/659/EGK és a 79/923/EGK ⁽³⁾ irányelvek.

A jelentős diffúz szennyezőforrások, különösen a VIII. mellékletben felsorolt anyagok által okozott azon szennyezések becslése és meghatározása, amelyek települési, ipari, mezőgazdasági és más létesítményekből és tevékenységekből származnak, többek között az alábbiak alapján gyűjtött információkon alapján

i. a 91/676/EGK irányelv 3., 5. és 6. cikke ⁽⁴⁾;

ii. a 91/414/EGK irányelv 7. és 17. cikke;

iii. a 98/8/EK irányelv;

és az első vízgyűjtő-gazdálkodási terv tekintetében

iv. a 75/440/EGK, a 76/160/EGK, a 76/464/EGK, a 78/659/EGK és a 79/923/EGK irányelvek.

A települési, ipari, mezőgazdasági és egyéb felhasználási célra szolgáló jelentős vízkivétel becslése és meghatározása, beleértve a szezonális változékonyságot és az éves összes vízigényt, továbbá az elosztórendszerek vízvesztését.

A jelentős vízkormányzási szabályozások, beleértve a vízátervezéseket és eltereléseket, az általános áramlási jellemzőkre és a vízmérlegekre gyakorolt hatásának becslése és meghatározása.

A víztestek jelentős morfológiai változásainak azonosítása.

A felszíni vizek állapotára gyakorolt egyéb jelentős antropogén hatások becslése és azonosítása.

A földhasználat szerkezetének becslése, beleértve a fő települési, ipari és mezőgazdasági területek, továbbá ahol fontos, a halászati területek és az erdők azonosítását.

1.5. A hatások elemzése

A tagállamok elvégzik annak értékelését, hogy a felszíni víztestek állapota mennyire érzékenyen reagál a fent (1.4.) meghatározott terhelésekre.

⁽¹⁾ HL L 135., 1991.5.30., 40. o. Az legutóbb a 98/15/EK irányelvvel (HL L 67., 1998.3.7., 29. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 31., 1976.2.5., 1. o. A legutóbb az 1994. évi csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 281., 1979.11.10., 47. o. A legutóbb a 91/692/EGK irányelvvel (HL L 377., 1991.12.31., 48. o.) módosított irányelv.

⁽⁴⁾ HL L 375., 1991.12.31., 1. o.

A tagállamok felhasználják a fent összegyűjtött információkat és bármely más releváns információt, beleértve a meglévő környezeti megfigyelő rendszerekből származó adatokat is, hogy megbecsüljék annak valószínűségét, hogy a felszíni vizek a vízgyűjtő kerületen belül nem fognak megfelelni a 4. cikk szerint a víztestekre megállapított környezetminőségi célkitűzéseknek. A tagállamok modellezési eljárásokat is alkalmazhatnak az ilyen értékelések segítésére.

Azokra a víztestekre, amelyeknél fennáll annak kockázata, hogy nem felelnek meg a környezetminőségi célkitűzéseknek, ha indokolt, további jellemzést végeznek, hogy optimalizálni lehessen mind a 8. cikk szerinti megfigyelő programokat, mind pedig a 11. cikkben megkívánt intézkedési programokat.

2. FELSZÍN ALATTI VIZEK

2.1. Első jellemzés

A tagállamok elvégzik minden felszín alatti víztest első jellemzését, hogy értékeljék azok használatának mértékét, és azt, hogy mennyiben áll fenn annak kockázata, hogy azok nem felelnek meg a 4. cikk szerint a felszín alatti víztestek mindegyikére vonatkozó célkitűzéseknek. A tagállamok csoportokba vonhatják össze a felszín alatti víztesteket ennek az első jellemzésnek a céljára. Ezen elemzés során felhasználhatják a meglévő hidrológiai, földtani, talajtani, földhasználati, vízbevezetési, vízkivételi és egyéb adatokat, de az elemzésnek meg kell határozni:

- a felszín alatti víztest vagy víztestek elhelyezkedését és határait,
- a terheléseket, amelyek a felszín alatti víztestet valószínűleg érik, beleértve:
- a diffúz szennyezőforrásokat,
- a pontszerű szennyezőforrásokat,
- a vízkivételt,
- a mesterséges vízviszaporítást,
- a fedőréteg általános jellegét azon a vízgyűjtőn, ahonnan a felszín alatti víz utánpótlását kapja,
- azokat a felszín alatti víztesteket, amelyekről felszíni vízi vagy szárazföldi ökoszisztémák közvetlenül függenek.

2.2. További jellemzés

Az első jellemzést követően a tagállamok elvégzik azoknak a felszín alatti víztesteknek vagy víztestcsoportoknak a további jellemzését, amelyekről megállapították, hogy a célok megvalósulása szempontjából kockázatos helyzetűek, annak érdekében, hogy pontosabban meg lehessen becsülni az ilyen kockázat mértékét, és meg lehessen határozni bármely, a 11. cikkben megkívánt intézkedéseket. Ennek megfelelően ez a jellemzés tartalmazza az emberi tevékenység hatására vonatkozó megfelelő információkat, és ahol indokolt, az alábbi információkat:

- a felszín alatti víztest földtani jellemzői, beleértve a földtani egységek kiterjedését és típusát,
- a felszín alatti víztest hidrogeológiai jellemzői, beleértve a hidraulikai vezetőképességet, a porozitást és a zártságot,
- annak a vízgyűjtőnek a felszínén levő üledékek és talajok jellemzői, ahonnan a felszín alatti víztest az utánpótlását kapja, beleértve azok vastagságát, porozitását, hidraulikai vezetőképességét és abszorpciós tulajdonságait,
- a felszín alatti víz rétegzettsége a víztesten belül,
- a kapcsolódó felszíni rendszerek számbavétele, beleértve azokat a szárazföldi ökoszisztémákat és felszíni víztesteket, amelyekkel a felszín alatti víztest dinamikus kapcsolatban van,

- a felszín alatti víztest és a kapcsolódó felszíni rendszerek közötti vízcsera irányainak és mértékének becslése,
- a teljes éves utánpótlódás hosszú idejű átlagos mértékének kiszámításához elegendő adatok,
- a felszín alatti víz kémiai összetételének jellemzése, beleértve az emberi tevékenység hatásainak meghatározását is. A tagállamok tipológiát is alkalmazhatnak a felszín alatti víz jellemzésére, amikor megállapítják ezeknek a felszín alatti víztesteknek a természetes háttérszintjeit.

2.3. Az emberi tevékenység felszín alatti vizekre gyakorolt hatásának áttekintése

Azokra a felszín alatti víztestekre vonatkozóan, amelyek átnyúlnak két vagy több tagállam közötti országhatáron, vagy amelyekről a 2.1. szakasz szerint végzett első jellemzés során megállapították, hogy fennáll a kockázata, hogy nem felelnek meg a valamennyi víztestre a 4. cikkben meghatározott célkitűzéseknek, a következő információkat gyűjtik össze és tartják készenlétben minden egyes víztestre, amennyiben releváns:

- a) a vízkivételre használt pontok elhelyezkedése a felszín alatti víztestben, a következők kivételével:
 - vízkivételi pontok, amelyek átlagosan kevesebb, mint 10 m^3 vizet szolgáltatnak naponta, vagy
 - emberi fogyasztásra szánt vízkivételi pontok, ahol átlagosan kevesebb, mint napi 10 m^3 -t vesznek, vagy 50 személynél kevesebbet szolgálnak ki;
- b) az ilyen pontokról történő éves átlagos vízkivétel mértéke;
- c) a felszín alatti víztestből kivett víz kémiai összetétele;
- d) az olyan pontok helye a víztestben, ahol közvetlen vízbevezetés történik;
- e) a vízbevezetés hozama ezeken a pontokon;
- f) a felszín alatti víztestbe történő bevezetések kémiai összetétele; és
- g) a földhasználat azon vagy azokon a vízgyűjtőkön, ahonnan a felszín alatti víztest az utánpótlását kapja, beleértve a szennyező anyagok bevezetését és az utánpótlódás jellemzőinek antropogén megváltoztatását, mint a csapadékvíz és a lefolyás elvezetése a terepfelszín burkolásával, mesterséges vízvisznapótlás, vízviszatatartás gátakkal vagy lecsapolás.

2.4. A felszín alatti víz szintjében bekövetkező változások hatásának vizsgálata

A tagállamok meghatározzák azokat a felszín alatti víztesteket is, amelyekre alacsonyabb szintű célkitűzéseket állapítanak meg a 4. cikk alapján, tekintetbe véve a víztest állapota által a következőkre gyakorolt hatásokkal kapcsolatos megfontolások eredményét:

- i. a felszíni víz és a kapcsolódó szárazföldi ökoszisztémák;
- ii. vízrendezés, árvízvédelem és lecsapolások;
- iii. emberi erőforrás fejlesztése.

2.5. A szennyezések felszín alatti vizek minőségére gyakorolt hatásának vizsgálata

A tagállamok meghatározzák azokat a felszín alatti víztesteket, amelyekre alacsonyabb szintű célkitűzéseket kell megállapítani a 4. cikk (5) bekezdés alapján, ahol az emberi tevékenység hatásának eredményeként az 5. cikk (1) bekezdése szerinti megítélés szerint, a felszín alatti víztest annyira elszennyeződött, hogy a jó kémiai állapot elérése nem valószínűsíthető meg vagy aránytalanul költséges.

III. MELLÉKLET

GAZDASÁGI ELEMZÉS

A gazdasági elemzésnek elegendő és kellően részletes adatokat kell tartalmaznia (figyelembe véve a megfelelő adatok összegyűjtésével járó költségeket is) ahhoz, hogy

- a) elvégezzék a vonatkozó számításokat, amelyek szükségesek a víz szolgáltatások költségtérítése elvének a 9. cikk szerinti figyelembevételéhez, tekintetbe véve a hosszú távú vízigény- és vízellátási előrejelzéseket a vízgyűjtő területben és, ahol szükséges, figyelembe véve:
 - a víz szolgáltatásokkal kapcsolatos mennyiség, árak és költségek becsléseit, és
 - a szükséges beruházás, beleértve az ilyen beruházások előrejelzéseit, becsléseit;
 - b) a 11. cikk szerinti intézkedési programba felveendő intézkedések a vízhasználat figyelembevételével leginkább költséghatékony kombinációit, az ilyen intézkedések potenciális költségeinek becslésére alapozva meg lehessen ítélni.
-

IV. MELLÉKLET

VÉDETT TERÜLETEK

1. A védett területek 6. cikk szerinti jegyzéke a védett területek következő típusait tartalmazza:
 - i. az emberi fogyasztásra szánt víz kivételére a 7. cikk szerint kijelölt területek;
 - ii. a gazdaságilag jelentős vízi fajok védelmére kijelölt területek;
 - iii. az üdülési célra kijelölt víztestek, beleértve azokat a területeket, amelyeket fürdővizekként jelöltek ki a 76/160/EGK irányelv szerint;
 - iv. tápanyagérzékeny területek, beleértve a 91/676/EGK irányelv szerint veszélyeztetett övezettként kijelölt területeket és a 91/271/EGK irányelv szerint érzékeny területekként kijelölt területeket; és
 - v. az élőhelyek vagy állatfajok védelmére kijelölt területek, ahol a víz állapotának megtartása vagy javítása védelmük fontos tényezője, beleértve a 92/43/EGK ⁽¹⁾ és a 79/409/EGK ⁽²⁾ irányelv szerint kijelölt Natura 2000 helyeket.
2. A vízgyűjtő-gazdálkodási terv részeként megkívánt jegyzék összefoglalójához térképeket kell fűzni, amelyek minden védett terület helyét bemutatják, továbbá a közösségi, nemzeti vagy helyi joganyagoknak a megnevezését, aminek alapján azokat kijelölték.

⁽¹⁾ HL L 206., 1992.7.22., 7. o. A legutóbb a 97/62/EK irányelvvel (HL L 305., 1997.11.8., 42. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 103., 1979.4.25., 1. o. A legutóbb a 97/49/EK irányelvvel (HL L 223., 1997.8.13., 9. o.) módosított irányelv.

V. MELLÉKLET

1. A FELSZÍNI VIZEK ÁLLAPOTA
 - 1.1. **Vízminőségi elemek az ökológiai állapot osztályozásához**
 - 1.1.1. Vízfolyások
 - 1.1.2. Tavak
 - 1.1.3. Átmeneti vizek
 - 1.1.4. Parti tengervizek
 - 1.1.5. Mesterséges és jelentősen módosított felszíni víztestek
 - 1.2. **Az ökológiai állapot osztályozásának normatív fogalommeghatározásai**
 - 1.2.1. Vízfolyások kiváló, jó és mérsékelt ökológiai állapotának fogalommeghatározásai
 - 1.2.2. Tavak kiváló, jó és mérsékelt ökológiai állapotának fogalommeghatározásai
 - 1.2.3. Átmeneti vizek kiváló, jó és mérsékelt ökológiai állapotának fogalommeghatározásai
 - 1.2.4. Parti tengervizek kiváló, jó és mérsékelt ökológiai állapotának meghatározásai
 - 1.2.5. Jelentősen módosított vagy mesterséges víztestek maximális, jó és mérsékelt ökológiai potenciáljának fogalommeghatározásai
 - 1.2.6. A kémiai vízminőségi szabványok tagállamok általi megállapításának folyamata
 - 1.3. **A felszíni vizek ökológiai és kémiai állapotának felügyelete (monitoring)**
 - 1.3.1. A feltáró monitoring tervezése
 - 1.3.2. Az operatív monitoring tervezése
 - 1.3.3. A vizsgálati monitoring tervezése
 - 1.3.4. Monitoring gyakorisága
 - 1.3.5. Kiegészítő monitoring követelmények védett területekre
 - 1.3.6. Szabványok a vízminőségi elemek monitoringjához
 - 1.4. **Az ökológiai állapot osztályba sorolása és bemutatása**
 - 1.4.1. A biológiai monitoring eredményeinek összehasonlíthatósága
 - 1.4.2. A monitoringeredmények bemutatása és az ökológiai állapot és az ökológiai potenciál osztályozása
 - 1.4.3. A monitoringeredmények bemutatása és a kémiai állapot osztályozása
2. FELSZÍN ALATTI VÍZ
 - 2.1. **A felszín alatti víz mennyiségi állapota**
 - 2.1.1. A mennyiségi állapot osztályozására szolgáló paraméter
 - 2.1.2. A mennyiségi állapot meghatározása
 - 2.2. **A felszín alatti víz mennyiségi állapotának felügyelete (monitoring)**
 - 2.2.1. A felszín alatti víz szintjének monitoringhálózata
 - 2.2.2. A monitoringhelyek sűrűsége
 - 2.2.3. Monitoring gyakorisága
 - 2.2.4. A felszín alatti víz mennyiségi állapotának bemutatása és értékelése

- 2.3. **A felszín alatti víz kémiai állapota**
 - 2.3.1. Paraméterek a felszín alatti víz kémiai állapotának meghatározásához
 - 2.3.2. A felszín alatti víz jó kémiai állapotának meghatározása
- 2.4. **A felszín alatti vizek kémiai állapotának felügyelete (monitoring)**
 - 2.4.1. A felszín alatti vizek monitoringhálózata
 - 2.4.2. Feltáró monitoring
 - 2.4.3. Operatív monitoring
 - 2.4.4. A szennyező anyagok tendenciáinak meghatározása
 - 2.4.5. A felszín alatti víz kémiai állapotának értelmezése és bemutatása
- 2.5. **A felszín alatti víz állapotának bemutatása**

1. A FELSZÍNI VIZEK ÁLLAPOTA

1.1. **Vízminőségi elemek az ökológiai állapot osztályozásához**

1.1.1. Vízfolyások

Biológiai elemek

A vízi flóra összetétele és abundanciája

A bentikus gerinctelen fauna összetétele és abundanciája

A halfauna összetétele, abundanciája és korszerkezete

A biológiai elemeket támogató hidromorfológiai elemek

A hidrológiai rendszer

az áramlás mértéke és dinamikája

kapcsolat a felszín alatti víztestekkel

A vízfolyás folytonossága

Morfológiai viszonyok

a folyó mélységének és szélességének változékonysága

a mederágy szerkezete és anyaga

a parti sáv szerkezete

A biológiai elemeket támogató kémiai és fizikai-kémiai elemek

Általánosságban

Hőmérsékleti viszonyok

Oxigénháztartási viszonyok

Sótartalom

Savasodási állapot

Tápanyagviszonyok

Specifikus szennyező anyagok

Minden elsőbbségi anyag által okozott szennyeződés, amelyek víztestbe vezetését megállapították

Egyéb, olyan anyagok által okozott szennyezés, amelyekről megállapították, hogy jelentős mennyiségben vezették a víztestbe

1.1.2. Tavak

Biológiai elemek

A fitoplankton összetétele, abundanciája és biomasszája

Más vízínövényzet összetétele és abundanciája

A bentikus gerinctelen fauna összetétele és abundanciája

A halfauna összetétele, abundanciája és korszerkezete

A biológiai elemeket támogató hidromorfológiai elemek

A hidrológiai rendszer

az áramlás mértéke és dinamikája

tartózkodási idő

kapcsolat a felszín alatti víztesttel

Morfológiai viszonyok

a tómeder változékonysága

a tómeder mennyisége, szerkezete és altalaja

a tópart szerkezete

*A biológiai elemeket támogató kémiai és fizikai-kémiai elemek**Általánosságban*

Átlátszóság

Hőmérsékleti viszonyok

Oxigénháztartási viszonyok

Sótartalom

Savasodási állapot

Tápanyagviszonyok

Specifikus szennyező anyagok

Minden elsőbbségi anyag által okozott szennyeződés, amelyek víztestbe vezetését megállapították

Egyéb anyagok által okozott szennyezés, amelyek jelentős mennyiségben való víztestbe vezetését megállapították

1.1.3. Átmeneti vizek

Biológiai elemek

A fitoplankton összetétele, abundanciája és biomasszája

Az egyéb vízi növényzet összetétele és abundanciája

A bentikus gerinctelen fauna összetétele és abundanciája

A halfauna összetétele és abundanciája

*A biológiai elemeket támogató hidromorfológiai elemek**Morfológiai viszonyok*

- a mélység változékonysága
- a mederágy mennyisége, szerkezete és altalaja
- az árapály közti zóna szerkezete

Az árapály rezsimje

- édesvízáramlás
- kitettség a hullámozásnak

*A biológiai elemeket támogató kémiai és fizikai-kémiai elemek**Általánosságban*

- Átlátszóság
- Hőmérsékleti viszonyok
- Oxigénháztartási viszonyok
- Sótartalom
- Tápanyagviszonyok

Specifikus szennyező anyagok

- Minden elsőbbségi anyag által okozott szennyeződés, amelyek víztestbe vezetését megállapították
- Egyéb anyagok által okozott szennyezés, amelyek jelentős mennyiségben való víztestbe vezetését megállapították

1.1.4. Parti tengervizek*Biológiai elemek*

- A fitoplankton összetétele, abundanciája és biomasszája
- Az egyéb vízi növényzet összetétele és abundanciája
- A bentikus gerinctelen fauna összetétele és abundanciája

*A biológiai elemeket támogató hidromorfológiai elemek**Morfológiai viszonyok*

- a mélység változékonysága
- a parti fenékanyag szerkezete és altalaja
- az árapály közti zóna szerkezete

Az árapály rezsimje

- a domináns áramlatok iránya
- kitettség a hullámozásnak

A biológiai elemeket támogató kémiai és fizikai-kémiai elemek

Általánosságban

Átlátszóság

Hőmérsékleti viszonyok

Oxigénháztartási viszonyok

Sótartalom

Tápanyagviszonyok

Specifikus szennyező anyagok

Minden elsőbbségi anyag által okozott szennyeződés, amelyek víztestbe vezetését megállapították

Egyéb anyagok által okozott szennyezés, amelyek jelentős mennyiségben való víztestbe vezetését megállapították

1.1.5. Mesterséges és jelentősen módosított felszíni víztestek

A mesterséges és jelentősen módosított felszíni víztestekre alkalmazható vízminőségi elemek a fenti négy természetes felszíni vízfajta bármelyikére alkalmazható elemek közül azok, amelyek az érintett jelentősen módosított vagy mesterséges víztestre legjobban hasonlító vízfajtára alkalmazhatóak.

1.2. Az ökológiai állapot osztályozásának normatív fogalommeghatározásai

1.2. Táblázat Vízfolyások, tavak, átmeneti vizek és parti tengervizek állapotának általános fogalommeghatározásai

Az alábbiakban az ökológiai minőség általános meghatározása található. Az osztályozás céljára az ökológiai állapot minőségi elemeinek értékeit a felszíni vizek egyes kategóriáira vonatkozóan az alábbi 1.2.1.–1.2.4. táblázatokban adják meg.

Elem	Kiváló állapot	Jó állapot	Mérsékelt állapot
Általánosság-ban	Nincs, vagy csak igen kevés az antropogén eredetű eltérés a felszíni víztest adott típusának fizikai-kémiai és hidromorfológiai minőségi elemeinek értékeiben azon értékekhez képest, amelyek rendszeren együtt járnak ezzel a típusal zavartalan viszonyok között.	A felszíni víztest típusának biológiai minőségi elemeinek értékei emberrel tevékenységtől származó kismértékű, torzulást mutatnak, de csak kevésbé térnek el azokról, amelyek rendszeren együtt járnak ezzel a típusal zavartalan viszonyok között.	A felszíni víztest típusának biológiai minőségi elemeinek értékei mérsékelten térnek el azokról, amelyek rendszeren együtt járnak ezzel a típusal zavartalan viszonyok között. Az értékek az emberi tevékenységtől származó torzulás mérsékelteleit mutatják és jelentősen zavartabbak, mint a jó állapot feltételei között.

A mérsékeltől rosszabb állapotot elérő vizeket gyengének vagy rossznak minősítik.

A vizeket, amelyek a felszíni víztest típus biológiai minőségi elemeinek értékeitől jelentős eltérést mutatnak, és amelyekben a biológiai közösségek jelentősen eltérnek azokról, amelyek rendszeren együtt járnak azzal a felszíni víztest típusal zavartalan viszonyok között, gyengének minősítik.

A vizeket, amelyek a felszíni víztest típus biológiai minőségi elemeinek értékeitől súlyos eltérést mutatnak, és amelyekben a biológiai közösségek jelentős hányada hiányzik azok közül, amelyek rendszeren együtt járnak azzal a felszíni víztest típusal zavartalan viszonyok között, rossznak minősítik.

1.2.1. A kiváló, a jó és a mérsékelt ökológiai állapotok fogalommeghatározási folyókban

Biológiai minőségi elemek

Elem	Kiváló állapot	Jó állapot	Mérsékelt állapot
Fitoplankton	A fitoplankton taxonómiai/faji összetétele teljesen, vagy közel teljesen megfelel a zavartalan viszonyoknak. A fitoplankton átlagos abundanciája teljesen konzisztens a típuspecifikus fizikai-kémiai viszonyokkal és nem olyan, hogy jelentősen megváltoztathassa a típuspecifikus átlagosági viszonyokat. A planktonvirágzások a típuspecifikus fizikai-kémiai viszonyoknak megfelelő gyakorisággal és intenzitással fordulnak elő.	Enyhe változások vannak a planktonállományban és gyakoriságban a típuspecifikus közösségekhez hasonlóan. Ezek a változások nem jeleznek felgyorsuló alga-szaporodást, ami a víztestben jelen lévő szervezetek egyensúlyának vagy a víz, vagy az üledék fizikai-kémiai minőségének kedvezőtlen zavarait eredményezné. A típuspecifikus planktonvirágzások gyakoriságának és intenzitásának enyhe növekedése előfordulhat.	A planktonállományok faji összetétele mérsékelttel eltér a típuspecifikus közösségektől. Az abundancia mérsékelttel zavarot lehet, ami más biológiai és fizikai-kémiai minőségi elemek értékeinek jelentős nemkívánatos zavarait okozhatja. A planktonvirágzás gyakoriságának és intenzitásának enyhe növekedése fordulhat elő. A nyári hónapokban tartós virágzások fordulhatnak elő.
Makrofiták és fitobentosz	A taxonómiai/faji összetétel teljesen vagy közel teljesen megfelel a zavartalan viszonyoknak. Az átlagos makrofita- és fitobentosz-abundanciában nincsenek érzékelhető változások.	Enyhe változások vannak a makrofitikus és fitobentikus taxon összetételében a típuspecifikus közösségekhez hasonlóan. Az ilyen változások nem utalnak a fitobentosz vagy a magasabb rendű növényi élet bármilyen felgyorsult növekedésére, amely a víztestben jelen lévő szervezetek egyensúlyának vagy a víz, vagy az üledék fizikai-kémiai minőségének kedvezőtlen zavarait eredményezné. A fitobentikus közösséget nem befolyásolják kedvezőtlenül antropogén tevékenység miatt jelen lévő bakteriális telepek és bevonatok.	A makrofitikus és a fitobentikus taxon összetétele közepesen eltér a típuspecifikus közösségtől és jelentősebben zavarot mint a jó állapotban. Nyilvánvalóak a közepes változások az átlagos makrofitikus és az átlagos fitobentikus abundanciában. A fitobentikus közösséget egyes helyeken megzavarhatják, bizonyos területeken pedig felválthatják az antropogén tevékenység miatt jelen lévő bakteriális/baktérium telepek és bevonatok.
Bentikus/feneklakó gerinctelen fauna	A taxonómiai összetétel és az abundancia teljesen vagy közel teljesen megfelel a zavartalan viszonyoknak. A zavartságra érzékeny és érzéketlen taxonok/állományok aránya nem mutatja elváltozás jeleit a zavartalan állapot értékeléséhez képest. A gerinctelen taxonok/állományok diverzitásának szintje nem mutatja elváltozás jeleit a zavartalan állapot értékeléséhez képest.	Enyhe elváltozások vannak a gerinctelen taxonok összetételében és abundanciájában a típuspecifikus közösségekhez képest. A zavartságra érzékeny és érzéketlen taxonok aránya kisebb eltérést mutat a típuspecifikus értékektől. A gerinctelen taxonok diverzitásának szintje az elváltozás enyhe jeleit mutatja a típuspecifikus értékekhez képest.	A gerinctelen taxonok összetétele és abundanciája mérsékelttel tér el a típuspecifikus közösségektől. A típuspecifikus közösségek fontosabb taxonómiai csoportjai hiányoznak. A zavartságra érzékeny és érzéketlen taxonok aránya és a diverzitás szintje lényegesen kisebb a típuspecifikus szintnél, és jelentősen kisebb a jó állapothoz tartozónál.

Elem	Kiváló állapot	Jó állapot	Mérsékelt állapot
A halfauna	A fajok összetétele és abundanciája teljesen vagy közel teljesen megfelel a zavartalan viszonyoknak. Az összes típusspecifikus zavartságra érzékeny faj jelen van. A halközösségek korszerkezete az antropogén eredetű zavartság kevés jelét mutatja, és nem utal bármely faj reprodukciós vagy fejlődési hiányosságaira.	Kisebbségi eltérések vannak a fajok összetételében és abundanciájában, a típusspecifikus közösségekhez képest, amelyek a fizikai-kémiai és hidromorfológiai minőségi elemekre gyakorolt antropogén hatásokról tájékoztathatók. A halközösségek korszerkezete a fizikai-kémiai és hidromorfológiai minőségi elemekre gyakorolt antropogén hatásokról tájékoztatható zavartság jeleit mutatja, és néhány esetben utal egy bizonyos faj reprodukciójának és fejlődésének hiányosságaira annyira, hogy egyes korosztályok hiányozhatnak is.	A halfajok összetétele és abundanciája mérsékelten eltér a típusspecifikus közösségektől, ami a fizikai-kémiai vagy a hidromorfológiai minőségi elemekre gyakorolt antropogén hatásokkal magyarázható. A halközösségek korszerkezete nagymértékű antropogén eredetű zavartság jeleit mutatja annyira, hogy a típusspecifikus fajok mérsékelt hiányada hiányzik, vagy abundanciája igen alacsony.

Hidromorfológiai minőségi elemek

Elem	Kiváló állapot	Jó állapot	Mérsékelt állapot
Hidrológiai rezsim	Az áramlás mértéke és dinamikája, és a felszín alatti vizekkel ennek következtében kialakuló kapcsolat teljesen vagy közel teljesen a zavartalan viszonyokat tükrözi.	Olyan viszonyok, amelyek között a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek teljesítése megvalósítható.	Olyan viszonyok, amelyek között a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek teljesítése megvalósítható.
A folyó folytonossága	A folyó folytonosságát nem zavarják meg antropogén tevékenységek, ami lehetővé teszi a vízi szervezetek migrációját és a hordalékszállítását.	Olyan viszonyok, amelyek között a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek teljesítése megvalósítható.	Olyan viszonyok, amelyek között a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek teljesítése megvalósítható.
Morfológiai viszonyok	A meder vonalozása, a mélység és a szélesség változékonysága, az áramlási sebességek, a mederanyagviszonyok, továbbá a parti sáv viszonyai teljesen vagy közel teljesen megfelelnek a zavartalan viszonyoknak.	Olyan viszonyok, amelyek között a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek teljesítése megvalósítható.	Olyan viszonyok, amelyek között a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek teljesítése megvalósítható.

Fizikai-kémiai minőségi elemek ⁽¹⁾

Elem	Kiváló állapot	Jó állapot	Mérsékelt állapot
Általános viszonyok	A fizikai-kémiai elemek értékei teljesen vagy közel teljesen megfelelnek a zavartalan viszonyoknak. A tápanyag-koncentrációk a zavartalan viszonyokkal általában együtt járó tartományon belül maradnak. A sótartalom, a pH-érték, az oxigéngyensúly, a savközbősítő kapacitás és a hőmérséklet szintjei nem mutatják antropológén eredetű zavartság jeleit, és a zavartalan viszonyokkal általában együtt járó tartományon belül maradnak.	A hőmérséklet, az oxigéngyensúly, a pH-érték, a savközbősítő kapacitás és a sótartalom nem lépnek túl azon a tartományon, amelyben a típuspecifikus ökoszisztéma működése és a fent előírt biológiai minőségi elemek értékeinek betartása biztosított. A tápanyag-koncentrációk nem haladják meg azon értékeket, amely mellett a típuspecifikus ökoszisztéma működése és a fent előírt biológiai minőségi elemek értékeinek betartása biztosított.	Olyan viszonyok, amelyek között a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek teljesítése megvalósítható.
Specifikus szintetikus szennyező anyagok	Zérushoz közeli és legalább az általánosan használatban levő legfejlettebb analitikai eljárások kimutathatósági határa alatti koncentrációk.	Koncentrációk, amelyek nem haladják meg az 1.2.6. szakaszban részletezett eljárásnak megfelelően megállapított környezetminőségi előírásokat, a 91/414/EK és a 98/8/EK irányelv sérelme nélkül (<EQS).	Olyan viszonyok, amelyek között a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek teljesítése megvalósítható.
Specifikus nem szintetikus szennyező anyagok	A koncentrációk az általában a zavartalan viszonyokkal együtt járó tartományon belül maradnak (hátterszintek = bgl).	Koncentrációk, amelyek nem haladják meg az 1.2.6. szakaszban részletezett eljárásnak megfelelően megállapított környezetminőségi előírásokat ⁽²⁾ , a 91/414/EK és a 98/8/EK irányelv sérelme nélkül (<EQS).	Olyan viszonyok, amelyek között a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek teljesítése megvalósítható.

⁽¹⁾ A következő rövidítéseket használtuk: bgl (background level) = hátterszint, EQS (environmental quality standard) = környezetminőségi szint.⁽²⁾ Az e protokoll alapján levezetett környezetminőségi előírások alkalmazása nem kívánja meg a szennyezőanyag-koncentrációknak a hátterszintek alá csökkentését (EQS > bgl).

1.2.2. A kiváló, a jó és a mérsékelt ökológiai állapot meghatározásai tavakban

A biológiai minőség elemek

Elem	Kiváló állapot	Jó állapot	Mérsékelt állapot
Fitoplankton	A fitoplankton taxonómiai összetétele és abundanciája teljesen vagy közel teljesen megfelel a zavartalan viszonyoknak. A fitoplankton átlagos biomasszája teljesen megfelel a típuspecifikus fizikai-kémiai viszonyoknak, és nem olyan, hogy jelentősen megváltoztathassa a típuspecifikus átlagosági viszonyokat. A planktonvirágzások a típuspecifikus fizikai-kémiai viszonyoknak megfelelő gyakorisággal és intenzitással fordulnak elő.	Enyhe változások vannak a planktonikus taxon összetételében és gyakoriságában a típuspecifikus közösségekhez hasonlítva. Ezek a változások nem jelzik az algák semmiféle felgyorsult fejlődését, ami a víztestben jelen lévő szerveszeket egyensúlyának vagy a víz, vagy az üledék fizikai-kémiai minőségének kedvezőtlen zavarait eredményezné. A típuspecifikus planktonvirágzások gyakoriságának és intenzitásának enyhe növekedése előfordulhat.	A planktonikus taxon összetétele mérsékelttel eltér a típuspecifikus közösségektől. A biomassa mérsékelttel zavar, és olyan is lehet, hogy jelentős nemkívánatos zavarokat idézhet elő más biológiai minőségi elemekben és a víz vagy az üledék fizikai-kémiai minőségében. A planktonvirágzás gyakoriságának és intenzitásának enyhe növekedése fordulhat elő. A nyári hónapokban tartós virágzások fordulhatnak elő.
Makrofita és fitobentosz	A taxonómiai összetétel teljesen vagy közel teljesen megfelel a zavartalan viszonyoknak. Az átlagos makrofita- és az átlagos fitobentosz-abundanciában nincsenek érzékelhető változások.	Enyhe változások vannak a makrofita és fitobentikus taxon összetételében a típuspecifikus közösségekhez hasonlítva. Az ilyen változások nem utalnak a fitobentosz vagy a magasabb rendű növényi élet bármilyen felgyorsult növekedésére, amely a víztestben jelen lévő szerveszeket egyensúlyának vagy a víz fizikai-kémiai minőségének kedvezőtlen zavarait eredményezné. A fitobentikus közösséget nem befolyásolja kedvezőtlenül antropogén tevékenység miatt jelen lévő bakteriális telepek és bevonatok.	A makrofita és a fitobentikus taxon összetétele közepesen eltér a típuspecifikus közösségtől és jelentősebben zavar, mint a jó állapotban. Nyilvánvalóak a közepes változások az átlagos makrofitikus és az átlagos fitobentikus abundanciában. A fitobentikus közösséget egyes helyeken megzavarhatják, bizonyos területeken pedig felválthatják az antropogén tevékenység miatt jelen lévő bakteriális telepek és bevonatok.
Bentikus gerinctelen fauna	A taxonómiai összetétel és az abundancia teljesen vagy közel teljesen megfelel a zavartalan viszonyoknak. A zavartságra érzékeny és érzéketlen taxonok aránya nem mutatja elváltozás jeleit a zavartalan körülményekre jellemző értékekhez képest. A gerinctelen taxonok diverzitásának szintje nem mutatja elváltozás jeleit a zavartalan körülményekre jellemző értékekhez képest.	Enyhe elváltozások vannak a gerinctelen taxonok összetételében és abundanciájában a típuspecifikus közösségekhez képest. A zavartságra érzékeny és érzéketlen taxonok aránya kisebb eltérést mutat a típuspecifikus értékektől. A gerinctelen taxonok diverzitásának szintje az elváltozás enyhe jeleit mutatja a típuspecifikus értékekhez képest.	A gerinctelen taxonok összetétele és abundanciája mérsékelttel tér el a típuspecifikus közösségektől. A típuspecifikus közösségek fontosabb taxonómiai csoportjai hiányoznak. A zavartságra érzékeny és érzéketlen taxonok aránya és a diverzitás szintje lényegesen kisebb a típuspecifikus szintnél, és jelentősen kisebb a jó állapothoz tartozónál.

Elem	Kiváló állapot	Jó állapot	Mérsékelt állapot
A halfauna	A fajok összetétele és abundanciája teljesen vagy közel teljesen megfelel a zavartalan viszonyoknak. Az összes típusspecifikus zavartságra érzékeny faj jelen van. A halközösségek korszerkezete az antropogén eredetű zavartság kevés jelét mutatja, és nem utal bármely faj reprodukciós vagy fejlődési hiányosságaira.	Kisebbségek vannak a fajok összetételében és abundanciájában, a típusspecifikus közösségekhez képest, amelyek a fizikai-kémiai és hidromorfológiai minőségi elemekre gyakorolt antropogén hatásoknak tulajdoníthatók. A halközösségek korszerkezete a fizikai-kémiai és hidromorfológiai minőségi elemekre gyakorolt antropogén hatásoknak tulajdonítható zavartság jeleit mutatja, és néhány esetben utal egy bizonyos faj reprodukciójának és fejlődésének hiányosságaira annyira, hogy egyes korosztályok hiányozhatnak is.	A halfajok összetétele és abundanciája mérsékelt eltér a típusspecifikus közösségektől, ami a fizikai-kémiai vagy a hidromorfológiai minőségi elemekre gyakorolt antropogén hatásokkal magyarázható. A halközösségek korszerkezete a zavartság nagyobb mértékének jeleit mutatja, amelyek a fizikai-kémiai vagy hidromorfológiai minőségi elemekre gyakorolt antropogén hatásoknak tulajdoníthatók, annyira, hogy a típusspecifikus fajok mérsékelt hiánya hiányzik, vagy abundanciája igen alacsony.

Hidromorfológiai minőségi elemek

Elem	Kiváló állapot	Jó állapot	Mérsékelt állapot
Hidrológiai rezsim	Az áramlás mértéke és dinamikája, a vízszint, a tartózkodási idő és a felszín alatti vizekkel ennek következtében kialakuló kapcsolat teljesen vagy közel teljesen megfelel a zavartalan viszonyoknak.	Olyan viszonyok, amelyek között a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek teljesítése megvalósítható.	Olyan viszonyok, amelyek között a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek teljesítése megvalósítható.
Morfológiai viszonyok	A tó mélységének változékonysága, a fenéküledék mennyisége és szerkezete, és a parti sáv felépítése és viszonyai teljesen vagy közel teljesen megfelelnek a zavartalan viszonyoknak.	Olyan viszonyok, amelyek között a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek teljesítése megvalósítható.	Olyan viszonyok, amelyek között a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek teljesítése megvalósítható.

Fizikai-kémiai minőségi elemek ⁽¹⁾

Elem	Kiváló állapot	Jó állapot	Mérsékelt állapot
Általános viszonyok	A fizikai-kémiai elemek értékei teljesen vagy közel teljesen megfelelnek a zavartalan viszonyoknak. A tápanyag-koncentrációk a zavartalan viszonyokkal általában együtt járó tartományon belül maradnak. A sótartalom, a pH-érték, az oxigéngyensúly, a savközbővítő kapacitás átlátszóság és a hőmérséklet szintjei nem mutatják antropogén eredetű zavarosság jeleit, és a zavartalan viszonyokkal általában együtt járó tartományon belül maradnak.	A hőmérséklet, az oxigéngyensúly, a pH-érték, a savközbővítő kapacitás átlátszóság és a sótartalom nem lépnek túl azon a tartományon, amelyben az ökoszisztéma működése és a fent előírt biológiai minőségi elemek értékeinek betartása biztosított. A tápanyag-koncentrációk nem haladják meg azon értékeket, amely mellett az ökoszisztéma működése és a fent előírt biológiai minőségi elemek értékeinek betartása biztosított.	Olyan viszonyok, amelyek között a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek teljesítése megvalósítható.
Specifikus szintetikus szennyező anyagok	Zérushoz közeli és legalább az általánosan használatban levő legfejlettebb analitikai eljárások kimutathatósági határa alatti koncentrációk.	Koncentrációk, amelyek nem haladják meg az 1.2.6. szakaszban részletezett eljárásnak megfelelően megállapított környezetminőségi előírásokat, a 91/414/EK és a 98/8/EK irányelv sérelme nélkül (<EQS).	Olyan viszonyok, amelyek között a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek teljesítése megvalósítható.
Specifikus nem szintetikus szennyező anyagok	A koncentrációk az általában a zavartalan viszonyokkal együtt járó tartományon belül maradnak (háttérszintek = bgl).	Koncentrációk, amelyek nem haladják meg az 1.2.6. szakaszban ⁽²⁾ részletezett eljárásnak megfelelően megállapított környezetminőségi előírásokat, a 91/414/EK és a 98/8/EK irányelv sérelme nélkül (<EQS).	Olyan viszonyok, amelyek között a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek teljesítése megvalósítható.

⁽¹⁾ A következő rövidítéseket használtuk: bgl = háttérszint, EQS = környezetminőségi szabvány.⁽²⁾ Az e protokoll alapján levezetett környezetminőségi előírások alkalmazása nem kívánja meg a szennyezőanyag-koncentrációknak a háttérszintek alá csökkentését (EQS > bgl).

1.2.3. A kiváló, a jó és a mérsékelt ökológiai állapot fogalommeghatározásai az átmeneti vizekben

Biológiai minőségi elemek

Elem	Kiváló állapot	Jó állapot	Mérsékelt állapot
Fitoplankton	A fitoplanktonikus taxonok összetétele és abundanciája megfelel a zavartalan viszonyoknak. A fitoplankton átlagos biomasszája teljesen megfelel a típuspecifikus fizikai-kémiai viszonyoknak, és nem olyan, hogy jelentősen megváltoztathassa a típuspecifikus átlagosági viszonyokat. A planktonvirágzások a típuspecifikus fizikai-kémiai viszonyoknak megfelelő gyakorisággal és intenzitással fordulnak elő.	Enyhe elváltozások vannak a fitoplanktonikus taxonok összetételében és abundanciájában. Enyhe elváltozások vannak a biomasszában a típuspecifikus viszonyokhoz hasonlítva. Ezek a változások nem utalnak az algák semmiféle felgyorsult fejlődésére, ami a víztestben jelen lévő szervezetek egyensúlyának vagy pedig a víz fizikai-kémiai minőségének nemkívánatos megzavarását eredményezné. A típuspecifikus planktonvirágzások gyakoriságának és intenzitásának enyhe növekedése előfordulhat.	A fitoplanktonikus taxonok összetétele és abundanciája mérsékelttel eltér a típuspecifikus viszonyoktól. A biomassa mérsékelttel zavar és olyan is lehet, ami a más biológiai minőségi elemek jelentős mértékű nemkívánatos zavarását okozza. A planktonvirágzás gyakoriságának és intenzitásának enyhe növekedése következhet be. A nyári hónapokban tartós virágzások fordulhatnak elő.
Makroalgák	A makroalga taxonok összetétele teljesen vagy közel teljesen megegyezik a zavartalan viszonyokkal. Semmiféle kimutatható elváltozás nincs a makroalga-bevonatban, amely emberi tevékenységnek tudható be.	Enyhe elváltozások vannak a makroalga taxon összetételében és abundanciájában a típuspecifikus közösségekhez viszonyítva. Ezek a változások nem utalnak a fitobentosz vagy a magasabb növényi életformák bármiféle felgyorsult növekedésére, amely a víztestben jelen lévő szervezetek egyensúlyát vagy a víz fizikai-kémiai minőségét nemkívánatos módon megzavarná.	A makroalga taxonok összetétele mérsékelttel eltér a típuspecifikus viszonyoktól és jelentős mértékben torzultabb, mint a jó minőségénél. Mérsékelt elváltozások vannak az átlagos makroalga-abundanciában, amelyek olyanok lehetnek, hogy a víztestben jelen lévő szervezetek nemkívánatos zavarát is eredményezhetik.
Zárwatermők	A taxonómiai összetétel teljesen vagy közel teljesen megfelel a zavartalan viszonyoknak. Nincsenek kimutatható változások a zárwatermők abundanciájában, amelyek emberi tevékenységnek tudhatók be.	Enyhe elváltozások vannak a zárwatermők taxonok összetételében a típuspecifikus közösségekhez viszonyítva. A zárwatermők abundanciája a zavartság enyhe jeleit mutatja.	A zárwatermők taxonok összetétele mérsékelttel eltér a típuspecifikus közösségektől, és jelentős mértékben torzultabb, mint a jó minőségénél. A zárwatermők taxon abundanciájában mérsékelt torzulások vannak.

Elem	Kiváló állapot	Jó állapot	Mérsékelt állapot
Bentikus gerinctelen fauna	A gerinctelen taxonok diverzitásának és abundanciájának mértéke az általában a zavartalan viszonyokkal együtt járó tartományon belül van. Minden, a zavartalan viszonyokkal együtt járó zavartságra érzékeny taxon jelen van.	A gerinctelen taxon diverzitásának és abundanciájának mértéke kissé kívül esik a típusspecifikus viszonyokkal járó tartományon. A típusspecifikus közösségek érzékeny taxonjainak többsége jelen van.	A gerinctelen taxonok diverzitásának és abundanciájának mértéke a típusspecifikus viszonyokkal együtt járó tartományon mérsékeltlenül kívül esik. Jelen vannak olyan taxonok, amelyek szennyeződésre utalnak. A típusspecifikus közösségek érzékeny taxonjai közül sok hiányzik.
Halfauna	A fajok összetétele és abundanciája megfelel a zavartalan viszonyoknak.	A zavartságra érzékeny fajok abundanciája a típusspecifikus viszonyoktól való torzulás enyhe jeleit mutatja, ami a fizikai-kémiai és hidromorfológiai minőségi elemekre gyakorolt antropogén hatásoknak tulajdonítható.	A típusspecifikus, zavartságra érzékeny fajok mérsékelt hiányada hiányzik a fizikai-kémiai és hidromorfológiai minőségi elemekre gyakorolt antropogén hatások következtében.

Hidromorfológiai minőségi elemek

Elem	Kiváló állapot	Jó állapot	Mérsékelt állapot
Árapályrezsim	Az édesvíz-beáramlás teljesen vagy közel teljesen megfelel a zavartalan viszonyoknak.	Olyan viszonyok, amelyek között a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek teljesítése megvalósítható.	Olyan viszonyok, amelyek között a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek teljesítése megvalósítható.
Morfológiai viszonyok	A mélység változása, a fenékanyag viszonyai és az árapályzónák szerkezete és viszonyai teljesen, vagy közel teljesen megfelelnek a zavartalan viszonyoknak.	Olyan viszonyok, amelyek között a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek teljesítése megvalósítható.	Olyan viszonyok, amelyek között a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek teljesítése megvalósítható.

Fizikai-kémiai elemek ⁽¹⁾

Elem	Kiváló állapot	Jó állapot	Mérsékelt állapot
Általános viszonyok	A fizikai-kémiai elemek teljesen, vagy közel teljesen megfelelnek a zavartalan viszonyoknak. A tápanyag-koncentrációk az általában a zavartalan viszonyokkal együtt járó tartományon belül maradnak. A hőmérséklet, az oxigénháztartás és az átlátszóság nem mutatják emberi eredetű zavarok jeleit, és a zavartalan viszonyokkal általában együtt járó tartományon belül maradnak.	A hőmérséklet, az oxigénfelvételi viszonyok, és az átlátszóság azokon a tartományokon belül maradnak, amelyekben belül az ökoszisztéma működése és a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek elérése biztosított. A tápanyag-koncentrációk nem haladják meg azon értékeket, amely mellett az ökoszisztéma működése és a fent előírt biológiai minőségi elemek értékeinek betartása biztosított.	Olyan viszonyok, amelyek között a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek teljesítése megvalósítható.
Specifikus szintetikus szennyező anyagok	Zérushoz közeli és legalább az általánosan használatban levő legfejlettebb analitikai eljárások kimutathatósági határa alatti koncentrációk.	Koncentrációk, amelyek nem haladják meg az 1.2.6. szakaszban részletezett eljárásnak megfelelően megállapított környezetminőségi előírásokat, a 91/414/EK és a 98/8/EK irányelv sérelme nélkül (<EQS).	Olyan viszonyok, amelyek között a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek teljesítése megvalósítható.
Specifikus nem szintetikus szennyező anyagok	A koncentrációk az általában a zavartalan viszonyokkal együtt járó tartományon belül maradnak (háttérszintek = bgl).	Koncentrációk, amelyek nem haladják meg az 1.2.6. szakaszban ⁽²⁾ részletezett eljárásnak megfelelően megállapított környezetminőségi előírásokat, a 91/414/EK és a 98/8/EK irányelv sérelme nélkül (<EQS).	Olyan viszonyok, amelyek között a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek teljesítése megvalósítható.

⁽¹⁾ A következő rövidítéseket használtuk: bgl = háttérszint, EQS = környezetminőségi szabvány.⁽²⁾ Az e protokoll alapján levezetett környezetminőségi előírások alkalmazása nem kívánja meg a szennyezőanyag-koncentrációknak a háttérszintek alá csökkentését (EQS > bgl).

1.2.4. A kiváló, a jó és a mérsékelt ökológiai állapot meghatározásai a parti tengervizekben

Biológiai minőségi elemek

Elem	Kiváló állapot	Jó állapot	Mérsékelt állapot
Fitoplankton	A fitoplanktonikus taxonok összetétele és abundanciája megfelel a zavartalan viszonyoknak. A fitoplankton átlagos biomasszája teljesen megfelel a típusspecifikus fizikai-kémiai viszonyoknak, és nem olyan, hogy jelentősen megváltoztathassa a típusspecifikus átlátszósági viszonyokat. A planktonvirágzások a típusspecifikus fizikai-kémiai viszonyoknak megfelelő gyakorisággal és intenzitással fordulnak elő.	A fitoplanktonikus taxon összetétele és abundanciája a zavartság enyhe jeleit mutatja. Enyhe elváltozások vannak a biomasszában a típusspecifikus viszonyokhoz hasonlítva. Ezek a változások nem utalnak az algák semmiféle felgyorsult fejlődésére, ami a vízben jelen lévő szervezetek egyensúlyának vagy pedig a víz minőségének nemkívánatos megzavarását eredményezné. A típusspecifikus planktonvirágzások gyakoriságának és intenzitásának enyhe növekedése előfordulhat.	A planktonikus taxon összetétele és abundanciája a mérsékelt zavartság jeleit mutatja. Az alga biomassa jelentősen kívül esik a típusspecifikus viszonyokkal együtt járó tartományon, ami hatással van más biológiai minőségi elemekre. A planktonvirágzás gyakoriságának és intenzitásának mérsékelt növekedése következhet be. A nyári hónapokban tartós virágzások fordulhatnak elő.
Makroalgák és zárwatermők	Minden, a zavartalan viszonyok között jelen lévő, zavartságra érzékeny makroalga és zárwatermő taxon jelen van. A makroalga-bevonat és a zárwatermők abundanciája megfelel a zavartalan viszonyoknak.	A legtöbb, a zavartalan viszonyok között jelen lévő, zavartságra érzékeny makroalga és zárwatermő taxon jelen van. A makroalga-bevonat és a zárwatermők abundanciája a zavartság enyhe jeleit mutatja.	A zavartalan viszonyok között jelen lévő, zavartságra érzékeny makroalga és zárwatermő taxonok mérsékelt számban hiányoznak. A makroalga-bevonat és a zárwatermők abundanciája mérsékelt zavar, ami ahhoz vezethet, hogy a víztestben jelen lévő szervezetek egyensúlyát nemkívánatos módon megzavarja.
Bentikus gerinctelen fauna	A gerinctelen taxonok diverzitása és abundanciája a zavartalan viszonyoknak általában megfelelő tartományon belül van. Minden, a zavartalan viszonyok esetén jelen lévő zavartságra érzékeny taxon jelen van.	A gerinctelen taxon diverzitásának és abundanciájának mértéke kissé kívül esik a típusspecifikus viszonyokkal járó tartományon. A típusspecifikus közösségek érzékeny taxonjainak többsége jelen van.	A gerinctelen taxonok diverzitása és abundanciája mérsékeltten kívül esik a típusspecifikus viszonyoknak megfelelő tartományon. Jelen vannak olyan taxonok, amelyek szennyezettségre utalnak. A típusspecifikus közösségekbe tartozó érzékeny taxonok többsége hiányzik.

Hidromorfológiai minőségi elemek

Elem	Kiváló állapot	Jó állapot	Mérsékelt állapot
Árapályrezsim	Az édesvíz áramlási rezsimje és az uralkodó áramlatok sebessége és iránya teljesen vagy közel teljesen megfelel a zavartalan viszonyoknak.	Olyan viszonyok, amelyek között a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek teljesítése megvalósítható.	Olyan viszonyok, amelyek között a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek teljesítése megvalósítható.
Morfológiai viszonyok	A tengerparti meder mélységének változása, szerkezete és mederanyaga, és az árapályzóna szerkezete és viszonyai teljesen vagy közel teljesen megfelelnek a zavartalan viszonyoknak.	Olyan viszonyok, amelyek között a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek teljesítése megvalósítható.	Olyan viszonyok, amelyek között a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek teljesítése megvalósítható.

Fizikai-kémiai minőségi elemek ⁽¹⁾

Elem	Kiváló állapot	Jó állapot	Mérsékelt állapot
Általános viszonyok	A fizikai-kémiai elemek teljesen, vagy közel teljesen megfelelnek a zavartalan viszonyoknak. A tápanyag-koncentrációk az általában a zavartalan viszonyokkal együtt járó tartományon belül maradnak. A hőmérséklet, az oxigénháztartás és az átlátszóság nem mutatják emberi eredetű zavarok jeleit, és a zavartalan viszonyokkal általában együtt járó tartományon belül maradnak.	A hőmérséklet, az oxigénfelvételi viszonyok és az átlátszóság azokon a tartományokon belül maradnak, amelyekben belül az ökoszisztéma működése és a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek elérése biztosított. A tápanyag-koncentrációk nem haladják meg azon értékeket, amely mellett az ökoszisztéma működése és a fent előírt biológiai minőségi elemek értékeinek betartása biztosított.	Olyan viszonyok, amelyek között a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek teljesítése megvalósítható.
Specifikus szintetikus szennyező anyagok	Zérushoz közeli és legalább az általánosan használatban lévő legfejlettebb analitikai eljárások kimutathatósági határa alatti koncentrációk.	Koncentrációk, amelyek nem haladják meg az 1.2.6. szakaszban (?) részletezett eljárásnak megfelelően megállapított környezetminőségi előírásokat, a 91/414/EK és a 98/8/EK irányelv sérelme nélkül (<EQS).	Olyan viszonyok, amelyek között a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek teljesítése megvalósítható.
Specifikus nem szintetikus szennyező anyagok	A koncentrációk az általában a zavartalan viszonyokkal együtt járó tartományon belül maradnak (háttérszintek = bg!).	Koncentrációk, amelyek nem haladják meg az 1.2.6. szakaszban (?) részletezett eljárásoknak megfelelően megállapított környezetminőségi előírásokat, a 91/414/EK és a 98/8/EK irányelv sérelme nélkül (<EQS).	Olyan viszonyok, amelyek között a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek teljesítése megvalósítható.

(1) A következő rövidítéseket használtuk: bg! = háttérszint, EQS = környezetminőségi szabvány.

(2) Az e protokoll alapján levezetett környezetminőségi előírások alkalmazása nem kívánja meg a szennyezőanyag-koncentrációknak a háttérszintek alá csökkentését (EQS > bg!).

1.2.5. A maximális, jó és mérsékelt ökológiai potenciál fogalom meghatározásai a jelentősen módosított vagy mesterséges víztestekben

Elem	Maximális ökológiai potenciál	Jó ökológiai potenciál	Mérsékelt ökológiai potenciál
Biológiai minőségi elemek	A vonatkozó biológiai minőségi elemek értékei, amennyire csak lehetséges, tükrözik a leginkább hasonló felszínvíztípusal járókat, figyelembe véve azokat a fizikai feltételeket, amelyek a víztest mesterséges vagy a jelentősen módosított jellegéből erednek.	A vonatkozó biológiai minőségi elemek értékeiben enyhé eltérések vannak a maximális ökológiai potenciál estén érvényes értékekhez képest.	A vonatkozó biológiai minőségi elemek értékeiben mérsékelt eltérések vannak a maximális ökológiai potenciál esetén érvényes értékekhez képest. Ezek az értékek jelentős mértékben torzultabbak, mint a jó ökológiai potenciál esetében.
Hidro-morfológiai elemek	A hidromorfológiai viszonyok olyanok, hogy a felszíni vízre gyakorolt hatások azokra a hatásokra korlátozódnak, amelyek a víztestnek a jelentősen módosított vagy mesterséges jellegéből adódnak, miután már minden mérsékelt intézkedést megtettek, hogy biztosítsák az ökológiai folyamatok legjobb megközelítését, különös tekintettel a fauna migrációjára, és a megfelelő szaporodási és utódnevelési alapokra.	Olyan viszonyok, amelyek között a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek teljesítése megvalósítható.	Olyan viszonyok, amelyek között a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek teljesítése megvalósítható.
Fizikai-kémiai elemek			
Általános viszonyok	A fizikai-kémiai elemek teljesen vagy közel teljesen megfelelnek azoknak a zavartalan viszonyoknak, amelyek együtt járnak az érintett mesterséges vagy jelentősen módosított víztesthez legközelebb álló felszínvíztípusal. A tápanyag-koncentrációk az ilyen zavartalan viszonyokkal általában együtt járó tartományon belül maradnak. A hőmérséklet, az oxigénháztartás és a pH-érték értékei megfelelnek azoknak az értékeknek, amelyek a leginkább hasonló felszínvíztípusokban található zavartalan viszonyok között.	A fizikai-kémiai elemek értékei azokon a tartományokon belül vannak, amelyekben az ökoszisztéma működése és a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek elérése biztosított. A hőmérséklet és a pH-érték azon a tartományon belül marad, amelyen belül az ökoszisztéma működése és a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek elérése biztosított. A tápanyag-koncentráció azon a tartományon belül marad, amelyen belül az ökoszisztéma működése és a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek elérése biztosított.	Olyan viszonyok, amelyek között a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek teljesítése megvalósítható.

Elem	Maximális ökológiai potenciál	Jó ökológiai potenciál	Mérsékelt ökológiai potenciál
Specifikus szintetikus szennyező anyagok	Zérushoz közeli és legalább az általánosan használatban levő legfejlettebb analitikai eljárások kimutathatósági határa alatti koncentrációk.	Koncentrációk, amelyek nem haladják meg az 1.2.6. szakaszban részletezett eljárásnak megfelelően megállapított környezetminőségi előírásokat, a 91/414/EK és a 98/8/EK irányelv sérelme nélkül (<EQS).	Olyan viszonyok, amelyek között a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek teljesítése megvalósítható.
Specifikus nem szintetikus szennyező anyagok	A koncentrációk azon a tartományon belül maradnak, amelyek zavartalan viszonyok esetén általában együtt járnak az olyan felszínvíztest-típusokkal, amelyekhez az érintett mesterséges vagy jelentősen módosított víztest a leginkább hasonló (háttérszintek = bgf).	Koncentrációk, amelyek nem haladják meg az 1.2.6. szakaszban ⁽¹⁾ részletezett eljárásnak megfelelően megállapított környezetminőségi előírásokat, a 91/414/EK és a 98/8/EK irányelvvel sérelme nélkül (<EQS).	Olyan viszonyok, amelyek között a biológiai minőségi elemek fent előírt értékeinek teljesítése megvalósítható.

⁽¹⁾ Az e protokoll szerint levezetett környezetminőségi előírások alkalmazása nem kívánja meg a szennyezőanyagok koncentrációinak a háttérszintek alá csökkentését.

1.2.6. A kémiai vízminőségi előírások tagállamok általi meghatározásának eljárása

A VIII. melléklet 1–9. pontjaiban a vízi bióta védelmére felsorolt szennyező anyagok környezetminőségi előírásainak megállapításakor a tagállamok a következő rendelkezéseknek megfelelően járnak el. Az előírásokat a vízre, az üledékre vagy a biótára lehet megállapítani.

Ahol lehetséges, az akut és a krónikus adatokat egyaránt be kell szerezni az alább ismertetett taxonokra, amelyek jellemzőek az érintett víztest típus esetében, de ugyanígy más olyan vízi taxonokra is, amelyekre adatok szerezhetők be. A taxonok „alapkészlete” a következő:

- algák és/vagy makrofiták,
- daphnia vagy a sós vizekre jellemző organizmusok,
- halak.

A környezetminőségi előírások meghatározása

A következő eljárás alkalmazható a maximális átlagos éves koncentráció megállapítására:

- i. A tagállamok megfelelő biztonsági tényezőket állapítanak meg, minden esetben összhangban a rendelkezésre álló adatok természetével és minőségével és a „Műszaki útmutató az újonnan bejelentett anyagok kockázatának megállapításáról” rendeltetű 93/67/EGK bizottsági irányelv II. rész 3.3.1. szakaszában foglalt iránymutatásokkal és a meglévő anyagok kockázatainak becsléséről rendelkező (EK) 1488/94” bizottsági rendelettel, továbbá az alábbi táblázatban foglalt biztonsági tényezőkkal:

	Biztonsági tényező
Legalább egy akut L(E)C ₅₀ az alapkészlet három trofikus szintjéből	1 000
Egy krónikus NOEC (hal vagy daphnia vagy egy, a sós vizekre jellemző szervezet)	100
Két krónikus NOEC két trofikus szintet képviselő fajokból (hal és/vagy daphnia vagy egy, a sós vizekre jellemző szervezet és/vagy alga)	50
Krónikus NOEC-k, három trofikus szintet képviselő legalább három fajból (általában hal, daphnia vagy egy, a sós vizekre jellemző szervezet és alga)	10
Egyéb esetek, beleértve a terepi adatokat vagy modell-ökoszisztémákat, amelyek pontosabb biztonsági tényezők számítását és alkalmazását teszik lehetővé	Eseti értékelés

- ii. ahol rendelkezésre állnak adatok a perzisztenciáról és a bioakkumulációról, azokat figyelembe kell venni a környezetminőségi előírások végső értékének levezetésekor;
- iii. az így levezetett előírást össze kell hasonlítani minden, a terepi vizsgálatokból származó eredménnyel. Anomáliák jelentkezésekor a levezetést felül kell vizsgálni, hogy pontosabb biztonsági tényező legyen számítható;
- iv. a levezetett előírásokat szakértői felülvizsgálatnak és társadalmi vitának kell alávetni többek között pontosabb biztonsági tényező számítása érdekében.

1.3. A felszíni vizek ökológiai és kémiai állapotának megfigyelése (monitoring)

A felszíni vizek megfigyelő (monitoring) hálózatát a 8. cikk kívánalmainak megfelelően alakítják ki. A megfigyelő hálózatot úgy tervezik meg, hogy összehangolt és átfogó képet adjon az ökológiai és kémiai állapotról minden vízgyűjtőn, és lehetővé tegye a víztestek osztályozását az 1.2. szakasz normatív meghatározásaival megegyezően öt osztályba. A tagállamok biztosítják a felszíni vizek monitoringhálózatát bemutató térképet vagy térképeket, amelyeket felvesznek a vízgyűjtő-gazdálkodási tervbe.

Az 5. cikknek és a II. mellékletnek megfelelően elvégzett jellemzés és hatásvizsgálat alapján a tagállamok egy feltáró megfigyelési programot és egy operatív megfigyelési programot alakítanak ki minden olyan időszakra, amelyre a vízgyűjtő-gazdálkodási terv vonatkozik. Egyes esetekben a tagállamoknak szükséges lehet vizsgálati jellegű megfigyelési programok kialakítása is.

A tagállamok azokat a paramétereket figyelik meg, amelyek meghatározóak minden egyes vonatkozó minőségi elem állapotára. A biológiai minőségi elemek megválasztásakor a tagállamok meghatározzák a megfelelő taxonómiai szintet, amely szükséges a megfelelő pontosság és megbízhatóság eléréséhez a minőségi elemek osztályozásában. A megfigyelési programok által nyújtott eredmények megbízhatóságának és pontosságának becslését megadják a tervben.

1.3.1. A feltáró megfigyelés (monitoring) tervezése

Célkitűzés

A tagállamok feltáró megfigyelési (monitoring) programokat alakítanak ki, hogy információkat biztosítsanak:

- a II. mellékletben részletezett hatásvizsgálat kiegészítéséhez és érvényesítéséhez,
- a jövőbeli megfigyelési (monitoring) programok eredményes és hatékony kialakításához,
- a természetes viszonyok hosszú távú változásainak értékeléséhez, és
- a széles körű antropogén tevékenységből származó hosszú távú változások értékeléséhez.

Az ilyen megfigyelések (monitoring) eredményeit a II. mellékletben leírt hatásvizsgálati eljárással összefüggésben felhasználják és felülvizsgálják, az aktuális és a későbbi vízgyűjtő-gazdálkodási tervekben foglalt megfigyelési (monitoring) programok követelményeinek meghatározására.

A megfigyelési (monitoring) pontok kiválasztása

A feltáró megfigyelést (monitoring) elegendő felszíni víztestre terjesztik ki, hogy biztosítsák a teljes felszíni víz állapotának vizsgálatát a vízgyűjtő terület minden egyes vízgyűjtőjén és részvízgyűjtőjén. Ezeknek a víztesteknek a megválasztásakor a tagállamok biztosítják, hogy ahol szükséges, olyan pontokon végezzék a megfigyeléseket, ahol:

- a vízhozam jelentős a vízgyűjtő terület egészére nézve; beleértve azon nagy folyókon lévő pontokat, ahol a vízgyűjtő nagyobb, mint 2 500 km²,
- a jelen lévő víz mennyisége jelentős a vízgyűjtő területen belül, beleértve a nagy tavakat és tározókat is,
- a jelentős víztestek túlterjednek egy tagállam országhatárán,
- a helyeket az információcseréről szóló 77/795EGK határozat alapján jelölték ki, és

más helyeknél, amelyek szükségesek, hogy meg lehessen becsülni a tagállam országhatárán áterjedő és a tengeri környezetbe kerülő szennyező anyag terhelést.

A minőségi elemek megválasztása

A feltáró megfigyelést (monitoring) minden megfigyelési ponton egyéves időszakon át végzik a vízgyűjtő-gazdálkodási terv által lefedett időtartamon belül:

- az összes biológiai minőségi elemre nézve meghatározó/jellemző paraméterre,
- az összes hidromorfológiai minőségi elemre nézve meghatározó/jellemző paraméterre,
- az összes általános fizikai-kémiai minőségi elemre nézve meghatározó/jellemző paraméterre, és
- az elsőbbségi anyagok listáján szereplő szennyező anyagokra, amelyeket a vízgyűjtőbe vagy a részvízgyűjtőbe vezetnek be, és
- más szennyező anyagokra, amelyeket jelentős mennyiségben vezetnek be a vízgyűjtőbe vagy részvízgyűjtőbe,

kivéve ha a korábbi feltáró megfigyelés (monitoring) megmutatta, hogy az érintett víztest elérte a jó állapotot, és nincs bizonyíték az emberi tevékenység hatásainak a II. melléklet szerinti vizsgálatából kifolyólag, arra nézve, hogy a víztestre gyakorolt hatások megváltoztak. Ezekben az esetekben a feltáró megfigyelést (monitoring) hajtanak végre minden harmadik vízgyűjtő-gazdálkodási tervben.

1.3.2. Az operatív monitoring kialakítása

Az operatív megfigyelést (monitoring) a következők érdekében végzik:

- az olyan víztestek állapotának meghatározása, amelyekről megállapították, hogy fennáll a kockázata annak, hogy nem teljesülnek a rájuk vonatkozó környezeti célkitűzések, és
- az ilyen víztestek állapotában bekövetkező minden olyan változás értékelése, amelyet az intézkedési programok eredményeznek.

A program módosítható a vízgyűjtő-gazdálkodási terv időtartama alatt azoknak az információknak a fényében, amelyeket a II. melléklet követelményeinek vagy ennek a mellékletnek részeként szereztek, különösen megengedve a megfigyelés gyakoriságának csökkentését ott, ahol megállapítható, hogy a hatást nem jelentős, vagy a vonatkozó terhelést megszüntették.

A megfigyelési pontok megválasztása

Operatív megfigyelést (monitoring) végeznek minden olyan víztesten, amelyet akár a II. mellékletnek megfelelően elvégzett hatásvizsgálat, akár a feltáró megfigyelés (monitoring) eredményei alapján úgy határoztak meg, mint amelynél megvan a kockázata annak, hogy nem teljesítik a 4. cikk szerinti környezeti célkitűzéseket és azokra a víztestekre, amelyekbe az elsőbbségi anyagok listáján szereplő anyagokat bocsátanak be. Az elsőbbségi anyagok listáján szereplő anyagokra vonatkozóan a megfigyelési pontokat úgy választják meg, ahogyan azt a megfelelő környezetminőségi szintet előíró joganyag előírja. Minden más esetben, beleértve az elsőbbségi anyagok listáján szereplő anyagokat is, ahol specifikus iránymutatást ilyen joganyag nem ad, a megfigyelési pontokat a következők szerint választják meg:

- a jelentős pontforrásból eredő szennyezéssel veszélyeztetett minden egyes víztest esetén elegendő megfigyelő pontot kell választani ahhoz, hogy a pontszerű szennyezőforrásból eredő terhelés hatását és nagyságát értékelni lehessen. Ahol egy víztest több pontforrásból származó terhelés alatt áll, a megfigyelési pontokat úgy lehet megválasztani, hogy ezeknek a terheléseknek a nagyságát és hatását egészében lehessen értékelni,
- a diffúz szennyezőforrásokból származó jelentős terhelés veszélye alatt álló víztestekre elegendő megfigyelési pontot választanak a víztestek egy kiválasztott csoportján belül ahhoz, hogy értékelni lehessen a diffúz szennyezőforrásokból eredő terhelés nagyságát és hatását. Ezeket a víztesteket úgy kell kiválasztani, hogy azok reprezentatívak legyenek a diffúz szennyezőforrásokból származó terhelések előfordulásának relatív kockázatára és annak a relatív kockázatára, hogy a víztestek nem érik el a jó felszíni víz állapotot,
- a jelentős hidromorfológiai terhelésből származó kockázat alatt álló víztestekre elegendő monitoringpontot kell kiválasztani a kiválasztott víztesteken belül ahhoz, hogy értékelni lehessen a hidromorfológiai terhelések nagyságát és hatását. A víztestek kiválasztásának jellemzőnek kell lennie a hidromorfológiai terhelés egészére az összes víztestre vonatkozóan.

A minőségi elemek megválasztása

A felszíni víztesteket érő terhelés nagyságának értékelése céljából a tagállamok megfigyelik azokat a minőségi elemeket, amelyek a víztestet vagy a víztesteket érő terhelések szempontjából meghatározóak. E terhelések hatásainak értékeléséhez a tagállamok mint meghatározót megfigyelik:

- az azokra a biológiai minőségi elemekre jellemző paramétereket, amelyek a legérzékenyebben reagálnak a víztest terheléseire,
- minden bevezetett elsőbbségi szennyező anyagot és a jelentős mennyiségben bevezetett egyéb anyagokat,
- a meghatározott terhelésre legérzékenyebb hidromorfológiai minőségi elemre jellemző paramétereket.

1.3.3. A vizsgálati megfigyelés (monitoring) kialakítása

Célkitűzés

Vizsgálati megfigyelést végrehajtják:

- ha bármely értéktúllépés oka ismeretlen,
- ha a feltáró megfigyelés jelzi, hogy a víztestekre a 4. cikkben meghatározott célkitűzések valószínűleg nem teljesülnek és operatív megfigyelést még nem alakítottak ki, azzal a céllal, hogy megbizonyosodjanak az okok felől, amelyek miatt a víztest vagy víztestek nem érik el a környezeti célkitűzéseket, vagy
- azért, hogy megállapítsák a váratlan szennyezések nagyságát és hatásait,

továbbá információkat kell szerezni a környezeti célkitűzések teljesítéséhez szükséges intézkedési program és a rendkívüli szennyezés hatásainak felszámolásához szükséges specifikus intézkedések meghatározásához.

1.3.4. A megfigyelés gyakorisága

A feltáró megfigyelés ideje alatt a fizikai-kémiai minőségi elemekre jellemző paraméterek megfigyelési gyakoriságára az alább megadottakat kell betartani, kivéve ha a műszaki ismeretek és a szakértői vélemények alapján nagyobb időközök lennének indokoltak. A biológiai vagy a hidromorfológiai minőségi elemekre a megfigyelést legalább egyszer kell elvégezni a feltáró megfigyelés időszakában.

Az operatív megfigyelés esetén valamennyi paraméter megfigyelési gyakoriságát a tagállam határozza meg úgy, hogy az elegendő adatot nyújtson a vonatkozó minőségi elem állapotának megbízható értékeléséhez. Általában a megfigyelésnek olyan időközönként kell történnie, amelyek nem haladják meg az alábbi táblázatban szereplő időszakokat, kivéve ha a műszaki ismeretek és a szakértői vélemények alapján nagyobb időközök lennének indokoltak.

A gyakoriságokat úgy választják meg, hogy elérhető legyen a megbízhatóság és a pontosság elfogadható foka. Az alkalmazott megfigyelőrendszer által elérhető megbízhatóság és pontosság fokára vonatkozó becsléseket feltüntetik a vízgyűjtő-gazdálkodási tervben.

Olyan megfigyelési gyakoriságokat választanak meg, amelyek figyelembe veszik mind a természetes, mind az antropogén viszonyoktól befolyásolt paraméterek változékonyságát. A megfigyelés időpontjait úgy választják meg, hogy a szezonális változásoknak az eredményekre gyakorolt hatása minimálissá tehető legyen, és így biztosított legyen, hogy az eredmények által tükrözött, a víztestben bekövetkezett változások, az antropogén

terhelések következményeként bekövetkező változásoknak legyenek tekinthetők. E cél elérése érdekében, ahol szükséges, ugyanakkor az évnek a különböző évszakaiban kiegészítő megfigyeléseket végeznek.

Minőségi elem	Folyók	Tavak	Átmeneti	Parti
Biológiai elemek				
Fitoplankton	6 hónap	6 hónap	6 hónap	6 hónap
Más vízi flóra	3 év	3 év	3 év	3 év
Makroszkopikus gerinctelenek	3 év	3 év	3 év	3 év
Halak	3 év	3 év	3 év	
Hidromorfológiai elemek				
Polytonosság	6 év			
Hidrológia	folyamatos	1 hónap		
Morfológia	6 év	6 év	6 év	6 év
Fizikai-kémiai elemek				
Hőmérsékleti viszonyok	3 hónap	3 hónap	3 hónap	3 hónap
Oxigénellátottság	3 hónap	3 hónap	3 hónap	3 hónap
Sótartalom	3 hónap	3 hónap	3 hónap	
Tápanyagállapot	3 hónap	3 hónap	3 hónap	3 hónap
Savasodási állapot	3 hónap	3 hónap		
Egyéb szennyező anyagok	3 hónap	3 hónap	3 hónap	3 hónap
Elsődleges szennyező anyagok	1 hónap	1 hónap	1 hónap	1 hónap

1.3.5. Kiegészítő megfigyelési követelmények védett területekre

A fent megkívt megfigyelési programokat kiegészítik, hogy eleget tegyenek a következő kívánalmaknak:

Ivóvíz-kivételi pontok

A 7. cikk szerint kijelölt felszíni víztesteket, amelyek napi átlagban 100 m³-nél több vizet adnak, megfigyelési helyekként jelölik ki, és kiegészítő megfigyelésnek vetik alá annyiban, amennyiben az szükséges lehet a 7. cikk követelményeinek kielégítéséhez. Az ilyen víztesteket minden bevezetett, elsőbbségi szennyező anyagra és minden olyan egyéb, jelentős mennyiségben bevezetett anyagra nézve meg kell figyelni, amely hatással lehet a víztest állapotára, és amelyet az ivóvíz irányelv rendelkezései szerint meg kell figyelni. A megfigyelést az alább meghatározott gyakoriságoknak megfelelően végzik:

A kiszolgált közösség	Gyakoriság
< 10 000	évente 4-szer
10 000–30 000	évente 8-szor
> 30 000	évente 12-szer

Élőhelyek és fajok védőterületei

Az ilyen területeket alkotó víztesteket bevonják a fentebb említett operatív megfigyelési programba, ha a hatásvizsgálat és a feltáró megfigyelés alapján úgy azonosították azokat, mint amelyeknél fennáll a kockázat, hogy nem teljesítik a 4. cikk szerinti környezeti célkitűzéseket. A megfigyelést azért végzik, hogy értékeljék az ezeket a víztesteket érő minden jelentős terhelés nagyságát és hatását, és ahol szükséges, ott értékeljék az ilyen víztestek állapotában az intézkedési programok eredményeként bekövetkező változásokat. A megfigyelést mindaddig folytatják, amíg a területek eleget nem tesznek a vízzel kapcsolatos azon joganyag követelményeinek, amely alapján azokat kijelölték, és teljesítik a 4. cikk alatti rájuk vonatkozó célkitűzéseket.

1.3.6. A minőségi elemek megfigyelésének szabványai

A típusparaméterek megfigyeléséhez használt módszereknek összhangban kell lenni az alább felsorolt nemzetközi szabványokkal vagy más nemzeti vagy nemzetközi szabványokkal, amelyek biztosítják az adatok egyenértékű tudományos minőségét és összehasonlíthatóságát.

Makroszkopikus gerinctelenek mintavételezése

ISO 5667-3:1995	Vízminőség – Mintavétel – 3. rész: Útmutató a minták tartósítására és kezelésére.
EN 27828:1994	Vízminőség – Biológiai mintavétel – A vízi bentikus makroszkopikus gerinctelenek kézi hálós mintavételének irányelvei.
EN 28265:1994	Vízminőség – Biológiai mintavételi módszerek – Kavicsos aljzatú sekély édesvizekben élő bentikus makroszkopikus gerinctelenek gyűjtésére alkalmas mennyiségi mintavevők szerkezete és használata.
EN ISO 9391:1955	Vízminőség – Mélyvízi makroszkopikus gerinctelenek mintavétele – Útmutató a telepítésre, a minőségi és a mennyiségi mintavevők használatához.
EN ISO 8689-1:1999	Folyók biológiai osztályozása 1. rész: Útmutató a bentikus, makrogerinctelenek minőségi biológiai adatainak kiértékeléséhez
EN ISO 8689-2:1999	Folyók biológiai osztályozása 2. rész: Útmutató a bentikus, makrogerinctelenek vizsgálati biológiai minőségi adatainak bemutatásához.

Makrofiták mintavételezése

A vonatkozó CEN/ISO szabványok, amikor elkészültek

Halak mintavételezése

A vonatkozó CEN/ISO szabványok, amikor elkészültek

Diatomák mintavételezése

A vonatkozó CEN/ISO szabványok, amikor elkészültek

Szabványok a fizikai-kémiai paraméterekhez

Bármely vonatkozó CEN/ISO szabvány

Szabványok a hidromorfológiai paraméterekhez

Bármely vonatkozó CEN/ISO szabvány

1.4. Az ökológiai állapot osztályozása és bemutatása

1.4.1. A biológiai megfigyelés eredményeinek összehasonlíthatósága

- i. A tagállamok azzal a céllal alakítanak ki megfigyelő rendszereket, hogy megbecsüljék a felszíni vizek minden egyes kategóriájához vagy a jelentősen módosított, illetve mesterséges felszíni víztestekhez meghatározott biológiai minőségi elemek értékeit. Az alábbiakban rögzített eljárás jelentősen módosított vagy mesterséges felszíni víztestekre történő alkalmazása esetén, az ökológiai állapotra történő hivatkozást az ökológiai potenciálra történő hivatkozásként kell értelmezni. Az ilyen rendszerek esetén vissza lehet nyúlni bizonyos fajokra vagy fajok csoportjaira, amelyek a minőségi elemre, mint egészre nézve reprezentatívak.
- ii. Ahhoz, hogy biztosítható legyen a megfigyelő rendszerek összehasonlíthatósága, a tagállamok által működtetett rendszerek eredményeit az ökológiai állapot osztályozása céljából, ökológiai minőségi arány formájában fejezik ki. Ezek az arányok képviselik az összefüggést az adott felszíni víztestben megfigyelt biológiai paraméterek értékei és ezeknek a paramétereknek az arra a víztestre alkalmazható, referenciaviszonyai közötti értékei között. Az arányt egy zérus és az egy közé eső numerikus értékkel fejezik ki, a kiváló ökológiai állapotot az egyhez közeli, a rossz ökológiai állapotot a zérushoz közeli érték fejezi ki.
- iii. Minden tagállam megfigyelő rendszerében a felszíni vizek minden kategóriájára az ökológiai minőségi arány ötfokozatú skáláját használja, a kiválótól a rossz ökológiai állapotig terjedően, ahogyan azt az 1.2. pont meghatározza, a fokozatokat elválasztó határértékek számértékben vannak kifejezve. A kiváló és a jó állapot fokozatok közötti határ értékét, továbbá a jó és a mérsékelt állapot fokozatok közötti határ értékét az alább leírt interkalibrációs eljárással kell megállapítani.
- iv. A Bizottság elősegíti ezt az interkalibrációs eljárást annak biztosítása érdekében, hogy ezeket az fokozatbeli határokat az 1.2. pont normatív meghatározásaival konzisztens módon állapítsák meg, és, hogy azok összehasonlíthatók legyenek az egyes tagállamok között.
- v. Ennek az eljárásnak a részeként a Bizottság elősegíti a tagállamok közötti információcserét, hogy a helyek egy sorát határozzák meg a Közösség minden ökorégiójában; ezek a helyek alkotják majd az interkalibrációs hálózatot. A hálózat minden egyes ökorégiójában jelen lévő felszíni víz típusokból kiválasztott pontokat tartalmaz. A felszíni víztestek minden kiválasztott típusára a hálózat legalább két olyan pontot tartalmaz, amelyek megfelelnek a kiváló és a jó állapot normatív meghatározásai közötti határnak, és legalább két olyan helyet, amelyek megfelelnek a jó és a mérsékelt állapot normatív meghatározása közötti határnak. A helyeket közös vizsgálatokon és minden egyéb rendelkezésre álló információ alapján szakértői vélemények szerint választják ki.
- vi. Minden tagállam megfigyelőrendszerének azokra az interkalibrációs hálózatban levő helyekre kell vonatkoznia, amelyek egyaránt benne vannak azon ökorégióban és azon felszínivíztest-típusban, amelyre a rendszernek irányulnia kell ezen irányelv kívánalmai szerint. Eredményeit minden tagállam megfigyelési rendszerében felhasználják a vonatkozó fokozathatárok numerikus értékeinek megállapítására.
- vii. Ezen irányelv hatálybalépését követő három éven belül a Bizottság elkészíti az interkalibrációs hálózatot képező helyek jegyzékének tervezetét, amelyet a 21. cikkben foglalt eljárásnak megfelelően lehet kiigazítani. A helyek végleges jegyzékét ezen irányelv hatálybalépését követő négy éven belül hozzák létre, és a Bizottság közzéteszi.
- viii. A Bizottság és a tagállamok a véglegesített jegyzék közzétételének dátumától számított 18 hónapon belül elvégzik az interkalibrációs eljárást.
- ix. Az interkalibrációs eljárás eredményeit és a tagállamok megfigyelőrendszereinek osztályozásához megállapított értékeit a Bizottság közzéteszi az interkalibrációs eljárás befejezését követő hat hónapon belül.

1.4.2. A megfigyelési (monitoring) eredmények bemutatása, és az ökológiai állapot és az ökológiai potenciál osztályozása

- i. A felszíni vizek kategóriáira a biológiai és a fizikai-kémiai megfigyelés vonatkozó minőségi elemekre irányuló értékei közül mindig az alacsonyabb szerint kell a víztest ökológiai állapotának osztályba sorolását elvégezni, az alább következő táblázat első oszlopának megfelelően. A tagállamok térképet biztosítanak minden vízgyűjtő kerületről, amely bemutatja minden egyes víztest ökológiai állapotának

osztályozását az alább következő táblázat második oszlopának megfelelő színkódolással, a víztest ökológiai osztályba sorolásának bemutatása céljából:

Az ökológiai állapot osztálya	Színkód
Kiváló	Kék
Jó	Zöld
Mérsékelt	Sárga
Gyenge	Narancs
Rossz	Vörös

- ii. A jelentősen módosított és mesterséges víztestek esetében a biológiai és a fizikai-kémiai megfigyelésnek a vonatkozó minőségi elemekre irányuló értékei közül az alacsonyabb szerint kell a víztest ökológiai potenciáljának osztályba sorolását elvégezni, az alább következő táblázat első oszlopa szerinti beosztásban. A tagállamok térképet biztosítanak minden vízgyűjtő kerületről, amely bemutatja minden egyes víztest ökológiai potenciáljának osztályozását színkódolással, a mesterséges víztestek esetében az alább következő táblázat második oszlopa szerint, a jelentősen módosított víztestek esetében pedig ennek a táblázatnak a harmadik oszlopa szerint:

Az ökológiai potenciál osztályozása	Színkód	
	Mesterséges víztestek	Jelentősen módosított
Jó és fölötte	Egyenlő széles zöld és világosszürke sávok	Egyenlő széles zöld és sötétszürke sávok
Mérsékelt	Egyenlő széles sárga és világosszürke sávok	Egyenlő széles sárga és sötétszürke sávok
Gyenge	Egyenlő széles narancs és világosszürke sávok	Egyenlő széles narancs és sötétszürke sávok
Rossz	Egyenlő széles vörös és világosszürke sávok	Egyenlő széles vörös és sötétszürke sávok

- iii. A tagállamok fekete ponttal jelzik a térképen, azokat a víztesteket is, ahol a jó állapot vagy a jó ökológiai potenciál elérésének hiányát az okozza, hogy azok nem felelnek meg egy vagy több olyan környezetminőségi előírásnak, amelyeket arra a víztestre a specifikus szintetikus és nem szintetikus szennyező anyagokkal kapcsolatban állapítottak meg (a tagállam által a teljesítésre meghatározott szabályoknak megfelelően).

1.4.3. A megfigyelési (monitoring) eredmények bemutatása és a kémiai állapot osztályozása

Ha egy víztest megfelel minden, a IX. mellékletben, a 16. cikkben és más, környezetminőségi előírásokat megállapító joganyagban megállapított környezetminőségi előírásnak, akkor azt úgy minősítik, mint ami eléri a „jó” kémiai állapotot. Ha nem, akkor úgy minősítik, mint „nem jó” kémiai állapotút.

A tagállamok térképet készítenek minden vízgyűjtő kerületről, amely bemutatja minden egyes víztest kémiai állapotát az alább következő táblázat második oszlopának megfelelő színkódolással, a víztest kémiai állapotának osztályba sorolásának bemutatására:

A kémiai állapot osztályozása	Színkód
Jó	Kék
Nem jó	Vörös

2. A FELSZÍN ALATTI VIZEK

2.1. A felszín alatti víz mennyiségi állapota

2.1.1. A felszín alatti víz mennyiségi állapota osztályozásának paramétere

A felszín alatti víz szintjének rezsimje/változása

2.1.2. A mennyiségi állapot meghatározása

Elemek	Jó állapot
Felszín alatti vizek szintje	A felszín alatti víz szintje a felszín alatti víztestben olyan, hogy a hosszú idejű éves átlagos kitermelés hozama nem haladja meg a hasznosítható felszín alatti vízkészletet. Ennek megfelelően a felszín alatti víz szintje nincs kitéve olyan antropogén eredetű elváltozásoknak, amelyek a következőket eredményeznék: – a kapcsolódó felszíni vizekre a 4. cikkben megállapított környezeti célkitűzések nem érhetők el, – bármely jelentős romlás az ilyen vizek állapotában, – bármilyen jelentős károsodás a felszín alatti víztesttől közvetlenül függő szárazföldi ökoszisztémában, és a vízszintváltozásból származó változások az áramlás irányában, amelyek jelentkezhetnek időlegesen vagy folyamatosan egy térben behatárolt területen, de ezek az irányváltozások nem okozzák a sós víz vagy egyéb benyomulását, és nem jeleznek olyan fenntartható és világosan azonosítható antropogén eredetű tendenciát az áramlás irányában, amely ilyen benyomulásteredményezhetne.

2.2. A felszín alatti víz mennyiségi állapotának megfigyelése (monitoring)

2.2.1. A felszín alatti vizek szintjének megfigyelési (monitoring) hálózata

A felszín alatti vizek megfigyelési (monitoring) hálózatát a 7. és 8. cikk követelményeinek megfelelően alakítják ki. A megfigyelőhálózatot úgy tervezik meg, hogy megbízható értékelést adjon minden felszín alatti víztest vagy víztestcsoport mennyiségi állapotáról, beleértve a hasznosítható felszín alatti vízkészletek értékelését is. A tagállamok térképet vagy térképeket csatolnak a felszín alatti vizek megfigyelési hálózatáról a vízgyűjtő-gazdálkodási tervhez.

2.2.2. A megfigyelési pontok sűrűsége

A hálózatnak elegendő reprezentatív megfigyelési pontot kell tartalmaznia ahhoz, hogy meg lehessen becsülni a felszín alatti víz szintjét minden víztestben vagy víztestcsoportban, figyelembe véve az utánpótlódás hosszú és rövid távú változásait, különös figyelemmel:

- az olyan felszín alatti víztestekre, amelyek esetén a vizsgálatok alapján fennáll annak kockázata, hogy nem érik el a 4. cikk alatti környezeti célkitűzéseket, biztosítják a megfigyelési pontok kellő sűrűségét a vízkivételek és vízbevezetések a felszín alatti víz szintjére gyakorolt hatásainak megítélése érdekében,
- az olyan felszín alatti víztestekre, amelyekben a felszín alatti víz áterjed egy tagállam határán, biztosítanak elegendő megfigyelési pontot ahhoz, hogy meg lehessen becsülni a tagállam országhatárán keresztülfolyó áramlás irányát és hozamát.

2.2.3. A megfigyelés gyakorisága

A megfigyelések gyakorisága elegendő legyen minden egyes felszín alatti víztest vagy víztestcsoport mennyiségi állapotának értékeléséhez, figyelembe véve az utánpótlódás rövid és hosszú távú változásait. Különös tekintettel:

- azokra a felszín alatti víztestekre, amelyek esetén a vizsgálat alapján fennáll annak kockázata, hogy nem érik el a 4. cikk alatti környezeti célkitűzéseket, biztosítják a mérések elegendő gyakoriságát a vízkivételek és vízbevezetések a felszín alatti víz szintjére gyakorolt hatásainak megítélése érdekében,
- az olyan felszín alatti víztestekre, amelyekben a felszín alatti víz átáramlik egy tagállam határán, biztosítják a mérések elegendő gyakoriságát, hogy megbecsüljék a tagállam országhatárán keresztülfolyó áramlás irányát és hozamát.

2.2.4. A felszín alatti víz mennyiségi állapotának bemutatása és értékelése

Egy felszín alatti víztestről vagy víztestcsoportról a megfigyelési hálózathoz kapott eredményeket annak a víztestnek vagy víztesteknek a mennyiségi állapotának felmérésére használják. A 2.5. pontra is tekintettel a tagállamok a felszín alatti víz felmérésének eredményéről térképet biztosítanak a következő színskóddal:

jó: zöld,

gyenge: vörös.

2.3. A felszín alatti vizek kémiai állapota

2.3.1. Paraméterek a felszín alatti vizek kémiai állapotának meghatározásához

Vezetőképesség

A szennyező anyagok koncentrációja

2.3.2. A felszín alatti víz jó állapotának meghatározása

Elemek	Jó állapot
Általánosságban	A felszín alatti víztest kémiai összetétele olyan, hogy a szennyező anyagok koncentrációi: – az alábbi részletezés szerint, nem mutatják sós vagy más benyomulás jeleit, – nem haladják meg az egyéb vonatkozó közösségi joganyagban alapján alkalmazott minőségi szabványokat a 17. cikknek megfelelően, – nem olyan magasak, amelyek a 4. cikk alatt a kapcsolódó felszíni vizekre megállapított környezeti célkitűzések elérésének hiányát okoznák, vagy bármely jelentős romlást az ilyen víztestek ökológiai vagy kémiai állapotában, sem bármilyen jelentős károsodást a felszín alatti víztesttől közvetlenül függő szárazföldi ökoszisztémában.
Vezetőképesség	A vezetőképesség változásai nem utalnak sós víz vagy bármilyen más benyomulásra.

2.4. A felszín alatti víz kémiai állapotának megfigyelése (monitoring)

2.4.1. A felszín alatti vizek megfigyelési (monitoring) hálózata

A felszín alatti vizek megfigyelő hálózatát a 7. és 8. cikk követelményei szerint alakítják ki. A megfigyelőhálózatot úgy tervezik meg, hogy összehangolt és átfogó képet adjon a felszín alatti víz kémiai állapotáról minden vízgyűjtőn, és hogy érzékelje a szennyező anyagok antropogén okokból bekövetkező, a szennyezés növekedését mutató tendenciákat.

Az 5. cikknek és a II. mellékletnek megfelelően végzett jellemzés és hatásvizsgálat alapján a tagállamok egy feltáró megfigyelési (monitoring) programot alakítanak ki minden egyes időszakra, amelyre a vízgyűjtő-gazdálkodási terv vonatkozik. E program eredményeit egy operatív megfigyelési (monitoring) program kialakítására használják fel a terv hátralevő időszakára.

A megfigyelési programok által szolgáltatott eredmények megbízhatóságának és pontosságának szintjére irányuló becsléseket a tervben adják meg.

2.4.2. Feltáró megfigyelés (monitoring)

Célkitűzés

A feltáró monitoring célja, hogy

- kiegészítse és érvényesítse a hatásvizsgálati eljárást,
- információkat szolgáltatson a hosszú távú tendenciák értékeléséhez, melyek mind a természeti viszonyok megváltozásának, mind az antropogén tevékenységnek eredményei.

A megfigyelési pontok kiválasztása

Elegendő megfigyelési pontot választanak ki a következőkre:

- víztestek, amelyeket kockázatos helyzetben levőnek ítélték a II. mellékletnek megfelelően elvégzett jellemzés alapján,
- víztestek, amelyek áttekintenek egy tagállam országhatárán.

A paraméterek kiválasztása

Az alap paraméterek következő csoportját figyelik meg minden kiválasztott felszín alatti víztestben:

- oxigéntartalom,
- pH-érték,
- vezetőképesség,
- nitrát,
- ammónium.

Azokban a víztestekben, amelyekről a II. mellékletnek megfelelően megállapították, hogy jelentős a kockázata annak, hogy nem érik el a jó állapotot, azokat a paramétereket is megfigyelik, amelyek ezeknek a terheléseknek a hatását mutatják.

A határokon átnyúló víztestek esetében ugyancsak megfigyelik azokat a paramétereket, amelyek a felszín alatti víz áramlásával összefüggő valamennyi vízhasználat védelme szempontjából jellemzőek.

2.4.3. Operatív megfigyelés (monitoring)

Célkitűzés

Operatív megfigyelést (monitoring) végeznek a feltáró megfigyelési (monitoring) programok közötti időszakokban azzal a céllal, hogy meghatározzák:

- az összes kockázatos helyzetben levőnek ítélt felszín alatti víztest vagy víztestcsoport kémiai állapotát,
- a szennyezőanyag-koncentráció növekedését okozó, antropogén eredetű, hosszú távú növekvő tendenciák jelenlétét.

A megfigyelési helyek kiválasztása

Operatív megfigyelést (monitoring) végeznek minden olyan felszín alatti víztesten vagy víztestcsoporton, amelyeket mind a II. mellékletnek megfelelően elvégzett hatásvizsgálat, mind a feltáró megfigyelés eredményei alapján úgy azonosítottak, hogy megvan annak a kockázata, hogy nem elégit ki a 4. cikk alatt meghatározott környezeti célkitűzéseket. A megfigyelési helyek kiválasztására irányadó, hogy a nyert megfigyelési adatok reprezentatívak legyenek az érintett felszín alatti víztest vagy víztestek minősége szempontjából.

A megfigyelés gyakorisága

Az operatív megfigyelést a feltáró programok közötti időszakokban olyan elegendő gyakorisággal végzik, hogy kimutassák a vonatkozó terhelések hatásait, de évente legalább egyszer.

2.4.4. A szennyező anyagok tendenciáinak azonosítása

A tagállamok mind a feltáró, mind az operatív megfigyelésből származó adatokat felhasználják a szennyező anyagok koncentrációjának antropogén hatások által kiváltott hosszú távú növekvő tendenciáinak, és az ilyen tendenciák megfordulásának azonosítása során. Meghatározzák azt a bázisévet vagy időszakot is, amelytől a tendenciát számítják. A tendenciák számítását egy felszín alatti víztestre, vagy ahol szükséges, a víztestek egy csoportjára végzik el. A tendencia megfordulását statisztikailag bizonyítják be, és megállapítják a megbízhatóság szintjét.

2.4.5. A felszín alatti vizek kémiai állapotának értelmezése és bemutatása

Az állapot értékelésekor a felszín alatti víztesten belüli egyedi megfigyelési pontok eredményeit összegzik a víztestre, mint egészre. Az érintett irányelvek sérelme nélkül, azon kémiai jellemzők vonatkozásában, amelyekre környezetminőségi szinteket állapítottak meg a Közösség joganyagban, a felszín alatti víz jó állapota feltételezi, hogy:

- kiszámítják az egyes felszín alatti víztest vagy víztestcsoport megfigyelési pontjain mért megfigyelési eredmények átlagértékét, és
- ezeket az átlagértékeket a 17. cikknek megfelelően használják a felszín alatti víz jó állapotának való megfelelés bizonyítására.

A 2.5. pontra is tekintettel a tagállamok térképet biztosítanak a felszín alatti víz kémiai állapotáról, az alábbi színekkel:

jó: zöld,
gyenge: vörös.

A tagállamok a térképen fekete ponttal jelzik azokat a felszín alatti víztesteket, amelyekben bármely emberi tevékenységből származó szennyezőanyag-koncentrációjának jelentős és tartós növekvő tendenciája tapasztalható. A tendencia megfordulását egy kék ponttal jelzik a térképen.

Ezeket a térképeket a vízgyűjtő-gazdálkodási tervbe foglalják.

2.5. A felszín alatti víz állapotának bemutatása

A tagállamok a vízgyűjtő-gazdálkodási tervhez térképet mellékelnek, amely bemutatja minden felszín alatti víztest vagy felszín alatti víztestcsoport mind mennyiségi, mind minőségi állapotát a 2.2.4. és a 2.4.5. pontoknak megfelelő színekkel. A tagállamok választhatják, hogy nem biztosítanak külön térképeket a 2.2.4. és 2.4.5. pontok alapján, de ebben az esetben biztosítják a 2.4.5. pont követelményeinek megfelelően az e pont alatt megkívánt térképen azoknak a felszín alatti víztesteknek a megjelölését, amelyekben bármely szennyezőanyag-koncentráció jelentős és tartós emelkedő tendenciát mutat, vagy amelyekben ilyen tendencia megfordulása történt.

VI. MELLÉKLET

AZ INTÉZKEDÉSI PROGRAMOKBA FELVEENDŐ INTÉZKEDÉSEK LISTÁJA

A. RÉSZ

A következő irányelvek által megkívánt intézkedések:

- i. a fürdővízre vonatkozó irányelv (76/160/EGK);
- ii. a madarakra vonatkozó irányelv (79/409/EGK) ⁽¹⁾;
- iii. a (98/83/EK) irányelvvel módosított, ivóvízre vonatkozó irányelv (80/778/EGK);
- iv. a jelentős balesetekre vonatkozó irányelv (Seveso) (96/82/EK) ⁽²⁾;
- v. a környezeti hatásvizsgálatra vonatkozó irányelv (85/337/EGK) ⁽³⁾;
- vi. a szennyvíziszapra vonatkozó irányelv (86/278/EGK) ⁽⁴⁾;
- vii. a települési szennyvíz kezelésére vonatkozó irányelv (91/271/EGK);
- viii. a növényvédő szerekre vonatkozó irányelv (91/414/EGK);
- ix. a nitrátra vonatkozó irányelv (91/676/EGK);
- x. az élőhelyekre vonatkozó irányelv (92/43/EGK) ⁽⁵⁾;
- xi. a környezetszennyezés integrált megelőzésére és csökkentésére vonatkozó irányelv (96/61/EK).

B. RÉSZ

A következők a kiegészítő intézkedések egy olyan nem kizárólagos listáját tartalmazzák, amelyeket a tagállamok a 11. cikk (4) bekezdésében megkívánt intézkedési program részeként elfogadhatnak a vízgyűjtő kerületekben:

- i. jogi eszközök;
- ii. igazgatási eszközök;
- iii. gazdasági és pénzügyi eszközök;
- iv. megtárgyalt környezetvédelmi egyezmények;
- v. kibocsátásszabályozások;
- vi. a helyes gyakorlatra vonatkozó magatartási szabályzatok;
- vii. a vizes területek helyreállítása és rekreációja;
- viii. a vízkivételek korlátozásai;
- ix. vízigény-korlátozási intézkedések, többek között a körülményekhez illő mezőgazdasági termelés elősegítése, amilyen például kis vízigényű termények termesztése aszályos területeken;
- x. hatékonyságjavító és újrahasználót elősegítő intézkedések, többek között vízhatékony technológiák az iparban és víztakarékos öntözési eljárások elősegítése;

⁽¹⁾ HL L 103., 1979.4.25., 1. o.

⁽²⁾ HL L 10., 1997.1.14., 13. o.

⁽³⁾ HL L 175., 1985.7.5., 40. o. A 97/11/EK irányelvvel (HL L 73., 1997.3.14., 5. o.) módosított irányelv.

⁽⁴⁾ HL L 181., 1986.7.8., 6. o.

⁽⁵⁾ HL L 206., 1992.7.22., 7. o.

- xi. építési tervek;
 - xii. sótelenítő létesítmények;
 - xiii. rehabilitációs projektek;
 - xiv. víztartók mesterséges visszapótlása;
 - xv. oktatási projektek;
 - xvi. kutatási, fejlesztési és demonstrációs tervek;
 - xvii. egyéb ide tartozó intézkedések.
-

VII. MELLÉKLET

VÍZGYŰJTŐ-GAZDÁLKODÁSI TERVEK

A. A vízgyűjtő-gazdálkodási tervek a következő elemeket tartalmazzák:

1. a vízgyűjtő terület jellemzőinek általános leírása, az 5. cikk és a II. melléklet szerint.
Ez tartalmazza:
 - 1.1. a felszíni vizekre:
 - a víztestek elhelyezkedésének és határainak térképen történő bemutatását,
 - a vízgyűjtőn belüli ökorégiók és felszínivíztest-típusok, térképen történő bemutatását,
 - a felszínivíztest-típusok referenciaviszonyainak meghatározását;
 - 1.2. a felszín alatti vizekre:
 - a felszín alatti víztestek elhelyezkedésének és határainak térképen történő bemutatását;
2. a jelentős terhelések, valamint az emberi tevékenységek felszíni és a felszín alatti vizek állapotára gyakorolt hatásainak összefoglalása, beleértve:
 - a pontforrásokból eredő szennyezés becslését,
 - a diffúz forrásokból eredő szennyezés becslését, a földhasználat összefoglaló bemutatását is beleértve,
 - a víz mennyiségi állapotára ható terhelések számbavétele a vízkivételeket is beleértve,
 - az emberi tevékenységből származó, a víz állapotára gyakorolt egyéb hatások elemzését;
3. a 6. cikk és a IV. melléklet által megkívánt védett területek azonosítása és térképi ábrázolása;
4. a 8. cikk és a V. melléklet szerint kialakított ellenőrző hálózatok térképe, és a fenti előírások alapján elvégzett megfigyelő programok eredményeinek bemutatása térképi formában az alábbiak állapotáról:
 - 4.1. felszíni vizek (ökológiai és kémiai);
 - 4.2. felszín alatti vizek (kémiai és mennyiségi);
 - 4.3. védett területek,
5. a felszín alatti és felszíni vizekre és a védett területekre vonatkozó 4. cikk szerinti környezeti célkitűzések listája, ideértve különösen azoknak az eseteknek az azonosítását, amelyeknél igénybe vették a 4. cikk (4), (5), (6) és (7) bekezdését, és az e cikk által megkívánt vonatkozó információk;
6. a vízhasználat 5. cikk és a III. melléklet szerinti gazdasági elemzésének összefoglalását;
7. a 11. cikk szerinti intézkedési program vagy programok összefoglalása, beleértve az arra vonatkozó adatokat is, hogy ezek hogyan segítik elő a 4. cikkben megállapított célkitűzések elérését;
 - 7.1. a vizek védelmére irányuló közösségi joganyag átvételéhez megkívánt intézkedések összefoglalása;
 - 7.2. beszámoló azokról a gyakorlati lépésekről és intézkedésekről, amelyeket a vízhasználati költségek megtérülése 9. cikk szerinti elvének az alkalmazására tettek;
 - 7.3. a 7. cikk követelményeinek teljesítését szolgáló intézkedések összefoglalása,
 - 7.4. a vízkivételek és a tározások szabályozásainak összefoglalása, beleértve az olyan esetek jegyzékeire és meghatározására történő hivatkozásokat is, ahol kivételt tettek a 11. cikk (3) bekezdésének e) pontja alapján;
 - 7.5. a pontszerű bevezetésekre és egyéb, a vizek állapotára hatással levő tevékenységekre elfogadott szabályozások összefoglalása a 11. cikk (3) bekezdésének g) és i) pontja szerint;
 - 7.6. azon esetek felsorolása, amelyekben a felszín alatti vizekbe közvetlen bevezetést engedélyeztek a 11. cikk (3) bekezdésének j) pontja szerint;

- 7.7. az elsőbbségi anyagokkal kapcsolatban a 16. cikknek megfelelően tett intézkedések összefoglalása;
 - 7.8. a rendkívüli szennyezési események hatásainak megelőzésére és csökkentésére tett intézkedések összefoglalása;
 - 7.9. a 11. cikk (5) bekezdése szerint tett intézkedések összefoglalása, olyan víztestekre, amelyeknél nem valószínű, hogy eléri a 4. cikkben előírt célkitűzéseket;
 - 7.10. azoknak a kiegészítő intézkedéseknek a részletei, amelyeket úgy ítélt meg, hogy szükségesek a megállapított környezeti célkitűzések eléréséhez;
 - 7.11. azoknak az intézkedéseknek a részletei, amelyeket a tengervizek szennyeződésének növekedése elkerülésére tettek a 11. cikk (6) bekezdésének megfelelően;
 8. a vízgyűjtő területre készült bármely egyéb, részletesebb programnak és gazdálkodási tervnek a jegyzéke, amely egyes részvízgyűjtőkkel, szektorokkal, a víztípusok problémáival foglalkozik, azok tartalmának összefoglalásával együtt;
 9. a közvélemény tájékoztatására és konzultációkra tett intézkedések összefoglalása, azok eredményei és a tervek erre visszavezethető változtatásai;
 10. az I. melléklet szerinti hatáskörrel rendelkező hatóságok listája;
 11. a kapcsolattartó pontok és az eljárások, a háttér-dokumentációk és információk megszerzéséhez a 14. cikk (1) bekezdésében meghatározottak szerint és különösen a 11. cikk (3) bekezdésének g) és i) pontjának megfelelően elfogadott szabályozási intézkedések és a 8. cikknek, valamint az V. mellékletnek megfelelően gyűjtött ellenőrző adatok részletei.
- B. Az első vízgyűjtő-gazdálkodási terv, valamint annak minden további korszerűsített változata a következőket is tartalmazza:
1. A vízgyűjtő-gazdálkodási terv előző változatának közreadása óta tett minden változtatás vagy korszerűsítés összefoglalása, beleértve a 4. cikk (4), (5) (6) és (7) bekezdése szerint végrehajtott ellenőrzések összefoglalását;
 2. a környezeti célkitűzések elérése irányában tett előrehaladás értékelése, beleértve az előző terv időszakára vonatkozó ellenőrzési eredmények térképi bemutatását és az egyes környezeti célkitűzések el nemérésének indoklása;
 3. minden olyan intézkedés összefoglalása és magyarázata, amelyet terveztek a vízgyűjtő-gazdálkodási terv korábbi változatában, de amelyek nem valósultak meg;
 4. a vízgyűjtő-gazdálkodási terv korábbi változatának közreadása óta a 11. cikk (5) bekezdése szerint elfogadott minden ideiglenes kiegészítő intézkedés összefoglalása.
-

VIII. MELLÉKLET

A FŐ SZENNYEZŐ ANYAGOK NEM KIMERÍTŐ FELSOROLÁSA

1. Szerves halogén vegyületek és anyagok, amelyek ilyen vegyületeket alkothatnak a vízi környezetben
 2. Szerves foszforvegyületek
 3. Szerves ónvegyületek
 4. Anyagok és készítmények, vagy ezek bomlási termékei, amelyekről bebizonyosodott, hogy karcinogén vagy mutagén tulajdonságokkal rendelkeznek, vagy olyan tulajdonságokkal, amelyek kedvezőtlen hatással lehetnek a szteroidogén, thyroid, szaporodási vagy az endokrinrendszer egyéb funkcióira a vízi környezetben vagy azon keresztül
 5. Biológiaiilag nem bontható szénhidrogének és biológiaiilag nem bontható és bioakkumulációra hajlamos szerves toxikus anyagok
 6. Cianidok
 7. Fémek és vegyületeik
 8. Arzén és vegyületei
 9. Biocidok és növényvédő szerek
 10. Szuszpenzióban levő anyagok
 11. Az eutrofizációt elősegítő anyagok (különösen a nitrátok és a foszfátok)
 12. Az oxigénháztartásra kedvezőtlen hatással levő anyagok (amelyek olyan paraméterekkel mérhetők, mint a BOI, KOI stb.).
-

IX. MELLÉKLET

KIBOCSÁTÁSI HATÁRÉRTÉKEK ÉS KÖRNYEZETMINŐSÉGI ELŐÍRÁSOK

A 76/464/EGK irányelvhez kapcsolódó irányelvekben megállapított „kibocsátási határértékeket” és „minőségi célkitűzéseket” ezen irányelv alkalmazásában kibocsátási határértékeknek és környezetminőségi követelményeknek kell tekinteni. Ezek a következő irányelvekben vannak meghatározva:

- i. a higanykibocsátásra vonatkozó irányelv (82/176/EGK) ⁽¹⁾;
- ii. a kadmiumkibocsátásra vonatkozó irányelv (83/513/EGK) ⁽²⁾;
- iii. a higanykibocsátásra vonatkozó irányelv (84/156/EGK) ⁽³⁾;
- iv. a hexaklór ciklohexán-kibocsátására vonatkozó irányelv (84/491/EGK) ⁽⁴⁾; és
- v. az egyes veszélyes anyagok kibocsátására vonatkozó irányelv (86/280/EGK) ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ HL L 81., 1982.3.27., 29. o.

⁽²⁾ HL L 291., 1983.10.24., 1. o.

⁽³⁾ HL L 74., 1984.3.17., 49. o.

⁽⁴⁾ HL L 274., 1984.10.17., 11. o.

⁽⁵⁾ HL L 181., 1986.7.4., 16. o.

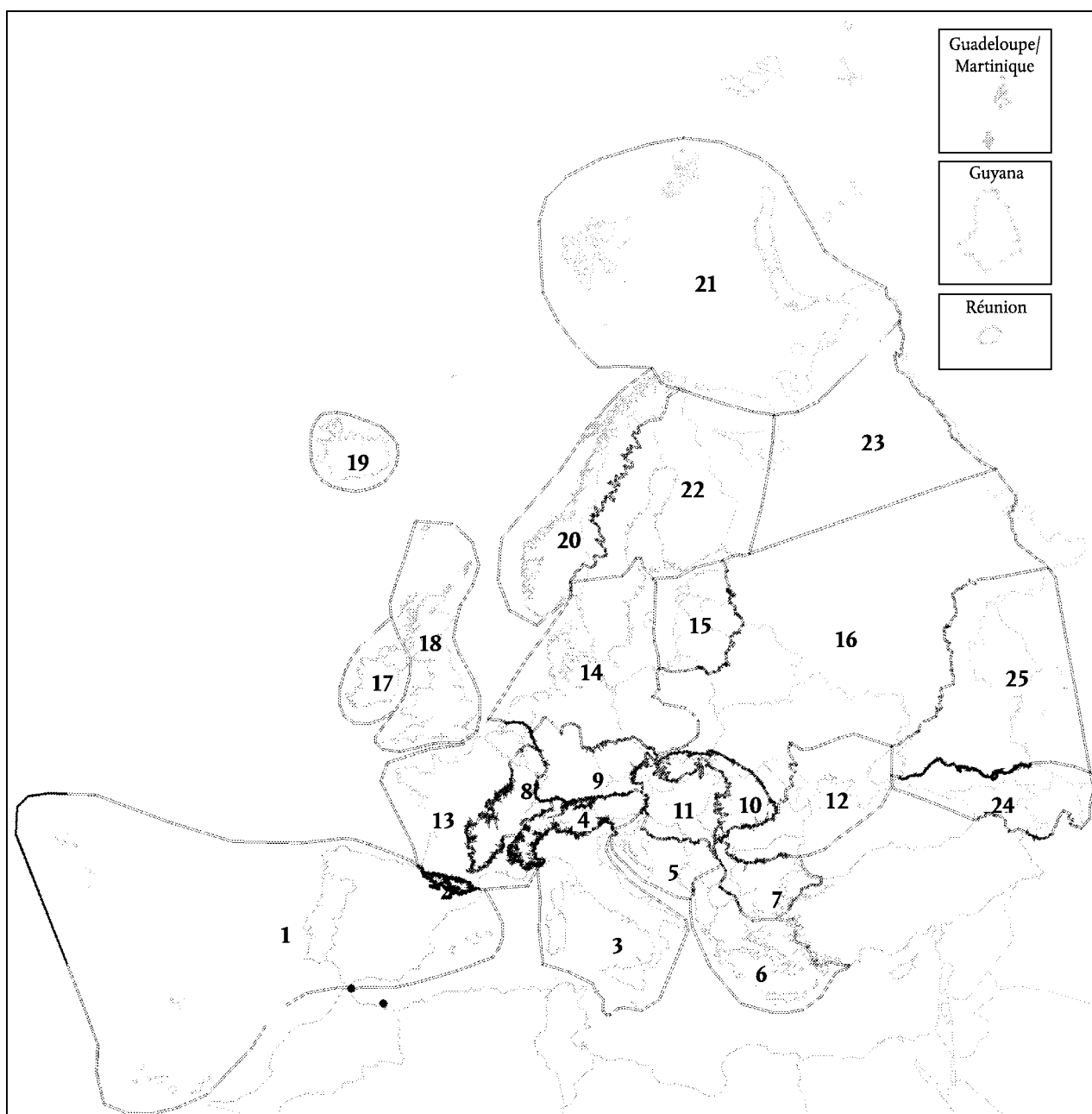
*X. MELLÉKLET***ELSŐBBSÉGI ANYAGOK**

XI. MELLÉKLET

A. TÉRKÉP

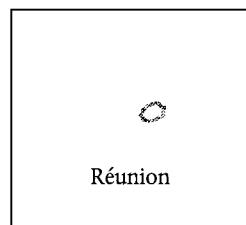
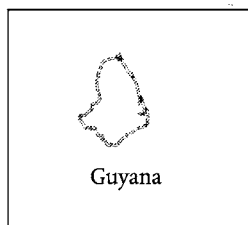
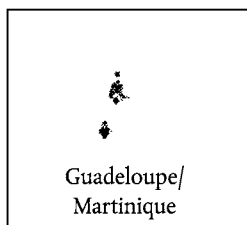
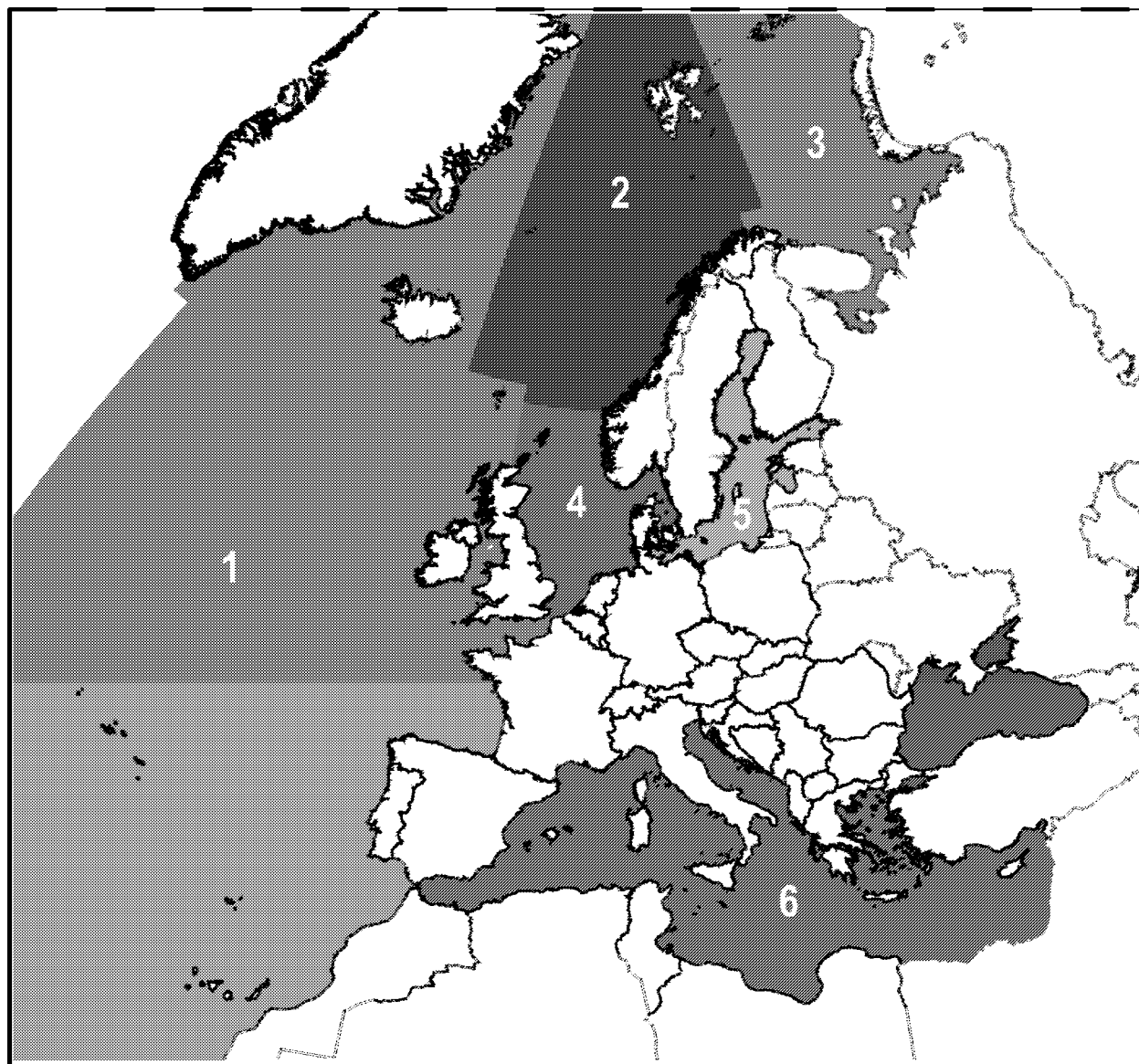
A. rendszer: Folyók és tavak ökorégiói

1. Ibériai–makronéziai régió	10. Kárpátok	19. Izland
2. Pireneusok	11. Magyar Alföld	20. Skandináv-hegység
3. Olaszország, Korzika és Málta	12. Fekete-tengeri régió	21. Tundra-övezet
4. Alpok	13. Nyugat-európai-síkság	22. Finn–balti-pajzs
5. Dinári Nyugati Balkán	14. Német–lengyel-síkság	23. Tajga-övezet
6. Görög Nyugati Balkán	15. Balti régió	24. Kaukázus
7. Keleti Balkán	16. Kelet-európai-síkság	25. Kaszpi-mélyföld
8. Nyugati Alpok	17. Írország és Észak-Írország	
9. Középső-Alpok	18. Nagy-Britannia	

B. TÉRKÉP

A. rendszer: az átmeneti vizek és a parti tengervizek ökorégiói

1. Atlanti-óceán
2. Norvég-tenger
3. Barents-tenger

4. Északi-tenger
5. Balti-tenger
6. Földközi-tenger